

Handboek gegevens- levering DGS

December 2022

DeNederlandscheBank

EUROSYSTEEM

Inhoud

[Doel en opbouw](#)[IKB-bestand](#)[DGS-rapportages](#)[Gebruik DGS-gegevens door DNB](#)[Bijlagen](#)

Deze PDF is klikbaar, gebruik de tabbladen en knoppen om te navigeren.

1 Doel en opbouw

1.1 Doel en doelgroep van Handboek Gegevenslevering DGS

De Nederlandsche Bank is de uitvoerder van de Nederlandse Depositogarantie (DGS). Het DGS beschermt tegoeden van depositohouders (klanten) en daarmee de financiële stabiliteit. Een korte uitbetalingstermijn is daarbij van groot belang. Om dit te realiseren, is het noodzakelijk dat banken tijdig betrouwbare en juiste gegevens bij DNB aanleveren over de aangehouden tegoeden van depositohouders bij de bank (het Individueel Klantbeeld; IKB). Het regelmatig valideren van de gegevensaanlevering zorgt voor een betrouwbare en effectieve uitvoering van het DGS.

Dit Handboek biedt praktische handvatten die banken kunnen inzetten om aan de eisen van de DGS-regelgeving te voldoen. Hiermee wordt een volledige, tijdige en juiste gegevensaanlevering in het kader van het DGS door de banken gewaarborgd. Het toezicht door DNB op de IKB-vereisten wordt toegelicht in een afzonderlijk document *Beoordelingskader voor toezicht op naleving vereisten Beleidsregel Individueel Klantbeeld*¹.

Dit Handboek biedt management van banken die onder het Nederlandse DGS vallen functioneel inzicht in de eisen die DNB stelt aan de gegevensopbouw en –aanlevering voor het DGS, zodat zij in staat zijn deze vereisten mee te nemen in de bedrijfsvoering. Voor medewerkers van banken die op dagelijkse basis bezig zijn met het IKB biedt dit Handboek praktische handvatten. Het Handboek is tevens een functionele leidraad. Alle technische specificaties zijn vastgelegd in de gegevensleveringsovereenkomst (GLO). Het Formeel Logisch Datamodel (FLDM) is onderdeel van de GLO. Indien hetgeen in dit Handboek is opgenomen mocht afwijken van de specificaties in de GLO, is de GLO leidend. Tot slot biedt het een referentiekader voor de interne en externe accountants van banken.

Welke banken vallen onder het Nederlandse DGS?

Onder dekking van het Nederlandse DGS vallen deposito's aangehouden bij:

- Banken met statutaire zetel in Nederland met een door DNB of de Europese Centrale Bank (ECB) verleende bankvergunning (een vergunning als bedoeld in artikel 2:11 van de Wft, met uitzondering van deposito's die worden aangehouden bij een

bijkantoor in een staat die geen lidstaat is van de Europese Economische Ruimte (EER));

- Banken met zetel in een staat die geen EER lidstaat is, die hun bedrijf uitoefenen vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor en ten aanzien waarvan DNB heeft besloten dat het DGS van overeenkomstige toepassing is als bedoeld in artikel 3:267, tweede lid, van de Wft, voor zover het deposito's betreft die worden aangehouden bij het in Nederland gelegen bijkantoor.

Wanneer banken met zetel in een andere lidstaat van de EER – al dan niet via een bijkantoor – depositoproducten op de Nederlandse markt aanbieden, vallen deze producten niet onder het Nederlandse DGS. Deze producten worden gegarandeerd door het DGS van de andere lidstaat. DNB publiceert op haar website een volledig overzicht ([Register](#)) van alle banken en bijkantoren die onder het Nederlandse DGS vallen.

1.2 Waarom een nieuwe versie van het Handboek?

De Europese richtlijn voor depositogarantiestelsels (Richtlijn 2014/49/EU, ook bekend als Deposit Guarantee Scheme Directive, hierna DGSD) legt vast dat depositogarantiestelsels in staat

¹ Zie [Individueel klantbeeld \(dnb.nl\)](#) voor het *Beoordelingskader voor toezicht op naleving vereisten Beleidsregel Individueel Klantbeeld*.

moeten zijn binnen zeven werkdagen uit te kunnen keren vanaf 2024. DNB heeft samen met Nederlandse banken de ambitie om nu al binnen zeven werkdagen uit te kunnen keren. Sinds 2016 wordt het DGS vooraf gefinancierd via de opbouw van een Depositogarantiefonds waaraan banken op kwartaalbasis premies afdragen.

Ervaringen met de op IKB gebaseerde gegevenslevering door banken en een herziening van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld hebben geleid tot een nieuwe versie van dit Handboek en de gegevensleveringsovereenkomst (GLO).

1.3 Juridisch kader

Hervorming DGS

De DGSD vormt de basis voor de inrichting van het DGS. De DGSD harmoniseert het DGS in Europa en heeft tot doel de stabiliteit van het bankwezen en de bescherming van depositohouders te vergroten. De richtlijn regelt onder andere de reikwijdte en het beschermingsniveau van het DGS, de verkorting van de uitkerings-termijn naar zeven werkdagen, de ex-ante financiering van het DGS en de Europese samenwerking. De DGSD is in Nederland geïmplementeerd in onder meer het 'Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft' (Bbpm) en het 'Besluit prudentiële regels Wft' (Bpr). DNB geeft invulling aan deze regels in de 'Beleidsregel Individueel Klantbeeld', de 'Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel' en de 'Regeling staten financiële

ondernemingen Wft' (Regeling Staten) die samenhangt met het DGS en de gegevensleveringsovereenkomst (GLO).

Regelgeving DGS

In de **Beleidsregel Individueel Klantbeeld Wft** (hierna aangeduid als 'IKB-beleidsregel') beschrijft DNB hoe een bank garandeert dat de administratie, procedures en maatregelen zodanig zijn ingericht dat zij in staat is het IKB volledig, tijdig en juist op te bouwen. Deze beleidsregel vormt een belangrijke grondslag voor dit Handboek.

In het verlengde van de IKB-beleidsregel geeft de **Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering DGS** verdere duidelijkheid richting depositohouders hoe wordt omgegaan met een aantal situaties die zich kunnen voordoen tijdens een DGS-uitkering, waaronder regels voor de DGS dekking van gelden die ten behoeve van derden worden aangehouden. De voornaamste aanvullingen op de beleidsregel betreffen de omgang met tijdelijk hoge deposito's, gestructureerde deposito's, negatieve saldi en situaties waarin klanten in meerdere landen deposito's aanhouden. Deze informatie is deels nodig voor het samenstellen van het IKB.

Tot slot geeft de **Regeling Staten** invulling aan de verplichting van banken om elk kwartaal gegevens aan te leveren voor de premievaststelling voor het Depositogarantiefonds, op basis van het IKB.

Het individueel klantbeeld (IKB)

Onderdeel van het DGS is de standaard voor Nederlandse banken om deposito-gerelateerde gegevens per depositohouder te kunnen opbouwen en aanleveren.

Het IKB bevat op hoofdlijnen per depositohouder:

- een overzicht van alle deposito's;
- markeringen of het deposito en de depositohouder in aanmerking komen voor het DGS;
- aanvullende informatie die nodig is om tot uitkering over te gaan.

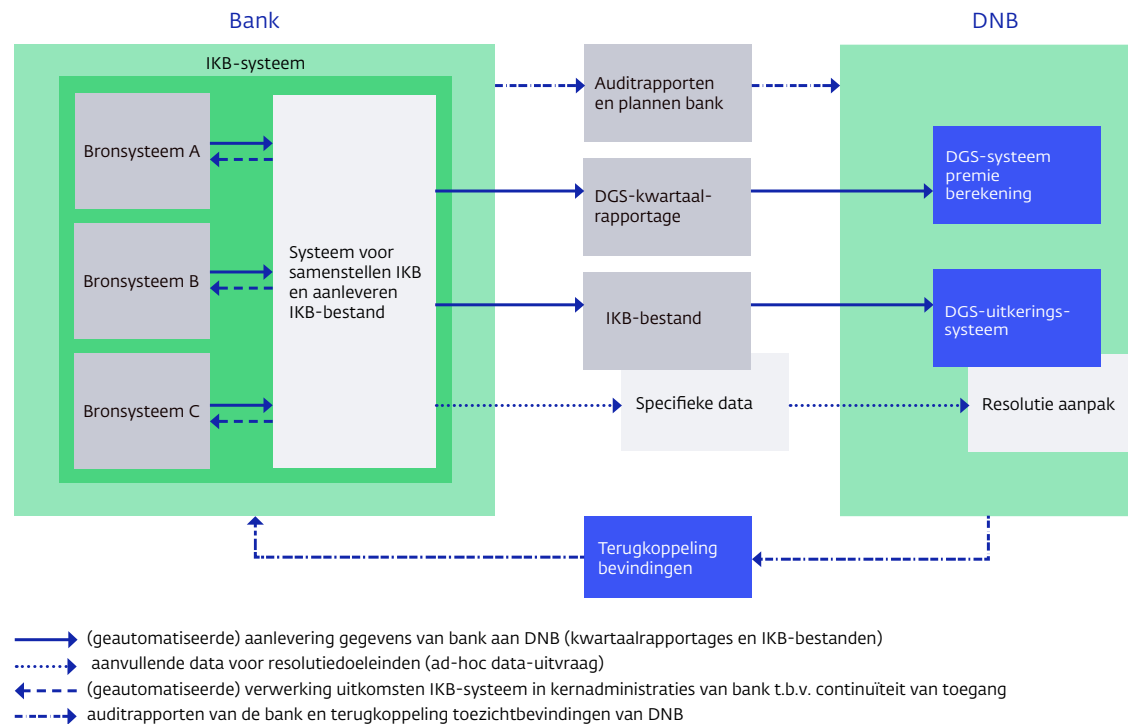
Figuur 1 Juridisch kader

Een bank stelt voor alle depositohouders een IKB samen, ongeacht of de depositohouder in aanmerking komt voor het DGS. Een IKB bevat alle producten van een bank die voldoen aan de definitie van een deposito², inclusief de producten waarover twijfel bestaat of deze voor DGS in aanmerking komen (zie paragraaf 2.2). Aan de hand van het IKB wordt het gegarandeerde deel van de deposito's van een klant vastgesteld³. Een bank stelt zelf het IKB samen en levert het aan bij DNB. DNB bepaalt vervolgens het uit te keren bedrag per depositohouder. Met deze werkwijze kan worden voldaan aan de uitkeringstermijn van zeven werkdagen. Ter illustratie: het DGS garandeert een maximum van EUR 100.000 per in aanmerking komende depositohouder per bankvergunning. Om de hoogte van de aanspraak van een depositohouder te kunnen bepalen, dienen alle in aanmerking komende tegoeden van een depositohouder te worden samengenomen.

Op deze manier kan bijvoorbeeld worden vastgesteld dat EUR 100.000 in plaats van EUR 120.000 wordt uitgekeerd aan een depositohouder met EUR 40.000 op zijn betaalrekening en EUR 80.000 op zijn spaarrekening. Door te vereisen dat banken een gestandaardiseerd IKB opbouwen, kan het DGS sneller tot uitkering overgaan. Daarnaast verbetert dit de nauwkeurigheid van de DGS-administratie en daarmee de rapportages over de in aanmerking komende en het gegarandeerde deel van tegoeden.

Figuur 2 Gegevensaanlevering op basis van het IKB (procesflow)

Figuur 2 laat zien dat de gegevensaanlevering door banken gebeurt op basis van het IKB. In dit schema worden de begrippen 'IKB-bestand' en 'IKB-systeem' geïntroduceerd.

² Conform de definitie van een deposito in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht.

³ Van belang is hier het onderscheid tussen 'in aanmerking komende' deposito's en 'gegarandeerde' deposito's. Zie de begrippenlijst in bijlage 2 en paragraaf 4.3.

Het onderscheid tussen deze begrippen is van belang voor het vervolg van dit Handboek:

- **IKB-bestand:** een gegevensverzameling die voldoet aan de in artikel 2 van de IKB-beleidsregel beschreven opbouw. Het IKB-bestand bevat de individuele klantbeelden van alle depositohouders bij een bank⁴. Om het IKB-bestand en afgeleide overzichten samen te stellen maakt een bank gebruik van het IKB-systeem.
- **IKB-systeem:** het geheel van procedures en maatregelen waarmee een bank het IKB-bestand kan samenstellen en de kwaliteit kan borgen, in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen kan berekenen (onder andere voor opgave via DGS-rapportages) en handelingen kan verrichten ten behoeve van de afwikkelingstaak, op een door DNB bepaalde wijze en binnen een door DNB gestelde termijn.

De definitie van deze begrippen is vastgelegd in de IKB-beleidsregel⁵.

Bijdrage aan de afwikkelingstaak

Het IKB draagt ook bij aan het vaststellen van de afwikkelingsplannen en de uitvoerbaarheid van resolutie-instrumenten waar die raken aan deposito's (zie ook paragraaf 4.4). Bijvoorbeeld om gegarandeerde deposito's over te dragen naar een andere bank.

Om dit mogelijk te maken, moeten banken zelf in staat zijn de gegarandeerde deposito's te onderscheiden van de niet-gegarandeerde deposito's. Daarmee kan onder andere de continuïteit van de toegang tot (betaal) rekeningen beter worden gewaarborgd.

Daarnaast geeft het IKB inzicht in het onderscheid tussen grootzakelijke klanten en het midden- en kleinbedrijf. Dit onderscheid is van belang voor de preferentie van crediteuren (de crediteurenhiërarchie), zowel in resolutie als faillissement. Indien het afwikkelingsplan dat op de bank betrekking heeft daar aanleiding toe geeft, kan het IKB-systeem van de bank de afwikkelingsstrategie ondersteunen door het zodanig in te richten dat rekeningen kunnen worden afgescheiden en bevroren. De specificaties van deze functionaliteit zijn afhankelijk van de uiteindelijke afwikkelingsmaatregel die voor een bank is voorzien en vallen daarom buiten de reikwijdte van dit Handboek.

Europese samenwerking

Voor deposito's die worden aangehouden bij een bijkantoor in een andere lidstaat moet DNB in staat zijn om de DGS uitkeringsinstantie van die lidstaat van informatie te voorzien. Deze informatie stelt het DGS in staat uitbetalingen te doen aan depositohouders van het betreffende bijkantoor. Daarom moet in

de gegevens die banken aanleveren duidelijk zijn aangegeven in welk land de depositotegoeden worden aangehouden. De Europese samenwerking vereist borging in de processen en systemen van DNB⁶.

1.4 Opbouw Handboek

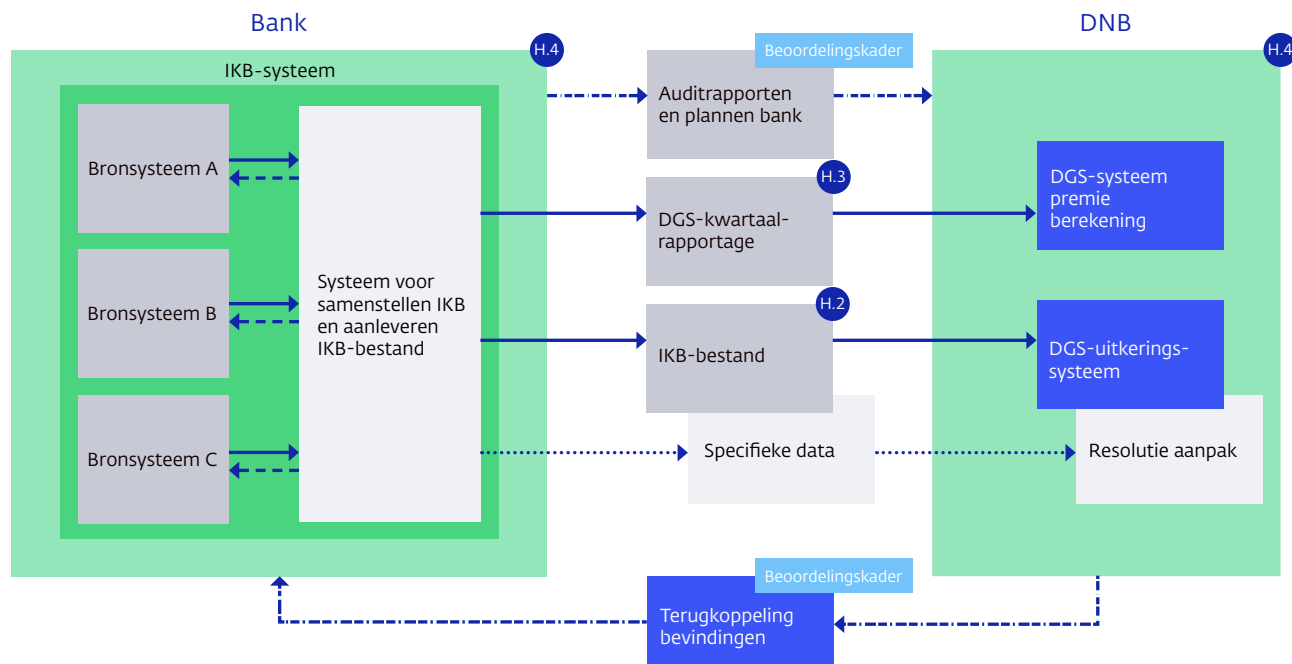
Het Handboek is opgebouwd aan de hand van de procesflow voor de gegevensaanlevering op basis van het IKB (figuur 3). Het startpunt voor de opbouw van het Handboek is de specificatie van de gegevens die banken voor het DGS bij DNB moeten aanleveren (het IKB-bestand en de DGS-rapportages). Elk hoofdstuk gaat in op een onderdeel van de procesflow zoals weergegeven in figuur 3.

⁴ Voor zover het deposito's betreft die worden aangehouden bij hoofd- of bijkantoor binnen de EER.

⁵ Daarnaast bevat bijlage 2 van dit Handboek een uitgebreide begrippenlijst.

⁶ Artikel 14 van de DGSD.

Figuur 3 Procesflow gegevensaanlevering en opbouw Handboek

- (geautomatiseerde) aanlevering gegevens van bank aan DNB (kwartaalrapportages en IKB-bestanden)
-→ aanvullende data voor resolutiedoeleinden (ad-hoc data-uitvraag)
- ← - - - (geautomatiseerde) verwerking uitkomsten IKB-systeem in kernadministraties van bank t.b.v. continuïteit van toegang
- - -→ auditrapporten van de bank en terugkoppeling toezichtbevindingen van DNB

- Hoofdstuk 2 beschrijft de opbouw en aanlevering van het IKB-bestand en gaat dieper in op de uitgangspunten die hieraan ten grondslag liggen (m.n. artikel 2, 5, 6, 7 en 9 van de IKB-beleidsregel en de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel)⁷
- Hoofdstuk 3 gaat nader in op de DGS-rapportages (m.n. artikel 4 van de IKB-beleidsregel en de wijziging van de Regeling Staten)
- Hoofdstuk 4 licht toe hoe en waarvoor de aangeleverde gegevens door DNB gebruikt worden
- De bijlagen bevatten uitwerkingen en voorbeeldsituaties. Voor gedetailleerde en technisch inhoudelijke uitwerkingen wordt verwezen naar de Gegevensleveringsovereenkomst (GLO).
- Hoe omgegaan wordt met auditrapporten en terugkoppeling van bevindingen wordt beschreven in het [Beoordelingskader](#).

⁷ Het formeel logisch datamodel (FLDM) en de technische aspecten van gegevens-/bestandsuitwisselingen worden beschreven in een Gegevensleveringsovereenkomst (GLO).

1.5 Inwerkingtreding en overgangperiode

Dit Handboek vervangt versie 3.2 en treedt in werking op het moment van publicatie. Wijzigingen in de GLO treden in werking op 1 juli 2023.

1.6 Toekomstige wijzigingen van dit Handboek

De Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) en een vertegenwoordiging van de banken zijn betrokken bij de ontwikkeling van dit Handboek. DNB zal minimaal jaarlijks een bijeenkomst organiseren voor een gezamenlijke evaluatie van het Handboek, wat kan leiden tot aanpassingen. Banken worden tijdig geïnformeerd over eventuele aanpassingen, zodat deze tijdig binnen de bank doorgevoerd kunnen worden. Bij zeer majeure wijzigingen wordt een implementatietermijn van achttien maanden gehanteerd, tenzij anders wordt afgesproken.

1.7 Vragen en opmerkingen

Vragen en suggesties over de inhoud van dit Handboek, worden zeer op prijs gesteld. DNB is via e-mail (dgs@dnb.nl) te bereiken over de inhoud van dit Handboek, de gegevensleveringsovereenkomst (GLO), het datamodel en algemene vragen over het DGS.

1.8 Versiebeheer

Versie	Datum	Aard wijziging	Hoofdstuk
3.0	10 juli 2017	Gegevensaanlevering op basis van het DGS.	Hele Handboek.
3.1	1 juli 2019	Gewijzigde beleidsregel, nieuwe GLO en aanpassingen naar aanleiding van vragen en feedback van gebruikers Handboek en GLO.	Alle hoofdstukken.
3.2	1 oktober 2021	Gewijzigde beleidsregel, nieuwe GLO en aanpassingen naar aanleiding van vragen en feedback van gebruikers Handboek en GLO.	Alle hoofdstukken.
3.3	15 december 2022	Gewijzigde beleidsregel, nieuwe GLO en aanpassingen naar aanleiding van vragen en feedback van gebruikers Handboek en GLO.	Alle hoofdstukken

2 IKB-bestand

2.1 Inleiding

Dit hoofdstuk bevat een beschrijving van de uitgangspunten voor het samenstellen van het Individueel Klantbeeld (IKB), de belangrijkste gegevens in het IKB-bestand en de markeringen in de administratie van een bank. Daarnaast gaat dit hoofdstuk in op de wijze waarop, en de termijn waarbinnen, een bank het IKB-bestand aanlevert bij DNB, en hoe wordt omgegaan met eventuele correcties. De gegevens die een bank aanlevert in het IKB-bestand zijn gemodelleerd in een formeel logisch datamodel (FLDM). Het FLDM legt eenduidig vast welke gegevens een bank aanlevert en welke validatieregels op deze gegevens van toepassing zijn. Indien gegevens (mits voldoende aan de technische vereisten uit de GLO) voor aanlevering beschikbaar zijn dienen deze te allen tijde te worden aangeleverd. Voor een aantal gegevens geldt echter een verplichting om deze aan te leveren. Indien data voor verplichte gegevensvelden niet beschikbaar zijn is het mede in het kader van de verbetering van de datakwaliteit essentieel dat de ontbrekende gegevens achterhaald, geverifieerd, geregistreerd en alsnog in het IKB-bestand aangeleverd worden. Het aanleveren van fictieve gegevens ('Dummywaardes' of 'Defaulting') is niet toegestaan omdat dit incorrecte informatie laat doorgaan voor betrouwbaar. Het traject voor verbeteren van

de datakwaliteit loopt tot 2024. De technische specificaties van de gegevensuitwisselingen zijn beschreven in de Gegevensleverings-overeenkomst (GLO)⁸. Denk hierbij onder andere aan de informatieclassificatie, de beveiliging, de technische bestandsformaten, het ketenproces, de wijze van valideren en de wijze waarop gecommuniceerd wordt met de rapporterende partij over de status en validatieresultaten van de leveringen. Zie verder paragraaf 2.8.

2.2 Reikwijdte aan te leveren gegevens

Welke depositohouders worden opgenomen in het IKB-bestand?

Alle depositohouders van een bank worden opgenomen in het aan te leveren IKB-bestand, ongeacht of deze depositohouders in aanmerking komen voor het DGS, met uitzondering van:

- Andere banken, voor zover deze banken interbancaire deposito's aanhouden.
- Centrale banken.
- Depositohouders die enkel deposito's aanhouden bij een bijkantoor in een staat die geen EER lidstaat is.

In het IKB-bestand wordt per depositohouder aangegeven of deze in aanmerking komt voor het DGS. Natuurlijke personen komen per definitie in aanmerking. Voor niet-natuurlijke personen is dit afhankelijk van de aard van de activiteiten (zie verder in paragraaf 2.6.2). Voor het vastleggen en markeren van klanten als depositohouder gelden de volgende uitgangspunten:

- Natuurlijke personen of niet-natuurlijke personen met rechtspersoonlijkheid worden aangemerkt als depositohouder. Voor deze personen worden individuele klantbeelden samengesteld die in het IKB-bestand worden opgenomen.
- Niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid (personenvennootschappen of samenwerkingsverbanden zonder rechtspersoonlijkheid) komen niet als zelfstandige entiteit in aanmerking voor het DGS. Er is in de Nederlandse implementatie van de DGSD niet voor gekozen om deze ondernemingen of samenwerkingsverbanden als zelfstandig gerechtigden te beschouwen. De depositohouders zijn in dat geval de deelnemers, vennoten of eigenaren van deze samenwerkingsverbanden. Voorbeelden van niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid zijn de Vennootschap onder Firma, de Maatschap, de Commanditaire Vennootschap of het Fonds voor gemene rekening. Voor het beoordelen van

⁸ De Gegevensleveringsovereenkomst (GLO) bestaat o.a. uit het FLDM en het GLO-document, en het is van belang dat volledig aan de specificaties van beiden wordt voldaan bij de implementatie. De GLO is samen met de Beleidsregel Individueel Klantbeeld, het Beoordelingskader en dit Handboek, te vinden op de website van DNB.

de rechtspersoonlijkheid van buitenlandse rechtsvormen staan in bijlage 6 enkele handvatten. De rekeningen van niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid worden in principe aangeleverd alsof het en/of rekeningen zijn van de rechthebbenden die aan deze niet-natuurlijke personen zijn gelieerd. Daarvoor is het nodig dat de rechthebbenden van deze rekening als depositohouder in de klantadministratie van de bank zijn opgenomen, zodat van deze personen een zelfstandig individueel klantbeeld (IKB) kan worden opgebouwd en opgenomen in het IKB-bestand. Alleen in uitzonderingsgevallen is het toegestaan dat een IKB wordt aangeleverd van de niet-natuurlijke persoon zonder rechtspersoonlijkheid zelf. In dat geval worden deze rekeningen in het IKB gemarkeerd als derdenrekening en geldt het beleid voor derdenrekeningen. Eenmanszaken worden als natuurlijk persoon beschouwd. De rekeningen van de eenmanszaak worden opgegeven in het IKB van de eigenaar en dit IKB wordt gespecificeerd in entiteit 'natural person'. Als de eigenaar ook privérekeningen heeft bij de bank dan worden deze in hetzelfde IKB opgenomen. De Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel en de paragraaf over het derdenbeleid in dit hoofdstuk geven een nadere toelichting op de omgang met deze rekeningen en de wijze waarop deze rekeningen in het IKB-bestand worden opgenomen. Het nadeel van deze constructies voor de rechthebbenden is dat uitbetaling van de

vergoeding langer duurt. Voor ondernemingen kan dit nadelige gevolgen hebben.

- Een uitzondering zoals bedoeld hierboven is een niet-natuurlijk persoon zonder rechtspersoonlijkheid (NNPZR) die (neven) activiteiten ontplooit waardoor de organisatie niet in aanmerking komt voor het DGS. Bijvoorbeeld, de NNPZR is een financiële onderneming. In dit geval wordt van de NNPZR het IKB aangeleverd, waarbij de NNPZR als depositohouder wordt gemarkeerd als 'GEEN_DGS'. De eigen rekeningen van deze NNPZR worden in het IKB gemarkeerd als derdenrekening 'SAMENWERKINGSVERBAND'. Als de NNPZR derdenrekeningen aanhoudt voor klanten, worden deze rekeningen gemarkeerd als derdenrekening 'CLIENT'.
- Als de depositohouder een niet-natuurlijk persoon met rechtspersoonlijkheid betreft, worden één of meerdere vertegenwoordigers voor deze depositohouder in de administratie vastgelegd. Alle vertegenwoordigers die namens de rechtspersoon de DGS-vergoeding mogen opvragen, worden opgenomen in het IKB-bestand.
- Als de depositohouder een natuurlijk persoon betreft die minderjarig is, onder curatele is gesteld of anderszins handelingsonbekwaam is verklaard of onder bewind is gesteld, worden één of meerdere wettelijk vertegenwoordigers voor deze depositohouder in de administratie vastgelegd.

- Als (wettelijk) vertegenwoordiger van een depositohouder worden bij voorkeur natuurlijke personen opgenomen in het IKB-bestand. In situaties waarin de bank alleen beschikt over een niet-natuurlijk persoon als vertegenwoordiger wordt de niet-natuurlijke persoon als vertegenwoordiger opgegeven. Uitgangspunt hierbij is dat DNB zo veel mogelijk informatie heeft om depositohouders snel uit te kunnen keren.

Welke producten worden opgenomen in het IKB-bestand?

Producten die voldoen aan de volgende definitie vallen onder het DGS⁹:

'Een tegoed dat wordt gevormd door op een rekening staande gelden of dat tijdelijk uit normale banktransacties voortvloeit, en dat een bank onder de toepasselijke wettelijke en contractuele voorwaarden dient terug te betalen, met inbegrip van een termijndeposito en een spaardeposito, met uitzondering van een tegoed waarvan:

- het bestaan alleen kan worden aangetoond met behulp van een financieel instrument, tenzij het een spaarproduct betreft dat wordt belichaamd in certificaat van deposito dat op naam luidt en dat op 2 juli 2014 bestond in een lidstaat;
- de hoofdsom niet a pari terug betaalbaar is;
- de hoofdsom alleen a pari terug betaalbaar is uit hoofde van een door de bank of door een derde verstrekte garantie of overeenkomst.

Ongeacht het saldo (positief, negatief of nul) bevat het IKB-bestand van de daarin opgenomen depositohouders alle producten die voldoen aan bovenstaande definitie, inclusief de producten waarover twijfel bestaat of deze voor DGS in aanmerking komen. Uitgangspunt voor het opnemen van producten is dat de depositouder zelf wordt opgenomen in het IKB-bestand (zie eerder in deze paragraaf).

Creditcardrekeningen worden met het daadwerkelijke saldo (positief, negatief of nul) aangeleverd in het IKB-bestand. Als het volgens de productvoorwaarden niet mogelijk is een positief saldo op de rekening aan te houden, dan hoeven banken deze rekeningen niet aan te leveren.

Bij de afbakening van producten in het IKB-bestand zijn verder de contractuele voorwaarden van belang. Als het product gezien de voorwaarden voldoet aan de definitie van deposito, in het bijzonder het element dat de hoofdsom a pari terug betaalbaar is, valt deze onder het DGS. In bijlage 4 volgt een toelichting op enkele bijzondere producten.

De naamgeving van een product is niet altijd leidend. Het product 'achtergesteld deposito' wordt bijvoorbeeld 'deposito' genoemd, maar dit is volgens de DGS-definitie feitelijk geen deposito, tenzij

uit de voorwaarden blijkt dat het deposito niet werkelijk is achtergesteld¹⁰. De innovatie in de financiële sector en de opkomst van Fintech verhoogt het belang om de productvoorwaarden van (nieuwe) producten zeer zorgvuldig te toetsen aan de hierboven gegeven definitie.

Een bank dient primair zelf te bepalen of een gevoerd product onder het DGS valt. Dit dient tevens ondubbelzinnig te blijken uit de productvoorwaarden en de informatie die de bank aan de depositouder verstrekt. Bij twijfel kan contact worden opgenomen worden met DNB. DNB beslist uiteindelijk of een product voor het DGS in aanmerking komt, in lijn met de verantwoordelijkheid die DNB heeft om een vergoeding toe te kennen als het DGS wordt geactiveerd¹¹.

Slapende rekeningen

Uit voorgaande toelichting vloeit voort dat ook alle slapende rekeningen worden opgenomen in het IKB-bestand. Ook deze rekeningen worden op individueel klantniveau aangeleverd, dus opgenomen in het IKB van de individuele klanten. DNB laat banken vrij in hoeverre bankrekeningen in de administratie van een bank als slapend worden aangemerkt.

Met ingang van 1 juli 2023 vraagt DNB aan banken om slapende rekeningen in het IKB-bestand te markeren. Een bank mag een bankrekening in het IKB-bestand alleen als slapend markeren indien er met betrekking tot de betrokken deposito's gedurende tenminste vierentwintig maanden voorafgaand aan het in werking treden van het DGS geen transactie door of namens de depositouder heeft plaatsgevonden¹². Als er vierentwintig maanden of langer geen transacties door of namens de rekeninghouder hebben plaatsgevonden, betekent dit niet automatisch dat bankrekeningen als slapend worden aangemerkt. Sommige types bankrekening zullen vanwege hun aard niet zomaar als slapend worden aangemerkt, bijvoorbeeld termijndeposito's of bepaalde bankspaarrekeningen.

Bankspaardeposito's eigen woning

Bankspaardeposito's eigen woning worden **wel** opgenomen in het aan te leveren IKB-bestand. Het bankspaardeposito eigen woning wordt niet door het DGS vergoed, voor zover deze ingevolge artikel 3:265d van de Wft worden verrekend met een hieraan verbonden eigenwoningschuld. Indien het saldo groter is dan de te verrekenen woningschuld dient de depositouder dit met bewijsstukken aan te tonen, waarna het restbedrag voor uitkering in aanmerking komt. Dit type deposito wordt meegeleverd in het

¹⁰ Dit was bijvoorbeeld het geval bij de 'achtergestelde deposito's' van DSB in 2009/2010.

¹¹ Conform artikel 29.06 van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft.

¹² Zie artikel 29.06, vierde lid van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft.

IKB-bestand, maar wordt aangemerkt als niet in aanmerking komend voor het DGS.

Welke producten worden niet opgenomen in het IKB-bestand?

Enkele voorbeelden van producten die niet in het IKB-bestand worden opgenomen (niet uitputtend):

- Interbancaire deposito's: dit zijn interbancaire leningen waarbij de ene bank aan de andere bank geld leent door geld op het deposito te plaatsen, waarbij de termijn en de rente van tevoren worden afgesproken.
- Deposito's aangehouden bij de centrale bank: hiermee kunnen centrale banken een naar hun oordeel te snelle groei van de kredietverlening door banken afremmen. Die middelen kunnen dan niet meer door die banken aan hun kredietnemers worden uitgeleend.
- Deposito's die worden aangehouden bij een bijkantoor in een staat die geen EER lidstaat is: deze deposito's worden niet gegarandeerd door het Nederlandse DGS.¹³
- Instrumenten die vallen onder de definitie van eigen vermogen in de zin van de verordening kapitaalvereisten¹⁴.
- Door een bank uitgegeven schuldbewijzen en schulden die voortvloeien uit eigen accepten en promessen (orderbrieven).

- Door een andere EER-lidstaat gegarandeerde producten, zoals de door de Franse Staat gegarandeerde Livret-A.
- Elektronisch geld zoals tegoeden geladen op passen of op andere fysieke middelen (LET OP: aan elektronisch geld gekoppelde gelden, bijvoorbeeld op een derdenrekening komen wel in aanmerking voor het DGS).
- Virtueel geld of cryptocurrencies als Bitcoin, Ripple of Litecoin.
- Nog niet verwerkte sealbags.
- Verzekeringen.
- Financiële instrumenten, zoals swaps en derivaten.
- Obligaties aan toonder.

2.3 Betrouwbaarheid IKB en ontdubbelen van depositohouders

Deze paragraaf beschrijft het belang van een betrouwbaar IKB en de eisen die dit stelt aan het ontdubbelingsproces bij banken. De betrouwbaarheid van het IKB vormt de kern van het IKB-bestand. De IKB-beleidsregel¹⁵ licht toe dat de procedures en maatregelen van de bank dusdanig moeten zijn dat de juistheid en volledigheid is gewaarborgd van zowel de gegevens die benodigd zijn voor de opbouw van individuele klantbeelden als de gegevens in de individuele klantbeelden zelf. Een hoge mate van betrouwbaarheid

van IKB's wordt alleen bereikt als de hele keten goed werkt (van kernprocessen binnen de bank tot en met het genereren en aanleveren van het IKB-bestand aan DNB). De beheersing van de hiervoor benodigde bedrijfsprocessen moet daarbij gericht zijn op het vermijden van fouten ('nul tolerantie op fouten'). Dit stelt hoge eisen aan het IKB-systeem van de bank. Het begint bij een goede identificatie en verificatie van de identiteit van de depositohouders en het juist en volledig vastleggen van identificerende gegevens ('klant on-boarding' en 'Know Your Customer' (KYC)). Een belangrijk uitgangspunt voor het DGS is dat de identiteit van de depositohouder (rechthebbende) is vastgesteld op het moment dat deposito's niet-beschikbaar zijn geworden. Depositohouders moeten zich hebben gelegitimeerd¹⁶. De *Leidraad Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft) en Sanctiewet (Sw)*¹⁷ geeft goede handvatten voor identificatie en verificatie van de identiteit van natuurlijke personen en rechtspersonen in Nederland, maar dekt niet alles af (denk bijvoorbeeld aan het vastleggen en verwerken van het Burgerservicenummer (BSN)¹⁸). De kwaliteit van het ontdubbelen van klanten binnen en over administraties heen, borgt vervolgens dat van elke klant een betrouwbaar IKB wordt opgebouwd. Hoe complexer een bank (meerdere administraties, bijkantoren in de EER, diverse

¹³ Deposito's van een depositohouder woonachtig in een staat die geen EER lidstaat is, maar aangehouden bij het hoofdkantoor of EER bijkantoor worden dus wél aangeleverd.

¹⁴ Verordening 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012; gewijzigd bij Verordening (EU) 2020/873 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2020 (CRR 2).

¹⁵ Zie hoofdstuk 5 van de IKB-beleidsregel, waarborging gegevenskwaliteit.

¹⁶ Zie artikel 5 (1f) van de DGS-richtlijn.

¹⁷ Zie [Leidraad Wwft en Sw versie december 2020 \(dnb.nl\)](#).

¹⁸ Voor het DGS hebben banken de verplichting om het BSN vast te leggen en verwerken, terwijl dit in de Wwft en Sanctiewet niet is geregeld.

handelsnamen die onafhankelijk werken), des te groter het belang van een goed ontdebingsproces.

Waarom is de betrouwbaarheid van een IKB belangrijk? DNB kan een depositohouder alleen snel uitbetalen als de betrouwbaarheid van een IKB in hoge mate kan worden gegarandeerd. Hiervoor is nodig dat een bank de identiteit van een depositohouder met een hoge mate van betrouwbaarheid vaststelt¹⁹. Het IKB-systeem van de bank moet borgen dat:

- i) van dezelfde depositohouder geen twee IKB's worden opgenomen (waardoor de depositohouder mogelijk een te hoge vergoeding krijgt) of;
- ii) twee of meer depositohouders in één IKB worden opgenomen (zodat de verkeerde persoon een vergoeding krijgt).

Overigens heeft de bank zelf ook een belang bij het goed ontdebellen van klanten. Niet ontdebeld IKB's moeten weliswaar als 'onbetrouwbaar' worden gemarkeerd, maar deze IKB's worden wel meegenomen in de bepaling van de depositobasis voor de premieberekening voor het Depositogarantiefonds (zie ook hoofdstuk 3). Uit de IKB-beleidsregel volgt dat elk IKB (dus ook 'onbetrouwbare' IKB's) als zelfstandig IKB worden meegenomen bij de bepaling van het gegarandeerde bedrag. Voor niet

ontdebeld IKB's bestaat de kans dat het gezamenlijke gegarandeerde bedrag hoger is dan EUR 100.000.

Als de bank twijfelt over de betrouwbaarheid van het ontdebellen of samenvoegen van klanten tot IKB's, markeert de bank het IKB in het IKB-bestand als 'BETROUWBAARHEID NIET GEGARANDEERD'. Het uitgangspunt hiervoor zijn de mogelijke combinaties van identificerende gegevens op basis waarvan de identiteit van een klant voor een IKB met zekerheid is vast te stellen. Voordat wordt ingegaan op de mogelijke combinaties van identificerende gegevens, volgt eerst een toelichting op het gebruik van nationale of fiscale identificatienummers.

Gebruik van nationale of fiscale identificatienummers

Banken zijn verantwoordelijk voor een juiste verwerking van persoonsgegevens. In bijzonder moeten banken rekening houden met geldende (privacy)wetgeving bij het gebruiken van nationale of fiscale identificatienummers voor het Nederlandse depositogarantiestelsel en het rapporteren van deze gegevens in de IKB-bestanden.

Artikel 2, tweede en derde lid van de IKB-beleidsregel expliciteert dat banken nationale of fiscale identificatienummers aan dienen te leveren voor zover dat ten behoeve van het Nederlandse

depositogarantiestelsel is toegestaan. De rechtsgrond voor banken voor het gebruik van het Nederlandse burgerservicenummer^{20,21} van een depositohouder en, voor zover van toepassing, diens wettelijk vertegenwoordiger, of, in het geval van een rechtspersoon, van diens rechtsgeldig vertegenwoordiger is te vinden in artikel 3:17 lid 6 Wft. Deze rechtsgrond is noodzakelijk op basis van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) en de implementatie daarvan in de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG). Nederland heeft gebruik gemaakt van de lidstaatoptie in artikel 87 AVG en specifieke voorwaarden gesteld aan de verwerking van nummers die ter identificatie van een persoon bij wet zijn voorgeschreven. Artikel 46 lid 1 UAVG bepaalt dat deze nummers bij de verwerking van persoonsgegevens slechts mogen worden gebruikt ter uitvoering van de desbetreffende wet dan wel voor doeleinden bij wet bepaald.

Voor buitenlandse nationale of fiscale identificatienummers kunnen soortgelijke voorwaarden bestaan. Banken dienen zelf een afweging te maken of het is toegestaan om deze buitenlandse nationale of fiscale identificatienummers te gebruiken ten behoeve van het Nederlandse depositogarantiestelsel en deze nummers aan te leveren in het IKB-bestand.

¹⁹ In samenhang met de eis in artikel 29.01, tweede lid, van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft dat een depositohouder zich moet hebben geïdentificeerd.

²⁰ Deze rechtsgrond is geregeld met de inwerkingtreding per 3 juli 2019 van de *Wet tot wijziging van de Wet op het financieel toezicht in verband met het nader regelen van het gebruik van het burgerservicenummer bij de uitvoering van het depositogarantiestelsel*.

²¹ Niet alle in Nederland woonachtige personen beschikken over een BSN. Maar van alle personen die over een BSN beschikken, dient het te worden achterhaald, geïdentificeerd en vastgelegd in de administratie. Voor minderjarigen tot 14 jaar is een (Wwft compliant) identificatiebewijs in Nederland niet verplicht, waardoor het verifiëren van dit BSN, op basis van het identificatiebewijs, niet altijd mogelijk is. Voor het achterhalen en vastleggen van dit BSN kan in dat geval worden volstaan met de opgave door de wettelijke vertegenwoordiger.

Combinaties van identificerende gegevens

Voor natuurlijke personen zijn vaste persoonsgegevens bij uitstek geschikt om hen te identificeren en te bepalen of zij als klant uniek zijn (juist zijn ontdubbeld). Bij vaste persoonsgegevens kan, naast nationale of fiscale identificatienummers, worden gedacht aan voornamen en achternamen zoals vastgelegd in een officieel en geldig identificatiedocument²² en de geboortedatum.

Aandachtspunt bij het gebruik van vaste persoonsgegevens is of buitenlandse nationale of fiscale identificatienummers mogen worden gebruikt in het IKB-systeem (zie voorgaande toelichting). Ook de geboorteplaats en het geboorteland zijn vaste persoonsgegevens, maar niet altijd opgenomen in een identificatiedocument. Andere meer variabele persoonsgegevens, zoals adresgegevens, telefoonnummers en e-mailadressen, zijn minder geschikt om met zekerheid de identiteit vast te stellen. Deze variabele persoonsgegevens kunnen echter wel behulpzaam zijn in het ontdubbelingsproces binnen de bankadministratie(s).

Voor niet-natuurlijke personen speelt de hiervoor genoemde problematiek omtrent de verwerking van identificatienummers niet en wordt de combinatie van identificerende gegevens opgebouwd uit het officiële registratienummer (bijvoorbeeld in Nederland het KvK-nummer of het RSIN), de geregistreeerde naam en de geregistreeerde plaats en land.

Gouden driehoek

Een 'gouden driehoek' is een combinatie van vaste persoonsgegevens waarin een nationaal of fiscaal identificatienummer is opgenomen. Een bekend voorbeeld voor natuurlijke personen is de combinatie van *BSN + Achterna(a)m(en) zoals vastgelegd in een officieel en geldig identificatiedocument + Geboortedatum*. Voor niet-natuurlijke personen is dit bijvoorbeeld de combinatie van *KvK-nummer + geregistreeerde naam + geregistreeerde plaats en land*.

De 'gouden driehoek' wordt beschouwd als meest betrouwbaar, vanwege de waarborgen die een nationaal of fiscaal identificatienummer biedt. Voor niet-natuurlijke personen wordt altijd de 'gouden driehoek' gehanteerd.

Indien een bank voor een klant (IKB) het nationale identificatienummer of fiscale identificatienummer aanlevert, dan bepaalt de 'gouden driehoek' of het IKB in het IKB-bestand betrouwbaar is.

Zie bijlage 7 voor de mogelijke combinaties van identificerende gegevens waarmee een bank de 'gouden driehoek' kan opbouwen en de identiteit van een klant met afdoende zekerheid kan vaststellen.

Zilveren driehoek

Het alternatief voor een 'gouden driehoek' is een zogenoemde 'zilveren driehoek'. Een 'zilveren driehoek' bestaat uit een combinatie van:

- Voorna(a)m(en) zoals vastgelegd in een officieel en geldig identificatiedocument
- Achterna(a)m(en) zoals vastgelegd in een officieel en geldig identificatiedocument
- Geboortedatum
- Optioneel: Geboorteplaats

Banken gebruiken de 'zilveren driehoek' uitsluitend als het nationale of fiscale identificatienummer niet wordt aangeleverd.

Validatie van de markering 'betrouwbaar IKB' in het IKB-bestand

De validatie van de markering 'betrouwbaar IKB' in het IKB-bestand gebeurt in twee stappen (zie bijlage 8):

1. Vaststellen of voor natuurlijke personen het nationaal of fiscaal identificatienummer is aangeleverd (natural person with identifier)²³. Dit bepaalt of de betrouwbaarheidsmarkering wordt getoetst via de 'gouden driehoek' of de 'zilveren driehoek'.
2. In het geval van een IKB met een 'natural person with identifier', uitvoeren van de validatie via de 'gouden driehoek'.

²² Een overzicht van documenten die voor de verificatie van de identiteit gebruikt kunnen worden, staat in artikel 4, eerste lid van de Uitvoeringsregeling Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme.

²³ Voor niet-natuurlijke personen wordt de validatie altijd via de 'gouden driehoek' uitgevoerd.

Als het nationaal of fiscaal identificatienummer niet is aangeleverd, uitvoeren van de validatie via de 'zilveren driehoek'.

De **validatie via de 'gouden driehoek'** gebeurt in twee deelstappen:

- Bepalen of het IKB minstens één volledige set van de geldige combinaties van identificerende gegevens voor de 'gouden driehoek' bevat.²⁴
- Bepalen of **alle** in het IKB-bestand opgenomen identificatienummers in combinatie met land van uitgifte (zoals BSN, KvK-nummer, buitenlandse identificatienummer of bankrelatienummer^{25,26}) uniek zijn over alle IKB's in het bestand.

Als de **validatie van een IKB** gebeurt **via de 'zilveren driehoek'** dan wordt getoetst of de combinatie van vaste persoonsgegevens voor de 'zilveren driehoek' (zie hierboven) uniek is over alle IKB's in het IKB-bestand.

Let op:

- Als de match via de zilveren driehoek gebeurt met een IKB met een geldige gouden driehoek, dan blijft het IKB met de geldige gouden driehoek wel betrouwbaar.
- De geboorteplaats wordt alleen gebruikt als vierde persoonsgegeven in aanvulling op de combinatie van voornamen, achternaam en geboortedatum. De geboorteplaats kan de combinatie uniek maken als deze voor beide matchende IKB's is aangeleverd.

Een validatie van alleen het IKB-bestand is niet afdoende voor het garanderen van de betrouwbaarheid van IKB's in het bestand. Bij het samenstellen van IKB's in het IKB-systeem van de bank kunnen immers fouten zijn gemaakt. Als twee klanten (uit verschillende klantadministraties) onterecht worden samengevoegd, kan een ogenschijnlijk betrouwbaar IKB ontstaan. De validatie van het IKB-bestand haalt deze fout niet boven water.

Drie voorbeelden van een onjuiste samenvoeging IKB's in IKB-bestand

De drie onderstaande voorbeelden bevatten een onjuiste samenvoeging in het IKB-bestand. Als uit nader onderzoek met zekerheid blijkt dat het dezelfde persoon betreft, moet dit worden

aangepast in de klantsystemen. Daarna mogen de rekeningen van deze klant worden samengevoegd in één IKB.

Voorbeeld 1

Neem de volgende klanten met een 'gouden driehoek' uit verschillende klantsystemen van een bank:

<u>BSN</u>	<u>Geboortedatum</u>	<u>Achternaam identificatiedocument</u>
477216912	01-02-1950	Peeters
477216912	-	Peeters
477216912	02-02-1950	Peeters
477216912	02-02-1950	Peters

De bank zou deze klanten in het IKB-bestand kunnen samenvoegen tot het volgende IKB:

<u>BSN</u>	<u>Geboortedatum</u>	<u>Achternaam identificatiedocument</u>
477216912	02-02-1950	Peeters

²⁴ Zie bijlage 7 voor een overzicht.

²⁵ Het bankrelatienummer als identificerend gegeven dient uniek te zijn. Wanneer een bank kan waarborgen dat binnen de gehele bankadministratie met unieke bankrelatienummers wordt gewerkt, kan dit gebruikt worden na toestemming van DNB.

²⁶ Waar in dit Handboek aan het bankrelatienummer wordt gerefereerd als onderdeel van de 'gouden driehoek' wordt de **waarde** 'BANK_RELATIE_NUMMER' in veld 'type of natural person identifier' bedoeld uit het datamodel. Dit moet niet verward worden met het **veld** 'bank relation number'.

Bij de samenvoeging is in dit voorbeeld uitgegaan van de meest voorkomende 'geboortedatum' en 'achternaam identificatiedocument'. Er bestaat echter onvoldoende zekerheid of deze samenvoeging juist is. Mogelijk bevat één van de klantadministraties een tikfout in een BSN, een geboortedatum of achternaam op het identificatiedocument. Dit moet eerst met zekerheid worden vastgesteld en aangepast in de klantsystemen, voordat de klanten mogen worden samengevoegd.

Voorbeeld 2

Neem de volgende klanten met een 'gouden driehoek' uit verschillende klantsystemen van een bank:

BSN	Geboortedatum	Achternaam identificatiedocument	Buitenlands TIN
477216912	01-02-1950	Peeters	Land A: 80012345
477216912	01-02-1950	Peeters	Land A: 80012349

De bank zou deze klanten in het IKB-bestand kunnen samenvoegen tot het volgende IKB:

BSN	Geboortedatum	Achternaam identificatiedocument	Buitenlands TIN
477216912	01-02-1950	Peeters	Land A: 80012345

Bij de samenvoeging is in dit voorbeeld uitgegaan van één 'gouden driehoek', namelijk BSN, geboortedatum en achternaam als opgenomen in het identificatiedocument'. Er bestaat echter onvoldoende zekerheid of deze samenvoeging juist is, omdat het buitenlandse TIN uit het uitgifteland A in de administratie verschilt. Mogelijk bevat één van de klantadministraties een tikfout in één van de TIN's, maar dit moet wel met zekerheid worden vastgesteld, en aangepast in de klantadministratie, voordat er mag worden samengevoegd.

Voorbeeld 3

Neem de volgende klanten met een 'zilveren driehoek' uit verschillende klantsystemen van een bank:

TIN	Geboortedatum	Voornamen identificatiedocument	Achternaam identificatiedocument
-	01-02-1950	Jan	Peeters
-	01-02-1950	Jan Hendrik	Peeters

De bank zou deze klanten in het IKB-bestand kunnen samenvoegen tot het volgende IKB:

TIN	Geboortedatum	Voornamen identificatiedocument	Achternaam identificatiedocument
-	01-02-1950	Jan Hendrik	Peeters

Omdat het nationale of fiscale identificatienummer niet voor het DGS mag worden gebruikt (in dit voorbeeld het TIN), is bij de samenvoeging in dit voorbeeld uitgegaan van een 'zilveren driehoek', namelijk Geboortedatum, 'voornamen als opgenomen in het identificatiedocument' en 'achternaam als opgenomen in het identificatiedocument'. Er bestaat echter onvoldoende zekerheid of deze samenvoeging juist is, omdat de voornamen verschillen. Mogelijk hebben we het hier toch over dezelfde klant, maar dit moet wel met zekerheid worden vastgesteld (bijvoorbeeld door klantcontact, vergelijking van woonadres, telefoonnummer of e-mailadres), en aangepast in de klantadministratie, voordat er mag worden samengevoegd.

De bank als verantwoordelijke voor inrichten systematiek om klanten te ontdebellen

Met het oog op verschillen tussen banken, is een bank zelf verantwoordelijk voor het inrichten van een systematiek om klanten te ontdebellen. Hierbij geldt bij het opbouwen van IKB's voor het uiteindelijke IKB-bestand wel als uitgangspunt dat klanten met verschillen in (mogelijke combinaties van) identificerende gegevens niet zonder nadere beoordeling (toetsing vastlegging klantdossier of KYC) mogen worden samengevoegd. Zie de eerder gegeven voorbeelden. Het ontdebellen van klanten heeft ook effect op overige (niet-identificerende) gegevens. Er kunnen verschillen zijn tussen gegevens in verschillende administraties (bijvoorbeeld als gevolg van spellingsfouten in een adres) of bepaalde gegevens kunnen meerdere keren voorkomen (meerdere telefoonnummers, meerdere adressen). In het IKB-bestand kunnen veel van deze gegevens maar één keer worden

aangeleverd. Het ontdebelen van deze gegevens is een verantwoordelijkheid van de bank. Een bank moet borgen dat de in het IKB-bestand opgenomen gegevens juist en actueel zijn. Met de inwerkingtreding per 3 juli 2019 van de *Wet tot wijziging van de Wet op het financieel toezicht in verband met het nader regelen van het gebruik van het burgerservicenummer bij de uitvoering van het depositogarantiestelsel*, is een bank voortaan niet alleen verplicht om van iedere deposithouder die daarover beschikt het burgerservicenummer vast te leggen in de bronadministratie en aan te leveren in het IKB-bestand, maar dit ook te doen voor vertegenwoordigers. Tevens is de bank verplicht gebruik te maken van het BSN bij het ontdebelenproces voor het vaststellen van het IKB.

Niet alle in Nederland woonachtige personen beschikken over een BSN. Maar van alle personen die over een BSN beschikken, dient het te worden achterhaald, geverifieerd en vastgelegd in de administratie.

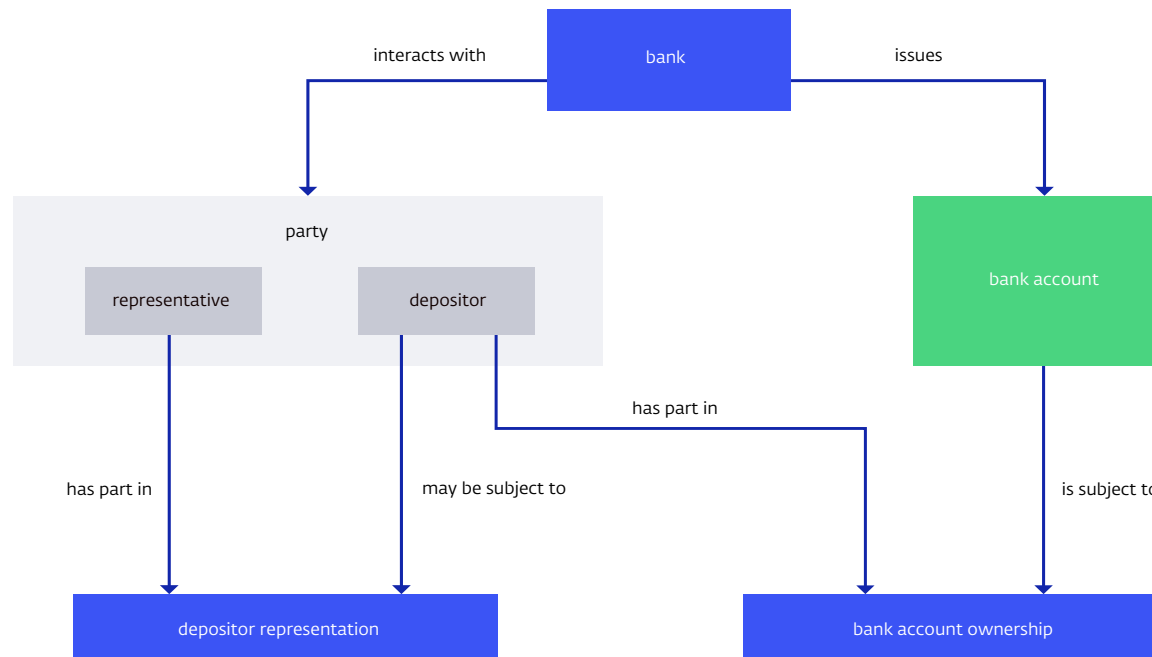
2.4 Opbouw IKB-bestand

Het FLDM beschrijft welke gegevens een bank aanlevert en hoe de gegevens zijn gestructureerd. Dit FLDM zorgt voor een uniforme manier van aanleveren, ongeacht de wijze waarop een bank is georganiseerd. Correcte implementatie van het FLDM borgt dat alle banken op eenduidige wijze een gegevenslevering in het kader van het DGS kunnen doen, wat een uitkeringstermijn van maximaal zeven werkdagen mogelijk maakt.

De volgende paragrafen geven een nadere toelichting op de gevraagde gegevens ten behoeve van bij het DGS betrokken management en medewerkers van banken. Deze paragrafen bevatten geen uitputtende opsomming en specificatie van alle gegevensvelden. Daarvoor dienen het FLDM en het GLO-document geraadpleegd te worden.

Figuur 4 toont een vereenvoudigde voorstelling van het datamodel. Het volledige FLDM geeft een wiskundig precies model weer en vormt de basis voor de technische specificaties van de gegevenslevering. Daarnaast creëert het FLDM de mogelijkheid om delen van de technische implementatie te automatiseren.

Figuur 4 Conceptueel datamodel IKB-bestand

Met het versimpelde model in dit hoofdstuk worden de belangrijkste gegevensblokken toegelicht op twee punten: hoe de gegevens ten opzichte van elkaar gestructureerd zijn (door middel van het model in figuur 4) en hoe de gevraagde gegevens moeten worden geïnterpreteerd.²⁷

De aan te leveren gegevens zijn ruwweg opgedeeld in de volgende gegevensblokken:

- **Bank:** in dit blok wordt opgegeven welke bankvergunning de gegevenslevering betreft.
- **Party (partij):** in dit blok worden de identificerende gegevens van de depositohouders en vertegenwoordigers opgenomen. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen een natuurlijk persoon en een niet-natuurlijk persoon. De partij kan de volgende rollen hebben:
 - a. **Depositor (deposithouder):** de deposithouder (de rechthebbende)
 - b. **Representative (vertegenwoordiger):** de (wettelijk) vertegenwoordiger van een deposithouderVan elke partij worden tevens contactgegevens vastgelegd, waaronder het adres van deze partij.
- **Depositor representation (vertegenwoordiging):** in dit blok wordt voor iedere deposithouder waarbij vertegenwoordiging in de administratie is opgenomen, de koppeling met de juiste (wettelijk) vertegenwoordiger(s) vastgelegd. Partijen met de

rol 'representative' kunnen uitsluitend gekoppeld worden aan partijen met de rol 'depositor', en niet aan rekeningen.

- **Bank account ownership (rekeningbezit):** aangezien meerdere depositohouders per rekening, en meerdere rekeningen per depositouder mogelijk zijn, wordt in dit blok de koppeling tussen de rekening en de depositouder vastgelegd. Rekeningen kunnen uitsluitend gekoppeld worden aan partijen met de rol van 'depositor', niet aan partijen met de rol 'representative'.
- **Bank account (rekening):** in dit blok worden alle depositogegevens opgenomen.

In de volgende paragrafen volgt een nadere toelichting op de aan te leveren gegevens.

2.5 Bank

Op basis van de RIAD-code van de bank, opgegeven in veld 'bank identifier', kan de bank door DNB worden geïdentificeerd. De RIAD-code is het (bank-) vergunningsnummer dat is toegekend door DNB of de ECB. Raadpleeg de GLO voor correcte toepassing van de RIAD-code in de aanlevering.

De datum waarop het DGS voor de bank is geactiveerd wordt aangegeven in veld 'reporting reference date'. Deze datum wordt vermeld bij de leveringsverplichting in het Digitaal Loket

Rapportages (DLR). Het is belangrijk dat de 'reporting reference date' eenduidig in de hele aanlevering wordt gehanteerd.

2.6 Partij

2.6.1 Algemeen

Alle natuurlijke personen en niet-natuurlijke personen, ongeacht of zij depositouder of (wettelijk) vertegenwoordiger zijn, worden in het IKB-bestand aangeleverd als 'party' (partij). Hieronder worden de begrippen depositouder en vertegenwoordiger toegelicht:

- **Depositor (Depositouder):** de houder, of in het geval van een gezamenlijke rekening als bedoeld in artikel 29.02, tweede lid van het Bbpm, elk van de houders van een deposito, waaronder ook een derde als bedoeld in artikel 29.02, derde lid van het Bbpm wordt begrepen;. In veel gevallen is de depositouder gelijk aan de rekeninghouder. Zie artikel 1, onderdeel i van de IKB-beleidsregel en bijbehorende toelichting.
- **Representative ((Wettelijk) vertegenwoordiger):** een persoon die bevoegd is om rechtshandelingen te verrichten namens de depositouder, maar zelf geen recht heeft op het geld (zie artikel 1, onderdeel j en de toelichting van de IKB-beleidsregel). Een **vertegenwoordiger van een natuurlijk persoon** wordt een 'wettelijk vertegenwoordiger' genoemd.

²⁷ Het FLDM is Engelstalig. Daarom wordt het conceptueel datamodel in deze afbeelding in het Engels weergegeven.

Een voorbeeld hiervan is iemand die door de rechtbank is aangewezen om een handelingsonbekwaam persoon te vertegenwoordigen. De ouder van een minderjarig kind is veelal de wettelijk vertegenwoordiger van dat kind.

De **vertegenwoordiger van een niet-natuurlijk persoon** wordt 'vertegenwoordiger' genoemd. Dit type vertegenwoordiging moet vastgelegd zijn in het oprichtingsstatuut van de organisatie of in de inschrijving bij de Kamer van Koophandel. Veelal zijn dit de bestuurders van de rechtspersoon.

Een vertegenwoordiger kan ook een persoon zijn, die een volmacht heeft om namens de rechtspersoon te handelen voor alle bankrekeningen van deze rechtspersoon. Dit kan een algemene volmacht zijn of een bijzondere volmacht (bijvoorbeeld een bankmachtiging). De omvang van de algemene of bijzondere volmacht wordt bepaald door de statuten of de tekst van de volmacht.

- **Natural person (Natuurlijk persoon):** een persoon (mens van vlees en bloed) die bevoegd is om als zelfstandig rechtssubject aan het rechtsverkeer deel te nemen.
- **Non natural person (Niet-natuurlijk persoon):** een organisatievorm of samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid (zie paragraaf 2.2 voor een nadere toelichting op het aanleveren van niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid). Een niet-natuurlijk persoon wordt vertegenwoordigd door één (of meer) vertegenwoordiger(s) die gezamenlijk of volledig bevoegd is (zijn).

In paragraaf 2.6.2 en 2.6.3 wordt achtereenvolgens een toelichting gegeven op de aanlevering van gegevens over depositohouders en (wettelijk) vertegenwoordigers. Waar relevant wordt onderscheid gemaakt tussen natuurlijke en niet-natuurlijke personen.

Hieronder worden eerst enkele generieke velden voor partijen in het FLDM toegelicht.

2.6.2 Depositohouder

Markeren betrouwbaarheid IKB

In paragraaf 2.3 is ingegaan op de betrouwbaarheid van het IKB in relatie tot het identificeren en ontdebelen van klanten (de depositohouders). Als een bank twijfelt aan de betrouwbaarheid van een IKB, dan wordt dit vastgelegd middels de markering die hiervoor in het Datamodel is opgenomen. Als deze markering op

'TWIJFEL' wordt gezet, zal DNB de depositohouder niet automatisch uitbetalen.

Identificerende gegevens

Deze paragraaf geeft een nadere toelichting op de vastlegging en aanlevering van identificerende gegevens.

Natuurlijke personen

- Voor een **natuurlijk persoon** is het vereist minimaal één van de volgende gegevens te hebben geverifieerd en vastgelegd:
 - BSN; Verplicht in geval van een Nederlands ingezetene
 - Buitenlands TIN (Tax Identification Number); Voor identificatie van niet-ingezetenen, mits het is toegestaan om dit voor het Nederlandse DGS te gebruiken en aan te leveren.

Veld	Toelichting
Party identifier	Dit veld dient voor depositohouders uniek te zijn binnen de gehele aanlevering en vormt de basis van het IKB-bestand. Ieder afzonderlijk IKB dient zijn eigen, unieke 'party identifier' in het IKB-bestand te hebben. Omdat de 'party identifier' onversleuteld in de validatierapporten wordt verwerkt, mag deze geen naar de klant herleidbare gegevens (of hashes daarvan) bevatten zoals bijvoorbeeld het BSN.
Party role	Zoals hierboven aangegeven kan een partij zowel de rol van 'depositor' als 'representative' hebben. Er bestaan ook situaties dat een partij beide rollen heeft. Bijvoorbeeld een ouder is wettelijk vertegenwoordiger van een minderjarig kind, maar heeft zelf ook een privérekening bij de failliete bank. In dat geval dient voor deze partij tweemaal een party role aangeleverd te worden: 1x de rol 'depositor' voor zijn privérekening en 1x de rol 'representative' voor vertegenwoordiging van zijn minderjarige kind. Een partij met de rol van 'representative' kan uitsluitend aan een 'depositor' worden gekoppeld in het IKB-bestand, niet aan rekeningen. Een (wettelijk) vertegenwoordiger vertegenwoordigt namelijk een (rechts)persoon, en mag dus namens de (rechts)persoon handelen voor al diens rekeningen. Hieruit volgt dat uitsluitend een 'party' met de rol van 'depositor' aan een rekening kan worden gekoppeld in het IKB-bestand.

- Buitenlands nationaal ID; Voor identificatie van niet-ingezetenen, mits het is toegestaan om dit voor het Nederlandse DGS te gebruiken en aan te leveren. Voorwaarde is dat het een uniek identificerend gegeven moet zijn in het land van herkomst, zoals het BSN dat voor Nederlands ingezetenen is.

Deze gegevens worden in het datamodel aangeleverd in de entiteit 'natural person identification'. Zijn er voor een natuurlijk persoon meerdere van deze identificerende gegevens beschikbaar (bijvoorbeeld een BSN én een buitenlands nationaal ID bij dubbele nationaliteit) dan worden alle beschikbare gegevens aangeleverd. Daarbij is het aanleveren van een BSN verplicht. Voor het buitenlandse nationale of fiscale identificatienummer geldt dat banken deze alleen aanleveren als zij vaststellen dat zij deze nummers mogen aanleveren. Als een nationaal of fiscaal identificatienummer wordt aangeleverd, is het verplicht het land van uitgifte van het formele identificatienummer mee te geven.

Voor natuurlijke personen die enkel de rol van 'vertegenwoordiger' hebben gelden dezelfde verplichtingen voor het opgeven en verifiëren van identificerende gegevens als voor depositohouders.

Voor het BSN geldt dat deze 8 of 9 cijfers lang kan zijn. Bij BSN's van 8 posities heeft het de sterke voorkeur om deze met een 'voorloopnul' aan te leveren. Bijvoorbeeld, BSN '12345678' wordt dan aangeleverd als '012345678'. Tevens dient het BSN te voldoen aan de 11-proef.

Naast het aanleveren van de hierboven genoemde formele nationale of fiscale identificatienummers, dienen banken voor natuurlijke personen ook de beschikbare ID documentgegevens aan te leveren. Dit geeft DNB een extra middel om personen te identificeren als dit nodig is. De aanlevering van ID-documentgegevens is verplicht als banken niet over een formeel identificatienummer van de persoon beschikken of deze niet mogen aanleveren. De gegevens die kunnen worden aangeleverd zijn (zie in het datamodel de entiteit 'identification by document'):

- **Paspoort;** Het documentnummer van het paspoort
- **ID:** in sommige lidstaten bestaan er naast het paspoort nog andere vormen van geldige legitimatiebewijzen, zoals de identiteitskaart
- **Rijbewijs;** Het documentnummer van het rijbewijs.
- **Verblijf;** Verblijfsvergunningnummer. In sommige lidstaten heeft de verblijfsvergunning de status van geldig legitimatiebewijs.

Het is verplicht de landcode mee te geven van het land van uitgifte van het betreffende document voor elk van de aangeleverde velden. Met 'land van uitgifte' wordt het land bedoeld waar het document betrekking op heeft. Bijvoorbeeld, voor een Nederlands paspoort dat is uitgegeven door de Nederlandse ambassade in Frankrijk, wordt als land van uitgifte 'NL' opgegeven.

Indien voor een depositohouder geen nationaal of fiscaal identificatienummer beschikbaar is of een bank deze nummers niet mag gebruiken en aanleveren in de entiteit 'natural person

identification', kan niet tot een valide 'gouden driehoek' worden gekomen. In dat geval baseert een bank zich op de 'zilveren driehoek' voor het vaststellen van de identiteit van de klant en de betrouwbaarheid van het IKB van die klant. Indien er geen valide 'gouden driehoek' en geen valide 'zilveren driehoek' beschikbaar is, is het verplicht het IKB te markeren als 'BETROUWBAARHEID NIET GEGARANDEERD' óók als er wel documentgegevens voor de klant worden aangeleverd in entiteit 'identification by document'.

Indien de natuurlijk persoon in het IKB-bestand geïdentificeerd is middels een BSN, TIN of een buitenlands ID, maar aanvullend zijn ook documentgegevens beschikbaar, dan moeten deze gegevens ook worden aangeleverd.

Nederlands ingezetenen jonger dan 14 jaar hebben vaak nog geen eigen identiteitsbewijs, maar zijn wel geregistreerd met een BSN. In dat geval worden zij geïdentificeerd aan de hand van het BSN.

Naast identificatienummers en -documenten zijn er andere identificerende gegevens, zoals naam, geboortedatum, et cetera. Naast de verplichte velden geldt dat alle beschikbare gegevens dienen te worden aangeleverd. In de volgende tabel volgt een nadere toelichting op enkele van deze gegevens.

Veld	Toelichting
Last name	Officiële achterna(a)m(en) zoals vastgelegd in een officieel en geldig identiteitsbewijs. Verplicht voor het bepalen van de 'gouden driehoek' of 'zilveren driehoek'.
First names	Officiële voornamen, voluit, zoals vastgelegd in een officieel en geldig identiteitsbewijs.
Initials	Initialen zoals afgeleid van de officiële voornamen in een officieel en geldig identiteitsbewijs.
Date of birth	Dit is een verplicht veld. Geaccepteerd worden datums van 1 januari 1900 tot datum faillissement bank. Voor personen waarvan de geboortedatum niet volledig bekend is kan de volgende notatie gebruikt worden: '<JJJJ>-<MM>-00' of '<JJJJ>-00-00', bijvoorbeeld '1966-00-00'. Dit wordt geaccepteerd als geldig formaat.

Niet-natuurlijke personen

Voor **niet-natuurlijke personen** is het verplicht minstens één van de volgende identificerende gegevens aan te leveren.

- **KvK**; Nederlands inschrijvingsnummer Kamer van Koophandel
- **RSIN**; Nederlands rechtspersonen en samenwerkingsverbanden informatienummer;
- **Buitenlands KvK**; Buitenlands kamer van koophandel inschrijvingsnummer
- **Buitenlands TIN**; Buitenlands fiscaal identificatienummer

Praktisch alle organisatievormen hebben inschrijvingsplicht bij de Kamer van Koophandel. Het heeft de voorkeur dat een bank zowel RSIN als KvK nummer van elke organisatie aanlevert in het IKB-bestand. Mocht er een organisatievorm zijn zonder inschrijvingsplicht, dan zijn deze wel verplicht een RSIN te hebben.

Deze kan dan als identificerend gegeven worden aangeleverd.

Andere identificerende gegevens van niet-natuurlijke personen zijn:

Veld	Toelichting
Registered name, place en country	In deze velden wordt aangeleverd de statutaire naam ²⁸ , statutaire zetel (stad) en land van vestiging van niet natuurlijke personen met rechts-persoonlijkheid zoals opgenomen in de KvK-inschrijving of de statuten.

Markering in aanmerking komen voor DGS

Op basis van de DGSD komt het merendeel van de klanten van een bank in aanmerking voor het DGS. Er zijn echter uitzonderingen.

De volgende depositohouders komen **niet** in aanmerking:

- Banken
- Financiële instellingen
- Verzekeringsondernemingen en herverzekeringsondernemingen
- Beleggingsondernemingen
- Beleggingsinstellingen, beheerders van beleggingsinstellingen, instellingen voor collectieve belegging in effecten (ICBE) en beheerders van ICBE's
- Pensioenfondsen
- Overheden

Deze depositohouders komen niet in aanmerking voor zover zij deposito's aanhouden in eigen naam en voor eigen rekening. Deposito's die voor rekening van klanten worden aangehouden (derdenrekeningen) worden wel beschermd door het DGS.

In de wetgeving is in bovenstaande lijst ook opgenomen 'de depositohouders die zich niet hebben geïdentificeerd overeenkomstig artikel 4, eerste lid, van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme'. De IKB's van deze depositohouders worden gemarkeerd als 'BETROUWBAARHEID NIET GEGARANDEERD'. Indien deze depositohouders **niet** om nog één van de andere redenen uit bovenstaande lijst zijn uitgesloten van

dekking onder het DGS, worden ze gemarkeerd als in aanmerking komend voor het DGS.

Het is primair de verantwoordelijkheid van een bank om vast te stellen of een depositohouder in aanmerking komt voor het DGS. Bijlage 5 geeft een overzicht met definities van de niet in aanmerking komende partijen, inclusief een handvat voor banken om dit in de praktijk vast te stellen.

De standaard bedrijfsindeling (SBI-code) zoals vastgelegd bij de Kamer van Koophandel (KvK) is geen betrouwbaar **handvat** voor de bepaling van het in aanmerking komen van niet-natuurlijke personen. Deze code mag daarom niet zonder meer als uitgangspunt worden genomen:

- SBI-codes geven niet in alle gevallen uitsluitel
- De registratie van de KvK is niet altijd betrouwbaar
- Banken moeten ook op neventaken beoordelen

Banken moeten de typering van een organisatie vaststellen in het KYC-proces. Daarvoor dienen specifieke vragen te worden gesteld om vast te stellen wat de daadwerkelijke activiteiten zijn. Om die reden zijn de verwijzingen naar SBI codes uit bijlage 5 van het Handboek gelaten.

De markering betreffende in aanmerking komen kan in het IKB-bestand worden vastgelegd in het veld 'eligible depositor'. Daarnaast geven banken in het veld 'type of non natural person' in de entiteit 'non natural person' aan welk type depositohouder het

Veld	Toelichting
Type of non natural person	<p>Voor dit veld zijn de toegestane waarden:</p> <p>BANK FINANCIELE_INSTELLING VERZEKERINGSONDERNEMING BELEGGINGSONDERNEMING BELEGGINGSINSTELLING PENSIOENFONDS OVERHEID</p> <p>OVERIGE_ORGANISATIES</p> <p>ONBEKEND</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ Instellingen waarvan met zekerheid is vastgesteld dat deze niet in aanmerking komen voor het DGS worden gemarkeerd met één van de eerste 7 waarden. ■ Instellingen waarvan met zekerheid is vastgesteld dat deze wel in aanmerking komen voor het DGS worden gemarkeerd als 'OVERIGE_ORGANISATIES' ■ Instellingen waarvan nog niet met zekerheid is vastgesteld of deze wel of niet in aanmerking komen voor het DGS worden gemarkeerd als 'ONBEKEND' <p>Zie bijlage 5 voor een overzicht met de definities van de niet in aanmerking komende partijen, inclusief een handvat voor banken om dit in de praktijk vast te stellen.</p>

betreft, aan de hand van de eerdergenoemde categorieën. Hierdoor kan DNB voldoen aan de richtlijn van de European Banking Authority (EBA) dat bij rechtspersonen wordt gemeld om welke reden zij niet in aanmerking komen voor een DGS-vergoeding. (Zie ook IKB-beleidsregel, artikel 5, vierde lid).

Markering bekwaamheid depositohouder

In het IKB-bestand dient te worden opgenomen of de depositohouder zelfstandig rechtshandelingen kan en mag

verrichten. Indien dit niet het geval is, is het opnemen van vertegenwoordiging voor de betreffende depositohouder verplicht. De waarde 'unqualified depositor' in veld 'depositor qualification' geeft aan dat de depositohouder niet zelfstandig rechtshandelingen kan of mag verrichten.

Als 'unqualified depositor' worden aangemerkt:

- Minderjarigen, personen onder curatele of anderszins handelingsonbekwaam verklaarden of personen die onder bewind staan.²⁹
- Niet-natuurlijke personen.

Overleden depositohouders

Rekeningen van overleden depositohouders worden niet automatisch uitbetaald. Het is mogelijk dat een overleden depositohouder nog wel in het IKB-bestand is opgenomen, omdat de erfenis nog niet is afgewikkeld. Als depositohouders zijn overleden wordt dit zo snel mogelijk door de bank geadmistreerd en aangegeven in het veld 'vital status'³⁰. In principe kan voor overleden depositohouders vertegenwoordiging in het IKB-bestand worden aangeleverd, maar afwikkeling zal via handmatige afhandeling plaatsvinden.

Overleden depositohouders worden in het IKB-bestand opgenomen als 'qualified depositor' en als in aanmerking komend voor het DGS. Hoewel overleden depositohouders geen DGS-vergoeding kunnen ontvangen, komen de erfgenamen wel in aanmerking voor de vergoeding.

Ontbreken van rechtspersoonlijkheid

Ook al mogen organisatievormen zonder rechtspersoonlijkheid in beginsel niet als depositohouder worden aangeleverd, toch zijn er uitzonderingen mogelijk. Bijvoorbeeld een beleggingsfonds of een financiële instelling met een rechtsvorm zonder rechtspersoonlijkheid. (Zie ook paragraaf 2.2)

De bank stelt vast of een niet-natuurlijk persoon rechtspersoonlijkheid geniet. Handvat hierbij zijn de gegevens uit het register van de Kamer van Koophandel. Voor buitenlandse organisatievormen kan het lastig zijn om te bepalen of deze rechtspersoonlijkheid hebben. De bank moet deze beoordeling kunnen maken (KYC). (Zie ook bijlage 6).

Markering voor taal paspoort uitgaande dienstverlening

Artikel 8, zevende lid, van de DGSD schrijft voor dat depositogarantiestelsels in de situatie waarin een bank actief is in een andere EER-lidstaat onder het Europese paspoort voor grensoverschrijdende dienstverlening informatie dienen te verstrekken in de taal die door de depositohouder bij de opening van de rekening is gekozen. Om die reden wordt een bank gevraagd om in het IKB-bestand aan te geven of een deposito aangehouden wordt in een andere lidstaat zonder dat er bijkantoren gevestigd zijn (en daarmee onder het Europese paspoort voor dienst-

verlening valt). Indien dit het geval is, geeft de bank vervolgens het desbetreffende land, en de taal die de deposant heeft gekozen bij het openen van de rekening op. Bijvoorbeeld een bank die geen bijkantoor gevestigd heeft in Frankrijk, maar daar wel actief deposito's aantrekt via een Franstalige website, (en derhalve ook in het Frans met de klanten communiceert), geeft de code voor de Franse taal op.

In het IKB-bestand wordt één taal per depositohouder opgegeven. Daarvoor zijn in het datamodel taalcodes opgenomen van de talen die voorkomen in de ISO 639-1 codelijst. Omdat banken veelal niet expliciet vragen een taal te kiezen, mag een bank hier ook de taal opgeven waarin in de praktijk met de depositohouder gecommuniceerd wordt. De opgave is verplicht als er bij tenminste één van de deposito's in het IKB sprake is van grensoverschrijdende dienstverlening. Verder geldt als uitgangspunt dat Nederlands (NL) wordt opgegeven als één van de talen NL is.

Bepalen en aanleveren klantcategorie (enterprise size)

Het veld voor klantcategorie voor niet-natuurlijke personen is opgenomen voor het bepalen van de crediteurenhiërarchie. Dit draagt bij aan de resolutieplanning voor en de afwikkeling van banken. De volgende klantcategorieën worden onderscheiden:

²⁹ Bij depositohouders van een rekening onder schenkingsbewind is geen sprake van bewindvoering in de zin van de 'unqualified depositor' markering, en bij het meerderjarig worden dienen deze depositohouders gemarkeerd te worden als 'qualified depositor'. Wel worden deze rekeningen gemarkeerd met blokkade 'BLOK-SCHENKING'

³⁰ De ervaring leert dat het belangrijk is om dit consciëntieus te markeren, omdat het leeglaten van deze markering bij overleden depositohouders aantoonbaar een ernstige belemmering vormt in het uitkeringsproces.

- Kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (KMO), in het Engels afgekort naar 'SME';
- Grootzakelijke ondernemingen, in het Engels 'Corporate'.

Grootzakelijke ondernemingen zijn alle ondernemingen die een grotere jaaromzet hebben dan de jaaromzet als gedefinieerd in artikel 2 in de aanbeveling van de Europese Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (PbEU 2003, L 124/16 (2003/361/EG)).

Met ingang van 31 december 2021 wordt het onderscheid naar klantcategorie ook aangebracht in de DGS-kwartaalrapportage (zie hoofdstuk 3).

2.6.3 Vertegenwoordiging en (wettelijk) vertegenwoordiger

In alle gevallen waar de depositohouder een minderjarige, een handelingsonbekwaam persoon, een onder bewind gestelde persoon of een niet-natuurlijk persoon met rechtspersoonlijkheid betreft, is het verplicht één of meerdere (wettelijk) vertegenwoordigers aan te leveren. Een (wettelijk) vertegenwoordiger is in principe een natuurlijk persoon.

Alle vertegenwoordigers van een niet-natuurlijk persoon met rechtspersoonlijkheid (zoals bestuurders of gevolmachtigden) die namens de rechtspersoon rechtshandelingen mogen verrichten, waaronder het opvragen van een DGS-vergoeding, dienen te worden aangeleverd conform de specificaties in het FLDM.

Daarnaast dient van alle vertegenwoordigers van een niet-natuurlijk persoon met rechtspersoonlijkheid de bevoegdheid te worden aangeleverd. In het geval van een niet-natuurlijk persoon met rechtspersoonlijkheid moet de vertegenwoordiger vastgelegd zijn in de KvK-inschrijving of oprichtingsakte. Ook de bevoegdheid van de vertegenwoordiger zal blijken uit de KvK-inschrijving of de oprichtingsakte.

Daarbij worden voor het DGS de volgende vormen onderscheiden:

- volledig bevoegd: de opvraag voor een vergoeding onder het DGS kan door één persoon bekrachtigd worden
- gezamenlijk bevoegd: indien een niet-natuurlijk persoon met rechtspersoonlijkheid slechts gezamenlijk bevoegden kent, dient de opvraag voor vergoeding onder het DGS door alle gezamenlijk bevoegden bekrachtigd te worden.

Gezamenlijke bevoegdheid is alleen van toepassing bij vertegenwoordiging van niet natuurlijke personen met rechtspersoonlijkheid. Wettelijk vertegenwoordigers van natuurlijke personen zijn altijd volledig bevoegd.

2.6.4 Contactgegevens

Hieronder een nadere toelichting op enkele gegevensvelden die betrekking hebben op communicatie met klanten.

Telefoonnummers

Het opgeven van een vast telefoonnummer (in veld 'Telephone number') of een mobiel telefoonnummer (in veld 'Mobile number') is verplicht. Bij een minderjarige depositohouder, een

depositohouder die niet handelingsbekwaam is of een depositohouder die onder bewind is gesteld, mag hier ook het telefoonnummer van de vertegenwoordiger worden opgenomen.

Adresgegevens

De uitkeringstermijn van zeven werkdagen stelt hoge eisen aan de kwaliteit van adresgegevens. Depositohouders of hun vertegenwoordigers moeten zo snel mogelijk na het inwerking treden van het DGS individueel hiervan op de hoogte worden gebracht. Dit is ongeacht of de depositohouder in aanmerking komt voor het DGS. Het enkel plaatsen van advertenties in media heeft als risico dat depositohouders zich kunnen beroepen op het niet tijdig zijn uitgekeerd als zij de advertentie hebben gemist.

Voor het opgeven van adresgegevens in het IKB-bestand kan uit twee verschillende vormen worden gekozen:

- Adresgegevens gestructureerd (entiteit: Structured address): dit is de standaardvorm en is bedoeld voor adresgegevens die bij de bank in de individuele velden zijn vastgelegd of daarnaar herleidbaar zijn.
- Adresgegevens ongestructureerd (entiteit: Unstructured address): Deze vorm kan gebruikt worden voor adresgegevens die vastliggen in adresregels die niet meer herleidbaar zijn tot de individuele velden.

Het verdient sterke voorkeur om adresgegevens, ook buitenlandse adressen, zoveel mogelijk gestructureerd vast te leggen in verband

met klantcontact, adressering op brieven en andere verwerking van adresgegevens.

Het vastleggen van privé-adressen van vertegenwoordigers van niet-natuurlijke personen is veelal bewerkelijk en foutgevoelig. Als praktisch handvat geldt dat voor deze vertegenwoordigers het officiële adres van de niet-natuurlijke persoon kan worden opgegeven. De bank zal zelf moeten beoordelen of dit zinvol en haalbaar is. Denk bijvoorbeeld aan de situatie waarbij een natuurlijk persoon meerdere rollen heeft (deposithouder én vertegenwoordiger) of als vertegenwoordiger aan meerdere niet-natuurlijke personen met verschillende adressen is gekoppeld.

2.7 Rekening en rekeningbezit

Identificeren van rekeningen in het IKB-bestand

In het IKB-bestand worden bancaire producten (ook wel rekeningen of deposito's genoemd) eenduidig en uniek vastgelegd. Daarbij spelen de volgende velden een rol.

Productcategorieën

Voor het IKB worden rekeningen (deposito's) ingedeeld naar productcategorieën (zoals bedoeld in het tweede lid van artikel 5 van de IKB-beleidsregel). Om het soort product te kunnen bepalen, is een standaardtypering van producten vastgesteld.

Velden	Toelichting
Bank account identifier	In aanvulling op de vereisten in de GLO wordt opgemerkt dat in dit veld geen naar klanten herleidbare gegevens (of hashes daarvan) mogen staan, zoals bijvoorbeeld het IBAN. Dit omdat de 'bank account identifier' onversleuteld in het validatierapport (dat na de verwerking van het IKB-bestand via Digitaal Loket Rapportages (DLR) aan de bank ter beschikking wordt gesteld) wordt opgenomen.
Product label	In een vorige versie van het datamodel was veld 'account label' opgenomen. Omdat met dit veld het specifieke product bedoeld wordt dat de deponitohouder afneemt bij de bank is het veld hernoemd naar 'product label'.
Currency	In het IKB-bestand wordt de rekening opgegeven in de valuta waarin deze wordt aangehouden. Het moet gaan om een officiële munteenheid waarvoor een wisselkoers bestaat. De geldige valuta(codes) zijn opgenomen in het datamodel.
Balance	Het saldo van de rekening. Er bestaan valuta waar het aantal decimalen achter de komma afwijkend is van de standaard 2 posities. Bijvoorbeeld voor de Burundese Frank (0 posities) of de Bahreinese Dinar (3 posities). Dit vereist speciale aandacht bij het verwerken van de saldi in deze valuta in het IKB-bestand. Zie het GLO document voor verdere instructies.

De volgende productcategorieën worden gehanteerd:

Zie bijlage 3 voor een definitie van deze productcategorieën.

Soort code

■ Betaalrekening	REK-BETAAL
■ Spaarrekening	REK-SPAAR
■ Termijndeposito	REK-TERMIJNDEP
■ Beleggersrekening (cashrekening)	REK-BELEG
■ Bankspaardeposito eigen woning	REK-WONING
■ Overige fiscale rekeningen	REK-FISCAAL
■ Creditcardrekening	REK-CREDITCARD
■ Bouwdepotrekening	REK-BOUW

Derdenrekeningen

Een derdenrekening is een bankrekening voor gelden die toekomen aan anderen dan de rekeninghouder. Een derde is gerechtigd tot een vergoeding op grond van het DGS indien is voldaan aan de volgende voorwaarden³¹:

- De rekeninghouder houdt ten behoeve van deze derde(n) een deposito aan op grond van vóór de betalingsonmacht bestaande wettelijke of contractuele bepalingen die gelden in de relatie tussen de rekeninghouder en de derde(n);

³¹ Zie artikel 29.02, lid 3, Bbpm: 'Indien een deponitohouder een deposito aanhoudt op eigen naam doch ten behoeve van een derde krachtens overeenkomst of wettelijk voorschrift, geldt de garantie voor deze derde en wordt deze als deponitohouder aangemerkt, mits diens identiteit kan worden vastgesteld voorafgaand aan het tijdstip waarop besloten is tot toepassing van het deponitogarantiestelsel.'

- De bank is bekend met de identiteit van de derde(n), tenzij sprake is van een door de rekeninghouder gevoerde professionele administratie. In dergelijke gevallen volstaat dat de bank bekend is met het feit dat er (een) derde(n) in het spel is (zijn);
- DNB kan de identiteit en de hoogte van de aanspraak van de derde(n) vaststellen aan de hand van informatie zoals deze bestond voor het moment van de vaststelling van de betalingsonmacht.

De Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel geeft invulling aan het begrip 'professionele administratie'. Daarnaast gaat de beleidsregel in op de toepassing van het derdenbeleid op groeperingen zonder rechtspersoonlijkheid.

Indien de derdengelden worden beheerd op grond van een professionele administratie, zal DNB informatie opvragen bij de beheerder van de professionele administratie. In het IKB-bestand worden deze rekeningen aangeduid als derdenrekening ten behoeve van 'klanten' (waarde: 'CLIENT'). Voorbeelden hiervan zijn kwaliteitsrekeningen van notarissen en gerechtsdeurwaarders.

Ook kunnen in uitzonderingsgevallen rekeningen van niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid (bijvoorbeeld een VoF) worden aangemerkt als derdenrekening. Dit is o.a. nodig als de rechthebbenden niet zelfstandig zijn opgenomen als depositohouder in de klantadministratie van de bank. Bij attribuut 'soort derdenrekening' wordt in dit geval vermeld dat het een

Velden	Toelichting
Type of third party account	<p>Veld waarin wordt vastgelegd of het deposito ten behoeve van derden wordt aangehouden. Mogelijke waarden zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> 'CLIENT': indien de identiteit van de derden blijkt uit: <ol style="list-style-type: none"> de administratie van de betreffende bank of een door de rekeninghouder gevoerde professionele administratie (bijv. de begunstigde van een kwaliteitsrekening aangehouden door een notaris). 'SAMENWERKINGSVERBAND': indien de eigenaar van de rekening een niet-natuurlijk persoon zonder rechtspersoonlijkheid is. 'GEEN_DERDENREKENING': alle rekeningen, die geen derdenrekening zijn. <p>Hierbij de opmerking dat het type 'SAMENWERKINGSVERBAND' slechts in uitzonderingsgevallen toegepast mag worden. De voorkeursaanpak voor het aanleveren van organisatievormen zonder rechtspersoonlijkheid wordt beschreven in paragraaf 2.2.</p>

derdenrekening voor een '**niet-natuurlijk persoon zonder rechtspersoonlijkheid**' (waarde: 'SAMENWERKINGSVERBAND') betreft.

Bijzondere aandacht verdienen derdenrekeningen van financiële ondernemingen, zoals banken, financiële instellingen of beleggingsondernemingen. Hoewel financiële ondernemingen zelf niet in aanmerking komen voor DGS, geldt voor derdenrekeningen op naam van deze ondernemingen een ander uitgangspunt. DNB hanteert bij het toepassen van het DGS het uitgangspunt dat moet worden vastgesteld wie de uiteindelijke begunstigde zijn van deze rekeningen (de derden). Als deze begunstigde wel in aanmerking komen voor DGS, zal DNB deze als derden uitkeren, ondanks het niet in aanmerking komen van de eigenaar van de rekening (de financiële onderneming). Het is daarom van belang

dat banken ook van financiële ondernemingen de derdenrekeningen vastleggen. Ook financiële ondernemingen worden aangemerkt als beheerder van een professionele administratie.

Een derde komt in aanmerking voor een vergoeding van zijn deel in de derdenrekening tot een maximum van EUR 100.000 per persoon. Wanneer de derde zelf rekeningen bij de failliete bank aanhield, worden deze in de aanspraak meegenomen.

Voor derdenrekeningen en geblokkeerde deposito's geldt dat van de uitkeringstermijn van maximaal zeven werkdagen kan worden afgeweken, zoals is vastgelegd in artikel 29.05 van de DGSD. De markering van een derdenrekening wordt als volgt opgenomen in het IKB-bestand.

Voorbeeld

Een kwaliteitsrekening van een notaris met een saldo van EUR 500.000 en vier rechthebbenden opgenomen in de professionele administratie van de notaris.

Rechthebbende:

- 1 heeft EUR 80.000 op de kwaliteitsrekening
- 2 heeft EUR 120.000 op de kwaliteitsrekening
- 3 heeft EUR 95.000 op de kwaliteitsrekening
- 4 heeft EUR 205.000 op de kwaliteitsrekening

Er wordt vanuit gegaan dat geen van de rechthebbenden zelfstandig een rekening aanhoudt bij de failliete bank. De uitbetaling is dan als volgt:

Rechthebbende:

- 1 krijgt EUR 80.000
- 2 krijgt EUR 100.000
- 3 krijgt EUR 95.000
- 4 krijgt EUR 100.000

De restvordering van rechthebbende 2 van EUR 20.000 en van rechthebbende 4 van EUR 105.000 blijven in het faillissement. Deze rechthebbenden nemen dit verder op met de curator.

Markering of producten in aanmerking komen

Een bank markeert in het IKB-bestand of een product in aanmerking komt voor het DGS, los van de vraag of de deposi- houder in aanmerking komt. Aangezien de producten die worden opgenomen in het IKB-bestand in principe voldoen aan de in paragraaf 2.2 opgenomen definitie van deposito, kunnen de meeste producten in het IKB-bestand worden aangeduid als 'komt in aanmerking voor het DGS'³². Wanneer een bank twijfelt of een product in aanmerking komt, neemt de bank dit product voor de zekerheid op in het IKB-bestand met de markering 'TWIJFEL'. Het uitgangspunt hierbij is dat deze markering feitelijk niet voor mag komen aangezien banken vanuit hun wettelijke informatieplicht alle depositohouders jaarlijks per product op de hoogte dienen te stellen over het in aanmerking komen voor het DGS. Deze informatie dient dus beschikbaar te zijn binnen de bank.

Er is één product dat door de bank sowieso wordt aangeduid met de markering 'GEEN DGS'. Dit betreft het 'bankspaardeposito eigen woning'.

Een markering voor in aanmerking komen dient over het gehele product gelijk te zijn. Dat wil zeggen dat wanneer een bank bijvoorbeeld het product met het label "XBank appeltje-voor-de- dorst rekening" voert en productcategorie REK-SPAAR, alle rekeningen met deze combinatie van label en categorie uniform

zijn aangemerkt. Dat wil zeggen, óf allemaal als 'DGS' óf allemaal als 'GEEN_DGS'.

Markering slapende rekening

Een bank bepaalt zelf of rekeningen in de bankadministratie de indicatie 'slapend' krijgen. Er bestaat geen verplichting om rekening als slapend te markeren (zie toelichting in paragraaf 2.2).

Als een bank in de bankadministratie een rekening als slapend aanmerkt, wordt dit in het IKB-bestand gemarkeerd als slapende rekening (waarde 'dormant_account' in veld 'dormant account indicator' in entiteit 'bank account'). Voorwaarde hierbij is dat er met betrekking tot de betrokken deposito's gedurende ten minste vierentwintig maanden voorafgaand aan het in werking treden van het DGS geen transactie door of namens de depositohouder heeft plaatsgevonden³³.

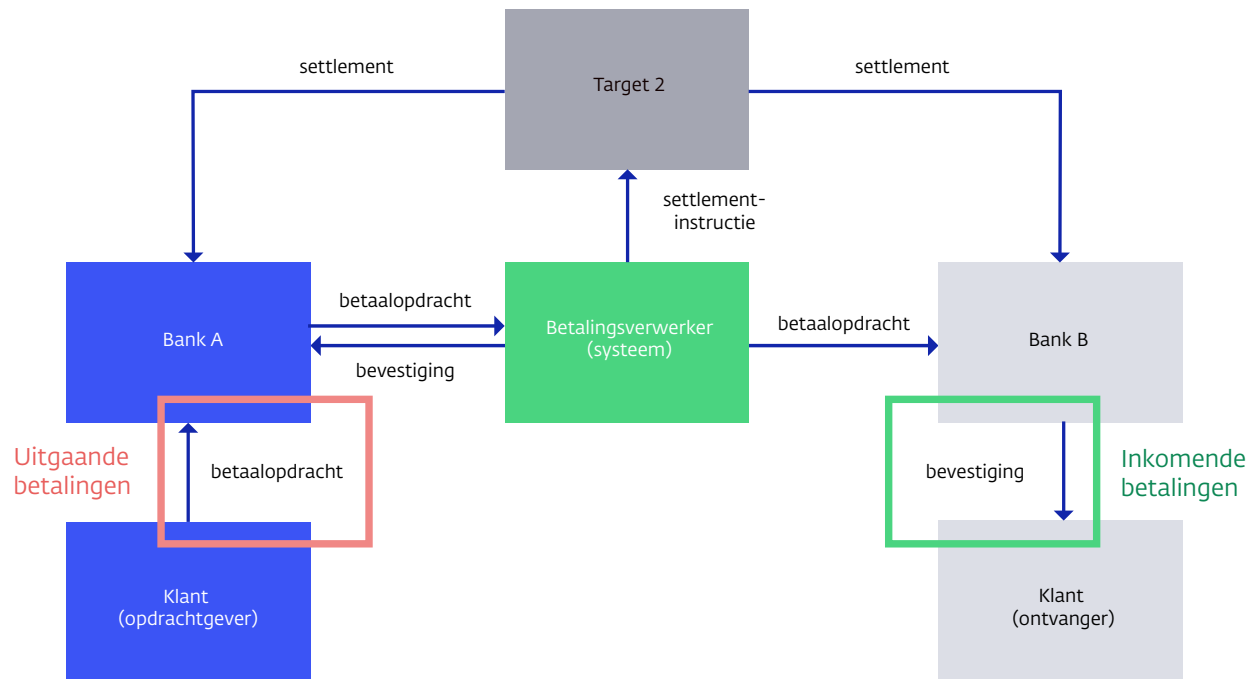
Saldobepaling

Een bank is in staat om op elk moment het saldo van een deposito op een betrouwbare manier vast te stellen. De depositohouders mogen erop vertrouwen dat banken op uniforme wijze de saldi van deposito's op het peil- of toetsmoment bepalen (in een uitkeringsituatie is dit moment het moment van activeren van het DGS). Bijzondere aandacht gaat hierbij uit naar het verwerken van pijlprijnposten.

³² Indien een depositohouder die niet in aanmerking komt voor het DGS een product aanhoudt dat in aanmerking komt voor het DGS, dan wordt het betreffende deposito toch gemarkeerd als in aanmerking komend voor het DGS. In het datamodel worden 'depositohouders' en 'deposito's' afzonderlijk van elkaar gemarkeerd. De markering op de depositohouder voorkomt dat dit deposito zou worden uitbetaald in een DGS-situatie.

³³ Zie artikel 29.06, vierde lid van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft.

Figuur 5 Illustratie van het betalingsproces

Omggaan met pijlposten bij bepalen saldo

De IKB-beleidsregel beschrijft de uitgangspunten voor de omgang met pijlposten bij het bepalen van het saldo dat in het IKB-bestand moet worden opgenomen. Pijlposten zijn

betalingen waarbij de onderliggende geldstromen, en daarmee de volledige transactie, nog niet volledig zijn uitgevoerd. Figuur 5 geeft een illustratie van het betalingsproces.

In het kader van het DGS worden voor het bepalen van het saldo de volgende uitgangspunten gehanteerd³⁴:

- Bij uitgaande betalingen geldt dat de uitgaande betalingen die op het moment van het samenstellen van het IKB reeds zijn gedebiteerd, niet worden meegenomen in het saldo, ook al staan de betalingen nog op een tussenrekening bij de bank.
- De inkomende betalingen moeten zo veel mogelijk worden meegenomen in het saldo bij het samenstellen van het IKB, rekening houdend met de aanlevertermijn van drie werkdagen. Het gaat hierbij om posten als bedoeld in de Finaliteitsrichtlijn (De Finaliteitsrichtlijn is in Nederland geïmplementeerd in de Faillissementswet).

Aandachtspunt bij deze uitgangspunten: er zijn situaties waarbij uitgaande betalingen evident toekomen aan de klant. Bijvoorbeeld bij een overboeking van een spaarrekening naar de vaste tegenrekening van de klant bij een andere bank. In dat geval heeft het de voorkeur dat uitgaande betalingen worden teruggeboekt naar de oorspronkelijke rekening van de klant. Dit voorkomt veel extra werk tijdens de afwikkeling van het faillissement (de klant zal deze vordering immers alsnog indienen bij het DGS of bij de curator). Daarnaast draagt dit bij aan de bescherming van de klant.

³⁴ Zie ook de toelichting bij artikel 3, eerste en tweede lid van de IKB-beleidsregel.

Bij het aanleveren van IKB-bestanden voor het beoordelen en verbeteren van datakwaliteit en juiste en tijdige aanlevering van de IKB-gegevens moeten banken voor het bepalen van het saldo een afslag maken nadat de nachtbatch is verwerkt.

Hierbij is het uitgangspunt dat de continuïteit van bedrijfsvoering niet in het gevaar komt. Het saldo is een momentopname. Wel moet een bank beschrijven welke procedures worden gevolgd voor de verwerking van pijplijnposten als een bank daadwerkelijk faillieert.

Rentebepaling

Een bank kan op elk moment de tot de dag van faillissement 'aangegroeide maar nog niet gecrediteerde' rente bepalen. Deze wordt in het IKB-bestand als apart veld aangeleverd. Rente waarop een klant nog geen onherroepelijk recht heeft wordt niet meegenomen.

In het geval van 'bonusrente' vormen de begrippen 'aangegroeid' en 'gecrediteerd' een belangrijke wettelijke grondslag. Uit de productvoorwaarden moet duidelijk blijken of rente gedurende het jaar 'aangroeit'. De tot de dag van de toepassing van het DGS aangegroeide rente wordt opgenomen in het IKB-bestand indien uit de productvoorwaarden duidelijk blijkt dat de rente aangroeit.

DNB heeft op grond van de DGS-regelgeving geen bevoegdheid om negatieve saldi, waaronder negatieve rente, te verrekenen.

Wel is het belangrijk om bij een DGS-uitkering ook negatieve bedragen aan depositohouders te communiceren.

De bepaling van aangegroeide rente van gestructureerde deposito's³⁵ verdient bijzondere aandacht. Het verschil met reguliere deposito's is dat de te vergoeden rente bij gestructureerde deposito's niet wordt bepaald aan de hand van een rentevoet, maar afhankelijk is van externe (markt)factoren zoals bijvoorbeeld de stand van indices. Hoe rente voor deze productvorm te bepalen wordt nader toegelicht in artikel 3.6 van de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel. Als de aangegroeide rente kwalificeert als beleggingscomponent, dan wordt deze rente in het IKB-bestand aangeleverd met de waarde o euro.

Als de bank op grond van de lokale fiscale regelgeving de verplichting heeft om belasting af te dragen over rente (zogenaamde bronbelasting), dan wordt deze belasting in mindering gebracht op de 'aangegroeide maar nog niet gecrediteerde' rente die de bank opgeeft in het IKB-bestand. Op die manier wordt het bedrag van de belasting niet meegenomen in de DGS-vergoeding en kan de failliete bank voldoen aan de bijbehorende belastingplicht. (Zie IKB-beleidsregel, artikel 3, vijfde lid.)

Verdeling van het saldo bij gezamenlijke rekeningen

Voor elke rekening met meer dan één depositohouder (bijvoorbeeld een en/of rekening) geldt in principe een 'naar rato' verdeling. Als er geen andere informatie beschikbaar is, is dit het uitgangspunt in een DGS-uitkerings situatie.

Bij situaties waarbij er contractueel een andere verdeling is vastgelegd in de administratie van de bank, kan dit worden aangegeven in het veld 'participation percentage'. Bijvoorbeeld, bij een rekening met 2 depositohouders, waarbij 1 persoon in aanmerking komt voor 25% van het deposito en de ander voor 75%.

Blokkeren van rekeningen

Het kan voorkomen dat een deposito volgens bovenstaande uitgangspunten in aanmerking komt voor het DGS, maar dat het deposito 'geblokkeerd' is voor een automatische DGS-uitkering. Geblokkeerde deposito's worden wel opgenomen in het IKB-bestand³⁶. DNB zal tijdens een uitkerings situatie moeten bepalen of en aan wie het deposito wordt vergoed. De volgende blokkades worden in het IKB-bestand gemarkeerd (zie artikel 6, eerste lid van de IKB-beleidsregel voor een nadere toelichting):

³⁵ Gestructureerde deposito's zoals bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel 43, van de richtlijn 'markten voor financiële instrumenten' uit 2014. Zie ook bijlage 5 van dit handboek.

³⁶ Indien van in aanmerking komende maar geblokkeerde deposito's aangetoond kan worden dat de blokkade niet meer van toepassing is, kan tot uitbetaling worden overgegaan.

Blokkadecode	Toelichting
BLOK-GESCHIL	Deposito's die onderwerp zijn van een rechtsgeschil, zoals bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel a, van de richtlijn depositogarantiestelsels.
BLOK-MAATREGEL	Deposito's die onderdeel zijn van beperkende maatregelen die zijn opgelegd door nationale regeringen of internationale organen als bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel b van de richtlijn depositogarantiestelsels. De bank beoordeelt nieuwe en bestaande klanten volgens de Sanctieregelgeving (waaronder Artikel 3 Regeling toezicht Sanctiewet 1977). In de praktijk betekent dit dat een bank door middel van bijvoorbeeld periodieke en ad hoc screening van sanctielijsten controleert of relaties van de instelling voorkomen op één of meerdere sanctielijsten. De bank markeert dienovereenkomstig het deposito in de administratie en levert deze aan door gebruik van de 'BLOK-MAATREGEL' in het IKB-bestand indien van toepassing.
BLOK-BESLAG	Deposito's waar (gedeeltelijk) beslag op is gelegd. Ook in geval van een faillissement en toepassing van de Wet schuldsanering natuurlijke personen wordt deze blokkade toegepast.
BLOK-SURSEANCE	Deposito's van depositohouders waaraan surseance van betaling is verleend.
BLOK-VERPAND	Deposito's die zijn verpand en waarbij uitsluitend de pandhouder inningsbevoegd is ³⁷ .
BLOK-SCHENKING	Deposito's waarop een BEM-clausule of soortgelijke bewindvoering (bijvoorbeeld schenkingsbewind of testamentair bewind) op rekeningniveau van toepassing is.
BLOK-BUITENLAND	Deposito's die worden geblokkeerd op grond van de regelgeving van het land waar het deposito wordt aangehouden, niet zijnde Nederland, voor zover deze blokkade relevant is voor een uitkering van het depositogarantiestelsel ('buitenlandse blokkades').

Ook indien een deposito uit één van de hiernaast genoemde categorieën slechts gedeeltelijk is geblokkeerd, dat wil zeggen dat de rechthebbende nog steeds vrijelijk kan beschikken over een deel van het saldo, dan wordt het toch gemarkeerd met de van toepassing zijnde blokkadecode.

Alle overige door banken toegepaste blokkades zijn voor het DGS niet relevant en mogen in het IKB-bestand niet als een blokkade worden aangeleverd.

Markering grensoverschrijdende dienstverlening

Voor het bepalen van de uitkeringsaanpak moet voor elk deposito eenduidig worden vastgelegd of sprake is van grensoverschrijdende dienstverlening volgens activiteit *Europees paspoort uitgaand - 2:110 Verrichten van diensten bank naar EER*. Hierbij is van belang of deposito's worden aangetrokken via een bijkantoor in een andere lidstaat of zonder dat de bank beschikt over een bijkantoor. Bij de markering van grensoverschrijdende dienstverlening spelen de volgende velden een rol.

³⁷ G-rekeningen ten behoeve van afdracht van loonheffingen en BTW aan de fiscus worden altijd gemarkeerd als 'BLOK-VERPAND'. Zie ook da nadere toelichting in bijlage 5.

Velden	Toelichting
Country of branch of account	Indien het deposito wordt aangehouden bij een branche van de bank gevestigd in een EER lidstaat wordt hier de landcode aangeleverd van de betreffende lidstaat. In alle andere gevallen wordt hier 'NL' opgegeven, ook als het een rekening van een buitenlandse deposithouder betreft die bediend wordt via een 'Europees paspoort uitgaand – 2:110 Verrichten van diensten bank naar EER' constructie.
Country of cross-border services	In de situatie waarin een bank actief is in een andere EER-lidstaat onder het Europese paspoort voor grensoverschrijdende dienstverlening, moet voor dit deposito worden opgegeven via welk land dit deposito is aangetrokken. De opties voor dit veld waaruit een bank kan kiezen zijn: <ul style="list-style-type: none"> ■ n.v.t. (niet grensoverschrijdend) ■ onbekend (of grensoverschrijdend is) ■ <land> (van grensoverschrijdende dienstverlening, beperkt tot EER lidstaten)

Aan de hand van een aantal voorbeelden geven wij hieronder enkele praktische handvatten voor het toepassen van deze markeringen:

1. **Rekening aangehouden in Nederland³⁸ door een klant woonachtig in Nederland**
Country of branch of account = NL
Country of cross border service = NVT
2. **Rekening aangehouden in Nederland door een klant woonachtig buiten Nederland in andere EER-lidstaat (bijvoorbeeld: in Portugal)**
Country of branch of account = NL
Country of cross border service = PT

3. **Rekening aangehouden in Nederland door een klant woonachtig in andere EER-lidstaat, maar niet via het bijkantoor in die lidstaat (bijvoorbeeld: in Spanje, maar niet via het bijkantoor in Spanje (klant heeft NL IBAN))**
Country of branch of account = NL
Country of cross border service = ES
4. **Rekening aangehouden bij EER-bijkantoor (bijvoorbeeld: Spanje) door een klant woonachtig in het land van dat bijkantoor**
Country of branch of account = ES
Country of cross border service = NVT
5. **Rekening aangehouden bij EER-bijkantoor (bijvoorbeeld: Spanje) door een klant woonachtig in bijvoorbeeld Portugal**

Country of branch of account = ES

Country of cross border service = PT

6. **Rekening aangehouden in Nederland door een klant woonachtig buiten EER (Bijvoorbeeld Japan)**

Country of branch of account = NL

Country of cross border service = NVT

7. **Rekening aangehouden bij EER-bijkantoor (bijvoorbeeld: Spanje) door een klant woonachtig buiten EER (Bijvoorbeeld Japan)**

Country of branch of account = ES

Country of cross border service = NVT

2.8 Technische specificaties, aanlevering en validatie IKB-bestand

De GLO geeft een uitgebreide toelichting op de aanlevering van het IKB-bestand en alle validatieregels waaraan de aanlevering van het IKB-bestand moet voldoen.

2.8.1 Technische specificaties gegevensopbouw en aanlevering

De technische specificaties van de gegevensopbouw en aanlevering staan in de GLO. De GLO bestaat onder andere uit de volgende onderdelen.

GLO

Document	Toelichting
GLO-Document	DNB_STAT_DGS_SCV_GLO_DGS_Single_Customer_View_Data_Exchange_GLO_<version>.pdf Technische management informatie betreffende de gegevensleveringsovereenkomst. Bevat naast specificaties alle verwijzingen naar/gebruikswijzer voor informatie/documenten/bestanden benodigd om aanlevering volgens de GLO te kunnen doen. Ook bedoeld voor data specialisten.
Datamodel (technisch)	DNB_STAT_DGS_SCV_GLO_<version>.ldm Bestand in native PowerDesigner formaat waarmee banken de vereisten van het datamodel als database kunnen implementeren. Bedoeld voor dataspecialisten.
Datamodel (HTML)	DNB_STAT_DGS_SCV_GLO_Report_for_Banks_<version>.zip Versie van het datamodel dat in een webbrowser te openen is en bedoeld als naslagwerk voor dataspecialisten. Bevat velden, schema's, validaties, entities, codes, relationships, data types, toegestane waarden, etc.
Reference data sets	DNB_STAT_DGS_SCV_GLO_Reference_data_sets_<date>_<version>.xlsx Excel sheet met in iedere tab de toegestane waarden voor een specifiek veld uit het datamodel. Zie paragraaf 4.2 van het GLO-document voor meer informatie.
Reference metadata sets	DNB_STAT_DGS_SCV_GLO_Reference_metadata_sets_<date>_<version>.xlsx Excel sheet met daarin de entity types. Zie paragraaf 4.3 van het GLO document voor meer informatie.
Release notes	DNB_STAT_DGS_SCV_GLO_Release_Notes_<version>.xlsx Hierin worden alle wijzigingen in de GLO bijgehouden van versie tot versie.

Al het bovenstaande wordt als 1 complete set (**GLO_DGS_IKB_<datum> <version>.zip**) gepubliceerd op de website van DNB.

Omgang met veldlengtes in het datamodel

De lengte van gegevensvelden in het datamodel houden zoveel mogelijk rekening met de gebruikelijke maximale omvang van deze gegevens in bankadministraties. Indien toch blijkt dat de beschikbare veldlengte in een specifiek geval ontoereikend is voor de aan te leveren gegevens, kunnen de gegevens worden afgekapt op de maximale veldlengte. Als dit een structureel probleem

vormt, kan er contact opgenomen worden met DNB. In overleg met banken kan voor een volgende versie van de GLO de veldlengte worden aangepast.

Het is ongewenst om gegevens aan te vullen met spaties tot de maximale veldlengte is bereikt, omdat dit de omvang van het IKB-bestand sterk vergroot.

Dit heeft nadelige gevolgen voor (de snelheid van) de verwerking bij DNB. Met name tijdens een DGS- uitkeringsituatie levert dit risico's op voor het halen van de uitkeringstermijn.

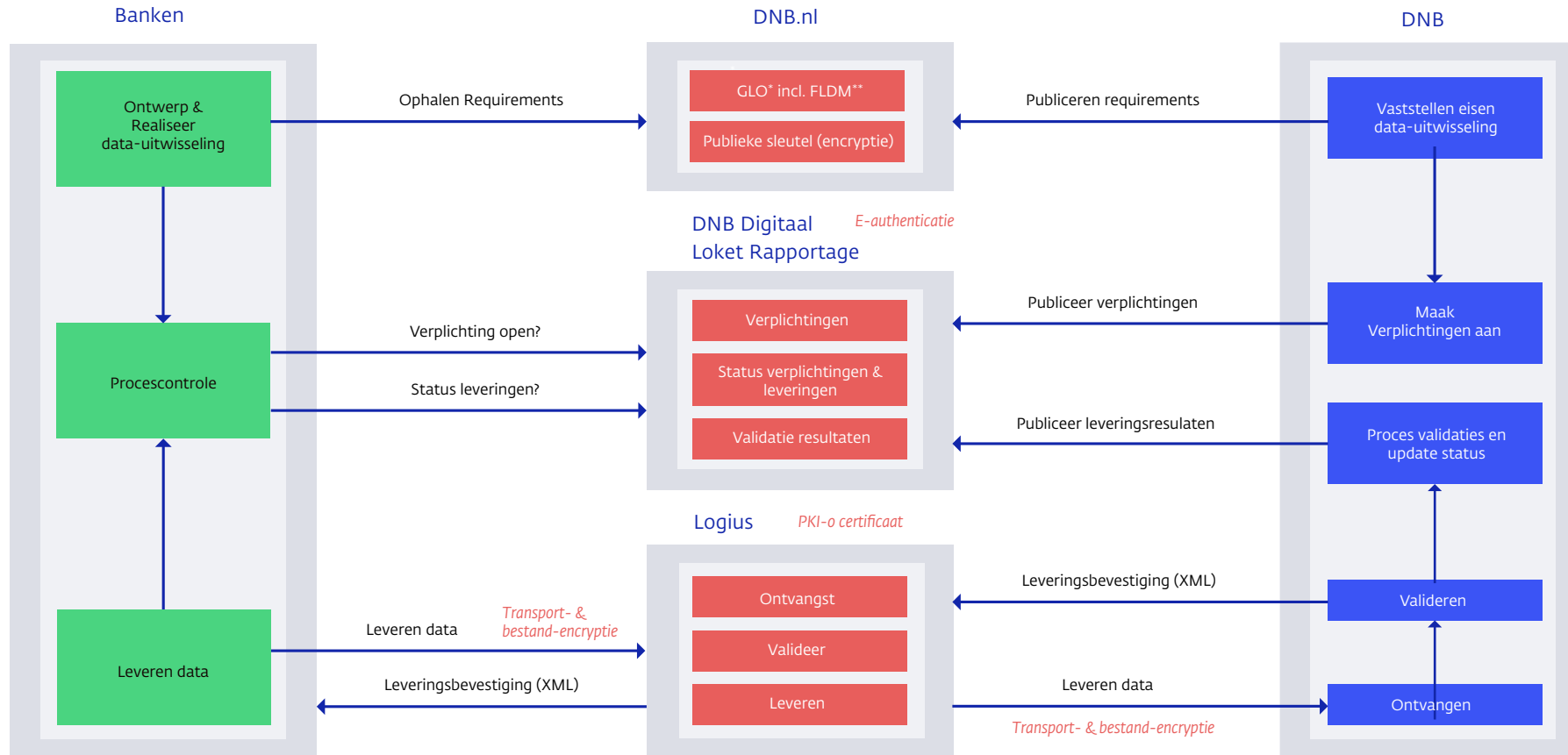
2.8.2 Aanleverproces en tijdslijnen

Een gegevenslevering zal plaatsvinden via Logius, en dient op drie terreinen specifiek gemaakt te worden.

- **Logius specifiek.** Naast DNB stelt ook Logius specifieke eisen aan de samenstelling van de bestanden die via diens FTP verbinding worden verzonden. Deze worden beschreven in documentatie die beschikbaar is op de website van Logius. Daar waar de Logius documentatie afwijkt van DNB documentatie, is DNB-documentatie leidend.
- **DNB specifiek.** Dit wordt beschreven in document *Delivery of data to DNB using Logius Digipoort_<version>.pdf* beschikbaar op de website van DNB. Dit document is een aanvulling op de Logius documentatie. Het geeft aan hoe de aanlevering DNB-specifiek gemaakt moet worden. Het is een generiek document bedoeld voor alle typen dataverplichtingen aan DNB (AnaCredit, DGS, RRE, etc...)
- **DGS specifiek.** In het GLO-document wordt beschreven hoe als laatste de aanlevering DGS specifiek te maken.

De drie documentatie sets vullen elkaar aan en zullen naast elkaar gebruikt moeten worden om tot een correcte aanlevering te kunnen komen.

Figuur 6 Aanleveringsproces IKB-beATAND

* Data Delivery Agreement

** Logisch Data Model

Een beknopte beschrijving van het proces (zie figuur 6):

- DNB bepaalt de specificaties van de aanlevering van het IKB-bestand (GLO, logisch datamodel);
- DNB publiceert deze specificaties op haar website, inclusief een publieke sleutel voor encryptie³⁹;
- Banken gebruiken deze informatie om aanlevering van het IKB-bestand te operationaliseren;
- Voor elke aanlevering van het IKB-bestand publiceert DNB de verplichting tot aanlevering in het Digitaal Loket Rapportages (DLR) van DNB;
- Banken hebben beveiligde toegang tot het DLR, waarin zij de verplichting tot aanlevering van het IKB-bestand kunnen zien;
- Banken leveren het IKB-bestand aan via Logius, waarbij zowel het transport als het bestand zelf is versleuteld;
- Logius ontvangt het IKB-bestand, voert een aantal technische controles uit en stuurt een ontvangstbevestiging naar de bank. Vervolgens stuurt Logius het IKB-bestand door naar DNB.
- DNB ontvangt het IKB-bestand en voert een aantal technische en logische validaties uit, werkt de status van de ontvangst bij in DLR en publiceert de uitkomsten van de validaties in DLR.
- De geautoriseerde medewerkers van de bank ontvangen in DLR een bevestiging;
- Banken kunnen de uitkomsten en status in DLR inzien.

- DNB verwijdert de ingestuurde IKB-bestanden binnen drie maanden. De bank ontvangt hiervan een bevestiging in DLR.

Aanlevering van het IKB-bestand vindt plaats in de volgende 2 situaties:

- Tijdens normale bedrijfsvoering: dit is de gegevensaanlevering voor validatiedoeleinden in het kader van het *Beoordelingskader voor toezicht op naleving vereisten Beleidsregel Individueel Klantbeeld*⁴⁰ van DNB op het waarborgen van gegevenskwaliteit⁴¹;
- Tijdens een crisissituatie: dit is de gegevensaanlevering van een falende bank als het DGS is geactiveerd voor de betreffende bank.

Aanlevering betreft ook tijdens normale bedrijfsvoering steeds een volledige aanlevering met productiegegevens gelijk aan de levering in een crisissituatie. Deellevering en fictieve gegevens zijn niet toegestaan, omdat daarmee de volledigheid, tijdigheid en juistheid van de aanlevering van een IKB-bestand niet kan worden getoetst. De levering omvat alle gegevens over de volledige bankvergunning, dus ook van eventuele bijkantoren binnen de EER. Bancaire groepen met meerdere bankvergunningen leveren aan per bankvergunning.

Tijdslijnen

Artikel 9 van de IKB-beleidsregel beschrijft de tijdslijnen waarbinnen een bank de IKB-gegevens bij DNB aanlevert. Om een uitkering binnen zeven werkdagen mogelijk te maken is het noodzakelijk dat een bank het IKB-bestand binnen drie werkdagen aanlevert bij DNB. Met 'aanlevering binnen drie werkdagen' wordt bedoeld een aanlevering die geen blokkerende validatieresultaten bevat en zodoende in DLR een status krijgt van 'Geaccepteerd'.

Een bank dient de IKB-gegevens te verstrekken binnen drie werkdagen nadat DNB heeft besloten tot toepassing van het DGS of wanneer DNB hiertoe een specifiek verzoek heeft gedaan. Zie hoofdstuk 4 voor het proces vanaf activering DGS.

Controle aangeleverde gegevens

DNB controleert of de aangeleverde gegevens voldoen aan de technische en inhoudelijke eisen zoals beschreven in de GLO (met het FLDM). Indien de aanlevering niet valide is, heeft de bank niet aan de leveringsverplichting voldaan. De bank levert dan opnieuw aan (zie de uitgebreide toelichting in het GLO-document).

³⁹ Aangezien de publieke sleutel een beperkte geldigheidsduur heeft, dient voor iedere aanlevering op de DNB website op nieuwe versies gecontroleerd te worden vóór het samenstellen van de aanlevering.

⁴⁰ <https://www.dnb.nl/voor-de-sector/depositogarantie/nederlandse-depositogarantie/individueel-klantbeeld/>

⁴¹ Veel banken doen een volledige IKB run ten behoeve van de kwartaalrapportage voor het DGS/DGF. Het eventueel hieruit voortkomende IKB bestand hoeft niet bij DNB te worden aangeleverd (maar mag wel indien de bank dit wil gebruiken voor eigen validatiedoeleinden). DNB zal contact opnemen met de bank indien DNB een verzoek doet tot aanlevering van een IKB bestand op grond van artikel 9 van de IKB-beleidsregel.

2.8.3 Correcties

Vanwege de maximale uitkeringstermijn van zeven werkdagen is het essentieel dat de aangeleverde IKB-gegevens juist en volledig zijn. In uitzonderingssituaties kan het voorkomen dat een bank, nadat de IKB-aanlevering bij DNB heeft plaatsgevonden, tot de ontdekking komt dat er correcties nodig zijn op de oorspronkelijke aanlevering. Bijvoorbeeld omdat er deposito's of depositohouders zijn ontdekt die in de originele aanlevering ontbraken, omdat pijplijnposten niet (volledig) zijn verwerkt, of omdat er onjuiste gegevens in de aanlevering zaten.

In de GLO wordt beschreven op welke wijze correcties worden aangeleverd.

Voor de aanlevering van correcties maken wij onderscheid tussen twee situaties:

- Correcties die aangeleverd worden **voordat** door DNB het webportaal voor depositohouders is opengesteld;
- Correcties die aangeleverd worden **nadat** door DNB het webportaal voor depositohouders is opengesteld (het DGS is geactiveerd).

Ook wordt onderscheid gemaakt in de omvang aan correcties:

- Een geringe omvang aan correcties;
- Een substantiële omvang aan correcties.

DNB bepaalt of de omvang aan correcties gering of substantieel is en communiceert dit aan de bank.

De combinatie van deze omstandigheden bepaalt hoe de afhandeling van correcties zal plaatsvinden:

Figuur 7 Afhandeling van correcties

		Moment van aanlevering correcties	
		Vóór openstellen webportaal	Na openstellen webportaal
Omvang correcties	Geringe omvang	Handmatige afhandeling	Handmatige afhandeling
	Substantiële omvang	Volledig nieuwe aanlevering, automatische afhandeling	Uitkeringenproces wordt gestopt. Per situatie wordt oplossing bepaald

Correcties door middel van een compleet nieuwe aanlevering

Wanneer DNB of de aanleverende bank constateert dat een substantiële hoeveelheid gegevens in de aanlevering ontbreekt of foutief is en het webportaal is nog niet opengesteld, dan dient in overleg met DNB een volledig nieuwe aanlevering te worden gedaan.

Correcties door handmatig verwerken

Wanneer een bank constateert dat een geringe hoeveelheid gegevens in de aanlevering ontbreekt of foutief is, dan kunnen

deze handmatig worden ingevoerd of gewijzigd door een behandelaar bij DNB. Na overleg met DNB wordt bepaald hoe deze correcties aangeleverd dienen te worden.

Correcties van substantiële omvang na start uitbetaling

Wanneer een bank constateert dat een substantiële hoeveelheid gegevens in de aanlevering ontbreekt of foutief is en het webportaal is al opengesteld, wordt het uitkeringsproces direct gestopt.

Correcties na reactie rechthebbende of (wettelijk) vertegenwoordiger

Naast bovenstaande correcties van door de bank geconstateerde fouten, kan het ook voorkomen dat een rechthebbende of een (wettelijk) vertegenwoordiger een fout constateert. Deze fouten komen logischerwijs slechts aan het licht na het openstellen van het webportaal. Bijvoorbeeld als een rechthebbende een rekening op zijn/haar overzicht mist of een (wettelijk) vertegenwoordiger een van de door hem/haar vertegenwoordigde rechthebbenden. Zodra zij zich tijdig melden met de juiste bewijsstukken, kan DNB de uitkering alsnog verzorgen.

3 DGS-Rapportages

3.1 Inleiding

Dit hoofdstuk bevat een beschrijving van de soorten DGS-rapportages, hun opbouw, en de termijn en wijze waarop banken de rapportages aan moeten leveren. De DGS-rapportages geven op geaggregeerd niveau inzicht in de aantallen rekeningen, saldi met opgebouwde, maar nog niet gecrediteerde rente en de omvang van de gegarandeerde deposito's (depositobasis) van een bank.

De Regeling staten financiële ondernemingen Wft 2011 (Regeling Staten) geeft invulling aan de verplichting van banken om elk kwartaal gegevens aan te leveren voor de premievaststelling voor het Depositogarantiefonds. De opgenomen staten (DGS-rapportages) bevatten een opgave van aantallen rekeningen en saldi en een opgave van gegarandeerde deposito's op basis van het IKB. Op basis van deze gegevens stelt DNB de grondslag vast voor de premieberekening.

Een bank moet met het IKB-systeem de omvang van de gegarandeerde deposito's in euro per depositohouder kunnen vaststellen. Om de depositobasis te bepalen is een aggregatie van het door het DGS gegarandeerde deel van deposito's vereist, met inachtneming van het maximum van EUR 100.000 per depositohouder. Een bank houdt bij het bepalen van de depositobasis rekening met de in de IKB-beleidsregel genoemde markeringen en uitgangspunten (zie artikel 4, derde lid, van de IKB-beleidsregel). In het IKB-bestand worden de rekeningen in de oorspronkelijke valuta aangeleverd, zowel voor een uitkeringssituatie als voor validatiedoeleinden. Daarnaast moet de bank in staat zijn om de omrekening naar euro zelf te doen. Bijvoorbeeld voor het aanleveren van saldi en de omvang van gegarandeerde bedragen in de DGS-kwartaalrapportage ten behoeve van de fondsvorming. Het gegarandeerde bedrag is altijd in euro. Voor omrekening gelden de referentiewisselkoersen van de euro die door de ECB zijn gepubliceerd (ECB-referentiewisselkoersen), of wisselkoersen gepubliceerd door koersinformatieleveranciers.

3.2 Overzicht DGS-rapportages

Er wordt onderscheid gemaakt tussen vier soorten DGS-rapportages:

DGS rapportage	Toelichting	Frequentie aanlevering ⁴²	Wijze van aanlevering
Tabel A: Voor DGS in aanmerking komende verplichtingen – geconsolideerd	DGS kwartaalrapportage met een opgave van aantallen deposito's, bijbehorende saldi inclusief opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente in euro's en de totale omvang van gegarandeerde deposito's (depositobasis) op geconsolideerd niveau	Per kalender- kwartaal	DLR
Tabel B: Voor DGS in aanmerking komende verplichtingen – per vergunninghouder (solo)	DGS kwartaalrapportage met een opgave van aantallen deposito's, bijbehorende saldi inclusief opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente in euro's en de totale omvang van gegarandeerde deposito's (depositobasis) per vergunninghoudende bank, 'solo' (bancaire groepen worden uitgesplitst naar bankvergunning)	Per kalender- kwartaal	DLR
Tabel C: Voor DGS in aanmerking komende verplichtingen - per EER bijkantoor	Jaarlijkse DGS rapportage met per vergunninghoudende bank een opgave van aantallen deposito's en bijbehorende saldi inclusief opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente per bijkantoor binnen de EER.	Per kalender-jaar	DLR
Tabel D: Voor DGS in aanmerking komende verplichtingen - grensoverschrijdende dienst per EER-land	Jaarlijkse DGS rapportage met per vergunninghoudende bank een opgave van aantallen deposito's en bijbehorende saldi inclusief opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente aangehouden via paspoort voor grensoverschrijdende dienstverlening binnen de EER. (zie ook paragraaf 2.7)	Per kalender-jaar	DLR

Een gedetailleerde toelichting op de opbouw van deze rapportages, inclusief een uitgebreide invulinstructie, staat in bijlage 15 van de Regeling Staten.

Opbouw DGS-kwartaalrapportages

De kwartaalrapportages (solo en geconsolideerd) bevatten op geaggregeerd niveau de gegevens over de in aanmerking komende en het gegarandeerde deel van de deposito's bij een Nederlandse bank inclusief EER-bijkantoren.

⁴² DNB kan deze rapportages ook ad-hoc uitvragen, bijvoorbeeld in verband met de overgang van (een deel van) de deposito's naar een DGS in een andere EER-lidstaat als gevolg van een herstructurering, fusie of verkoop.

Figuur 8 Voor depositogarantiestelsel (DGS) in aanmerking komende verplichtingen

		Aantallen rekeningen in eenheden ¹⁹			Bedragen in euro's					
		Bij Nederlandse vestigingen	Bij EER-bijkantoren	Totaal aantal rekeningen (01+02)	Vanuit Nederland	Vanuit EER-bijkantoren	Totaal Nederland en EER-bijkantoren (04+05)	Buitenlandse dochters, alsmede bijkantoren buiten EER	Totaal (06+07)	Gegarandeerde deposito's conform administratie bank ¹¹
		01	02	03	04	05	06	07	08	09
Deposito's (niet zijnde deposito's van kredietinstellingen) conform definitie DGSD ¹	0010								V	
waarvan vanuit Nederland, respectievelijk EER-bijkantoren ²	0020	V	V	B	V	V	B			
Naar juridische status crediteuren										
- overheden	0030	V	V	B	V	V	B			V
- overige financiële ondernemingen ³	0040	V	V	B	V	V	B			V
- zakelijke cliënten niet zijnde financiële ondernemingen - corporates ⁴	0051	V	V	B	V	V	B			V
- zakelijke cliënten niet zijnde financiële ondernemingen - overig ⁴	0052	V	V	B	V	V	B			V
- particuliere cliënten	0060	V	V	B	V	V	B			V
Totaal regels 0030 tot en met 0060	0070	B	B	B	B	B	B			B
waarvan bankspaardeposito's eigen woning ⁵	0080	V	V	B	V	V	B			
Totaal voor DGS in aanmerking komend volgens deze opgave (0051+0052+0060-0080)	0100	B	B	B	B	B	B			
Totaal voor DGS in aanmerking komend (010) naar saldogrootte en type rekening ⁶										
waarvan =< 100.000 euro	0170	V	V	B	V	V	B			
100.000 - 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	0180	V	V	B	V	V	B			
100.000 - 200.000 euro (en/of en overige rekeningen) ⁷	0190	V	V	B	V	V	B			
>= 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	0200	V	V	B	V	V	B			
>= 200.000 euro (en/of en overige rekeningen)	0210	V	V	B	V	V	B			
Totaal regels 0170 tot en met 0210 ⁸	0220	B	B	B	B	B	B			
Totale omvang gegarandeerde deposito's obv aantallen deposito's en saldi ⁹	1000					B	B			

Toelichting op onderdelen van de kwartaalrapportage (zie figuur 8):

- A. Kolom (kolom 09) bevat de opgave van de omvang van de gegarandeerde deposito's op basis van de individuele klantbeelden van de bank. Sinds 30 september 2019 is de opgave van de omvang van gegarandeerde deposito's in kolom 09 verplicht en wordt de premieberekening gebaseerd op de opgave in kolom 09, mits de eigen beoordelingen van DNB en de rapportages van de interne en externe accountant aantonen dat de door de bank gerapporteerde bedragen voldoende betrouwbaar zijn.
- B. Regel 1000, kolom 06, is een berekend veld, waarbij de omvang van de gegarandeerde deposito's wordt geschat op basis van aantallen rekeningen en saldi, die zijn opgenomen in regel 0170 tot en met 0210. Als deze berekende opgave meer dan 5% afwijkt van de opgave in kolom 09, regel 0070, dan dient een bank een kwantitatieve toelichting van dit verschil aan te leveren. Een te grote afwijking kan duiden op een onjuiste opgave in kolom 09.
- C. Van de bankspaardeposito's eigen woning volgt in regel 0080 een aparte opgave. Deze bankspaardeposito's worden dus niet direct afgetrokken in regel 0020. Dit borgt de aansluiting met het IKB-bestand.
- D. Regel 0051, 0052 en 0060 bevatten de aantallen en saldi van voor DGS in aanmerking komende rekeningen van zakelijke klanten en particulieren. Voor overheden (regel 0030) en overige financiële ondernemingen (regel 0040) worden in de rapportage ook aantallen en saldi ingevuld. Dit borgt de

aansluiting met het IKB-bestand. De opsplitsing van zakelijke klanten in regel 0051 en 0052 sluit aan bij de markering voor klantcategorie voor niet-natuurlijke personen (enterprise size), waarin een onderscheid wordt gemaakt naar deposito's van corporates (grootzakelijke klanten) en overige zakelijke klanten (zie ook paragraaf 2.6.2, 'Bepalen en aanleveren klantcategorie'). Deze onderverdeling draagt bij aan de afwikkeling van banken in resolutie, omdat de deposito's van corporates boven EUR 100.000 een lagere rangorde hebben in de crediteurenhiërarchie.

De gegevens in deze rapportage zijn input voor het DGS-premieberekeningssysteem voor het Depositogarantiefonds (zie ook hoofdstuk 4). Daarnaast wordt de omvang van de gegarandeerde deposito's gerapporteerd aan de Single Resolution Board (SRB), ten behoeve van de bijdrage aan het Single Resolution Fund (SRF).

3.2.2 Opbouw DGS-rapportage opgave bijkantoren

De jaarlijkse DGS-rapportage voor de opgave van aantallen rekeningen en bedragen van bijkantoren is als volgt opgebouwd (figuur 9).

3.2.3 Opbouw DGS-rapportage opgave grensoverschrijdende dienstverlening

De jaarlijkse DGS-rapportage voor de opgave van aantallen rekeningen en bedragen via een paspoort voor grensoverschrijdende dienstverlening is als volgt opgebouwd.

3.2.4 Toetsing externe accountant

De toetsing door de externe accountant is onderdeel van de jaarlijkse opdracht om over het verslagjaar een oordeel te vormen over de mate waarin de voorschriften uit de IKB-beleidsregel worden nageleefd (zie artikel 12 van de IKB-beleidsregel en het Beoordelingskader naleving vereisten Beleidsregel IKB).

3.3 Indieningstermijn en wijze van aanlevering

3.3.1 Indieningstermijn DGS-rapportages

De indieningstermijnen zijn voor de DGS kwartaalrapportages vastgesteld op 28 januari, 28 april, 28 juli en 28 oktober. Banken rapporteren dus uiterlijk 28 januari over de aangehouden deposito's per 31 december van het voorgaande jaar.

De indieningstermijn voor de jaarlijkse DGS-rapportages is gelijk gesteld aan de DGS-kwartaalrapportage per 31 december. Deze rapportages zijn alleen verplicht voor banken met deposito's bij EER-bijkantoren of via grensoverschrijdende dienstverlening.

Als de indieningstermijn op een zaterdag, zondag of feestdag valt, moet de rapportage de eerstvolgende werkdag ingediend worden bij DNB.

Met deze indieningstermijnen kan DNB voldoen aan de rapportageverplichting in artikel 16, eerste lid van de gedelegeerde verordening (EU) 2015/63. Hierin wordt geregeld dat depositogarantiestelsel uiterlijk op 31 januari van elk jaar de gedekte deposito's van een jaar eerder van alle bij hen aangesloten kredietinstellingen met de afwikkelingsautoriteiten moeten delen. Na indiening van FINREP moeten banken op verzoek van DNB een

kwantitatieve toelichting kunnen verstrekken van het verschil tussen de opgave conform de definitie in de DGSD (regel 0010 in de DGS-rapportage) en de verplichtingen uit tabel 08.01.a. in FINREP.

Wanneer een bank de rapportage niet tijdig heeft ingediend, schat DNB de omvang van de depositobasis. Deze schatting vormt vervolgens de basis voor het vaststellen van de bijdragen aan het Depositogarantiefonds. Ook voor de bijdragen aan het resolutiefonds geldt dat de DGS- en afwikkelingsautoriteit eigen schattingen gebruikt als de rapportage niet tijdig is ontvangen.

3.3.2 Wijze aanlevering DGS-rapportages

De DGS-rapportages worden aangeleverd via het Digitaal Loket Rapportages (DLR) van DNB. De werkwijze wordt toegelicht in de [Handleiding DLR op de website van DNB](#).

3.3.3 XBRL-taxonomie voor DGS-rapportages

Met ingang van de rapportage per 31 december 2021 gebruiken banken de XBRL-taxonomie die DNB medio 2021 op de website heeft gepubliceerd. Alle tabellen (A, B, C en D) zijn opgenomen in deze XBRL-taxonomie.

3.4 Aansluiting IKB-bestand en DGS-rapportages⁴³

De Individuele klantbeelden in het IKB-bestand vormen de basis voor het bepalen van de omvang van de gegarandeerde deposito's per depositohouder. In de DGS-kwartaalrapportages volgt een opgave van de totale omvang van de gegarandeerde deposito's. Dit is een geaggregeerde opgave van de aantallen en saldi van het gegarandeerde deel van deposito's op individueel niveau. In artikel 4, derde lid, van de IKB-beleidsregel wordt aangegeven hoe een bank bij het bepalen van de omvang van de gegarandeerde deposito's moet omgaan met markeringen.

Voorbeeld: in figuur 11 wordt een versimpeld IKB-bestand van de fictieve ABC bank weergegeven. Vervolgens wordt in figuur 12 de DGS-kwartaalrapportage van ABC Bank getoond die volgt uit het versimpelde IKB-overzicht.

⁴³ Veel banken doen een volledige IKB run ten behoeve van de kwartaalrapportage voor het DGS/DGF. Het eventueel hieruit voortkomende IKB bestand hoeft niet bij DNB te worden aangeleverd (maar mag daartoe wel zelf een verzoek doen indien de bank dit wil gebruiken voor eigen validatiedoelinden). DNB zal contact opnemen met de bank indien DNB een verzoek doet tot aanlevering van een IKB bestand op grond van artikel 9 van de IKB-beleidsregel.

Figuur 11 Versimpeld IKB-bestand – ABC Bank

		Aantallen rekeningen in eenheden ¹⁰			Bedragen in euro's					
		Bij Nederlandse vestigingen	Bij EER-bijkantoren	Totaal aantal rekeningen (01+02)	Vanuit Nederland	Vanuit EER-bijkantoren	Totaal Nederland en EER-bijkantoren (04+05)	Buitenlandse dochters, alsmede bijkantoren buiten EER	Totaal (06+07)	Gegarandeerde deposito's conform administratie bank ¹¹
		01	02	03	04	05	06	07	08	09
Deposito's (niet zijnde deposito's van kredietinstellingen) conform definitie DGSD ¹	0010								1.816.100	
waarvan vanuit Nederland, respectievelijk EER-bijkantoren ²	0020	25	5	30	1.765.300	51.300	1.816.100			
Naar juridische status crediteuren										
- overheden	0030	3	0	3	275.000	0	275.000		0	
- overige financiële ondernemingen ³	0040	5	0	5	705.000	0	705.000		20.000	
- zakelijke cliënten niet zijnde financiële ondernemingen - corporates ⁴	0051	2	0	2	70.000	0	70.000		70.000	
- zakelijke cliënten niet zijnde financiële ondernemingen - overig ⁴	0052	3	3	6	460.000	46.000	506.000		286.000	
- particuliere cliënten	0060	12	2	14	255.300	5.300	260.600		110.600	
Totaal regels 0030 tot en met 0060	0070	25	5	30	1.765.300	51.300	1.816.600		486.600	
waarvan bankspaardeposito's eigen woning ⁵	0080	1	0	1	150.000	0	150.000			
Totaal voor DGS in aanmerking komend volgens deze opgave (0051+0052+0060-0080)	0100	16	5	21	635.300	51.300	686.600			
Totaal voor DGS in aanmerking komend (010) naar saldogrootte en type rekening ⁶										
waarvan =< 100.000 euro	0170	14	5	19	195.300	51.300	246.600			
100.000 - 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	0180	0	0	0	0	0	0			
100.000 - 200.000 euro (en/of en overige rekeningen) ⁷	0190	0	0	0	0	0	0			
>= 200.000 euro (rekeningen met één gerechtigde)	0200	2	0	2	440.000	0	440.000			
>= 200.000 euro (en/of en overige rekeningen)	0210	0	0	0	0	0	0			
Totaal regels 0170 tot en met 0210 ⁸	0220	16	5	21	635.300	51.300	686.600			
Totale omvang gegarandeerde deposito's obv aantallen deposito's en saldi ⁹	1000						446.600			

Gegevens in IKB-bestand												Afgeleid uit gegevens in IKB-bestand			
IKB-ID	Deposito- houder	Land / branche	Klant is eenduidig geïdentifi- ceerd	Soort deposito- houder	Klant komt in aanmerking	Klant is overleden	Product (deposito)	Product- categorie	Product komt in aan- merking	Blok- kade	Saldo (incl rente)	Gegarandeerde bedrag con- form kwartaal- rapportage	Automatische verwerking DGS- uitkering	Handmatige verwerking DGS- uitkering	Toelichting
10	Klant 10	NL	Ja	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 18 Rekening 19 Rekening 20	Betaalrekening Spaarrekening Overige fiscale rekeningen	Ja Ja Twijfel		-500 2.000 10.000 <u>11.500</u>	<u>12.000</u>	<u>2.000</u>	<u>10.000</u>	Roodstand is schuld en wordt niet verrekenend met vergoeding ivm DGS Negatieve bedragen worden in de totaalstelling tbv de kwartaalrapportage op o euro gezet. Twijfel of deposito in aanmerking komt, bedrag wel in kwartaal- rapportage
11	Klant 11	NL	Ja	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 21 Rekening 22 Rekening 23	Betaalrekening Spaarrekening Overige fiscale rekeningen	Ja Ja Ja		10.000 20.000 300 <u>30.300</u>	<u>30.300</u>	<u>30.300</u>	<u>0</u>	Correct IKB, geen bijzonderheden
12	Klant 12	NL	Ja	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 24 Rekening 25 Rekening 26	Betaalrekening Betaalrekening Spaarrekening	Ja Ja Ja	Ja	30.000 3.000 15.000 <u>48.000</u>	<u>48.000</u>	<u>18.000</u>	<u>30.000</u>	Geblokkeerde rekening meenemen in kwartaalrapportage
13	Klant 13	BE	Ja	Particuliere klant	Ja	Ja	Rekening 27 Rekening 28	Spaarrekening Spaarrekening	Ja Ja		5.000 300 <u>5.300</u>	<u>5.300</u>	<u>5.300</u>	<u>0</u>	Correct IKB, klant is overleden, wel in kwartaalrapportage Klant van branche binnen EER --> BE
14	Klant 14	NL	Ja	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 29 Rekening 30	Spaarrekening Bankspaar- deposito EW	Ja Nee		5.000 150.000 <u>155.000</u>	<u>5.000</u>	<u>5.000</u>	<u>0</u>	Rekening 30 is een bankspaardeposito eigen woning

Figuur 12 Voor deposito's in aanmerking komende verplichtingen - ABC bank

Gegevens in IKB-bestand												Afgeleid uit gegevens in IKB-bestand			
IKB-ID	Deposito-houder	Land / branche	Klant is eenduidig geïdentificeerd	Soort deposito-houder	Klant komt in aanmerking	Klant is overleden	Product (deposito)	Product-categorie	Product komt in aanmerking	Blok-kade	Saldo (incl rente)	Gegarandeerde bedrag conform kwartaal-rapportage	Automatische verwerking DGS-uitkering	Handmatige verwerking DGS-uitkering	Toelichting
o1	Klant 1	NL	Ja	Overheid	Nee	Nvt	Rekening 1 Rekening 2	Betaalrekening Spaarrekening	Nvt Nvt		200.000 30.000 <u>230.000</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	Overheidsinstellingen komen niet in aanmerking voor DGS
o2	Klant 2	NL	Ja	Overheid	Nee	Nvt	Rekening 3	Betaalrekening	Nvt		<u>45.000</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	Overheidsinstellingen komen niet in aanmerking voor DGS
o3	Klant 3	NL	Ja	Financiële onderneming	Nee	Nvt	Rekening 4 Rekening 5	Betaalrekening Termijndeposito	Nvt Nvt		400.000 35.000 <u>435.000</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	Financiële ondernemingen komen niet in aanmerking voor DGS
o4	Klant 4	NL	Ja	Financiële onderneming	Nee	Nvt	Rekening 6 Rekening 7 Rekening 8	Betaalrekening Spaarrekening Derdenrekening	Nvt Nvt Nvt		10.000 240.000 20.000 <u>270.000</u>	<u>20.000</u>	<u>0</u>	<u>20.000</u>	Financiële ondernemingen komen niet in aanmerking voor DGS
o5	Klant 5	NL	Ja	Zakelijke klant – corporate	Ja	Nvt	Rekening 9 Rekening 10	Betaalrekening Betaalrekening	Ja Ja		30.000 40.000 <u>70.000</u>	<u>70.000</u>	<u>70.000</u>	<u>0</u>	
o6	Klant 6	NL	Ja	Zakelijke klant – overig	Twijfel	Nvt	Rekening 11 Rekening 12	Spaarrekening Termijndeposito	Ja Ja		20.000 300.000 <u>320.000</u>	<u>100.000</u>	<u>0</u>	<u>100.000</u>	Twijfel of klant in aanmerking komt, bedrag wel in kwartaal-rapportage
o7	Klant 7	NL	Ja	Zakelijke klant – overig	Ja	Nvt	Rekening 13	Derdenrekening	Ja		<u>140.000</u>	<u>140.000</u>	<u>0</u>	<u>140.000</u>	Derdenrekening volledig meenemen in kwartaalrapportage
o8	Klant 8	DU	Ja	Zakelijke klant – overig	Ja	Nvt	Rekening 14 Rekening 15 Rekening 16	Betaalrekening Spaarrekening Spaarrekening	Ja Ja Ja		30.000 1.000 15.000 <u>46.000</u>	<u>46.000</u>	<u>46.000</u>	<u>0</u>	Klant van branche binnen EER --> DU
o9	Klant 9	NL	Nee	Particuliere klant	Ja	Nee	Rekening 17	Betaalrekening	Ja		<u>10.000</u>	<u>10.000</u>	<u>0</u>	<u>10.000</u>	Twijfel eenduidige identificatie, bedrag wel in kwartaalrapportage

Toelichting bij voorbeeldbank ABC bank

Aan de hand van het voorbeeld van de fictieve ABC Bank wordt de wijze toegelicht waarop een bank dient om te gaan met markeringen ten behoeve van het opstellen van de kwartaalrapportage.

Dit voorbeeld laat zien dat ABC Bank beschikt over veertien klanten en dertig rekeningen. De meeste klanten hebben meerdere rekeningen. Dit wordt zichtbaar door de samenstelling van het (versimpelde) IKB. De klanten en hun producten hebben verschillende kenmerken, wat tot uiting komt in de markeringen die de bank aanbrengt op basis van de IKB-beleidsregel. In het versimpelde IKB is de opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente meegenomen in het saldo. In een echt IKB wordt het rentebedrag apart opgenomen. De saldi in de DGS-kwartaalrapportage zijn inclusief deze rente.

Op basis van deze markeringen bepaalt de bank het gegarandeerde bedrag per depositorhouder conform de verschillende regels die gelden voor de berekening van de depositobasis (ten behoeve van kwartaalpremies) en de bedragen die al dan niet automatisch uitgekeerd kunnen worden.

Het voorbeeld licht toe hoe in de verschillende rapportages wordt omgegaan met de markeringen.

Aansluiting IKB-bestand en DGS-kwartaalrapportage

Uitgangspunten:

- Het IKB-bestand wordt samengesteld met behulp van het IKB-systeem van de bank. Aansluiting met bronsystemen van de bank moet worden gewaarborgd (zie hoofdstuk 5 van de IKB-Beleidsregel).
- Het IKB-bestand bevat alle individuele klantbeelden (IKB's), dus ook van niet voor DGS in aanmerking komende depositorhouders (zie artikel 2 IKB-beleidsregel). Het IKB-bestand bevat de vereiste gegevens van alle depositorhouders van de bank met hun deposito's (rekeningen), de bijbehorende saldi en de op de peildatum opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente (conform Bbpm, artikel 29.06, tweede lid).
- Het IKB-bestand bevat per IKB de vereiste markeringen. Deze zijn van belang voor de verwerking in de kwartaalrapportage en in een uitkeringssituatie.
- Het IKB-bestand bevat tevens een opgave van het land waarin de deposito's worden aangehouden (indien het deposito wordt aangehouden bij een bijkantoor binnen de EER).

Voor het bepalen van de omvang van de gegarandeerde deposito's in de kwartaalrapportage gelden de volgende regels:

- De in de kwartaalrapportage opgenomen saldi zijn inclusief de op de peildatum opgebouwde maar nog niet gecrediteerde rente.
- Een bank kan bij de berekening van de in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen gebruik maken van wisselkoersen gepubliceerd door koersinformatieleveranciers.

- Rekeningen met een negatief saldo worden met het daadwerkelijk saldo opgenomen in het IKB-bestand. In de kwartaalrapportage wordt voor deze rekeningen o euro opgenomen. In het aantal rekeningen tellen deze rekeningen wel mee, zodat de aantallen rekeningen sluiten met het IKB-bestand.
- Deposito's van depositorhouders (klanten) waarvan de identiteit niet met een hoge mate van betrouwbaarheid kan worden vastgesteld, worden **wel** meegenomen.
- Deposito's van depositorhouders (klanten) waarover twijfel bestaat of deze in aanmerking komen voor DGS worden **wel** meegenomen.
- Deposito's van depositorhouders (klanten) die zijn overleden worden **wel** meegenomen.
- Deposito's (producten) waarover twijfel bestaat of deze in aanmerking komen voor het DGS worden **wel** meegenomen.
- Deposito's met de volgende markeringen (blokkades) worden **wel** meegenomen:
 - deposito's die onderwerp zijn van een rechtsgeschil, bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel a, van de richtlijn depositogarantiestelsels;
 - deposito's die onderwerp zijn van beperkende maatregelen die zijn opgelegd door nationale regeringen of internationale organen, bedoeld in artikel 8, vijfde lid, onderdeel b, van de richtlijn depositogarantiestelsels;
 - deposito's die zijn verpand aan een derde partij of waarop beslag is gelegd of waarop surseance van betaling van

- toepassing is of waarop een BEM-clausule of soortgelijke bewindvoering op rekeningniveau van toepassing is;
- deposito's die worden geblokkeerd op grond van de regelgeving van het land waar het deposito wordt aangehouden, niet zijnde Nederland, voor zover deze blokkade relevant is voor een uitkering van het depositogarantiestelsel;
 - deposito's die volgens de administratie van de bank als 'slapend' kwalificeren.
- Voor deposito's die ten behoeve van derden worden aangehouden krachtens overeenkomst of wettelijk voorschrift (derdenrekeningen) wordt het volledige saldo meegenomen, tenzij de bank een nauwkeurige berekening kan maken conform artikel 4, derde lid, onderdeel e van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld. De alternatieve mogelijkheden zijn:
 - Het aantal derden vermenigvuldigd met het maximale gegarandeerde bedrag
 - De som van het gegarandeerde bedrag van iedere derde afzonderlijk, rekening houdend met het maximale gegarandeerde bedrag per depositohouder per bankvergunning, waarbij niet wordt vereist dat de bank rekening houdt met andere deposito's die de derde bij de bank aanhoudt.
 - Het verwerken van het gegarandeerde bedrag van iedere derde afzonderlijk, rekening houdend met het maximaal gegarandeerde bedrag.

Een bank is in staat per derdenrekening aan te tonen welke methode is gehanteerd bij de berekening van het bedrag.

- Derdenrekeningen van financiële ondernemingen, inclusief derdenrekeningen die de bank op eigen naam voor rekening van derden aanhoudt, worden opgenomen in regel 0040 met 'overige financiële ondernemingen', waarbij in kolom 09 het bijbehorende gegarandeerde bedrag wordt opgenomen.
- Bankspaardeposito's eigen woning, zoals bedoeld in artikel 29.01, tweede lid, sub e van het Bbpm worden **niet** meegenomen.
- Rekeningen die gemarkeerd zijn als bouwdepot worden **niet** meegenomen.

In een uitkeringsproces leiden bovengenoemde markeringen tot een handmatige afhandeling.

4 Gebruik DGS-gegevens door DNB

4.1 Inleiding

Dit hoofdstuk beschrijft de verschillende manieren waarop DNB depositogegevens inzet voor de gebruiksdoelen DGS en resolutie. De nadruk ligt op de processen van DNB. Het doel is om banken inzicht te geven in deze processen. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen de uitvoering van het DGS, de resolutietaak en de financiering van beide taken.

De depositogegevens uit IKB-bestanden en de DGS-rapportages worden voor de volgende doeleinden gebruikt:

- DGS uitkering aan depositohouders bij faillissement van een bank;
- bepalen en toepassen resolutie-instrumentarium;
- berekening doelomvang en periodieke premies fondsen (DGF, NRF, SRF).

Deze gebruiksdoelen worden in de volgende paragrafen verder toegelicht.

4.2 DGS-uitkering bij faillissement bank

Deze paragraaf beschrijft op hoofdlijnen de rol van DNB in het DGS-uitkeringsproces, vanaf het moment waarop een bank het IKB-bestand aanlevert.

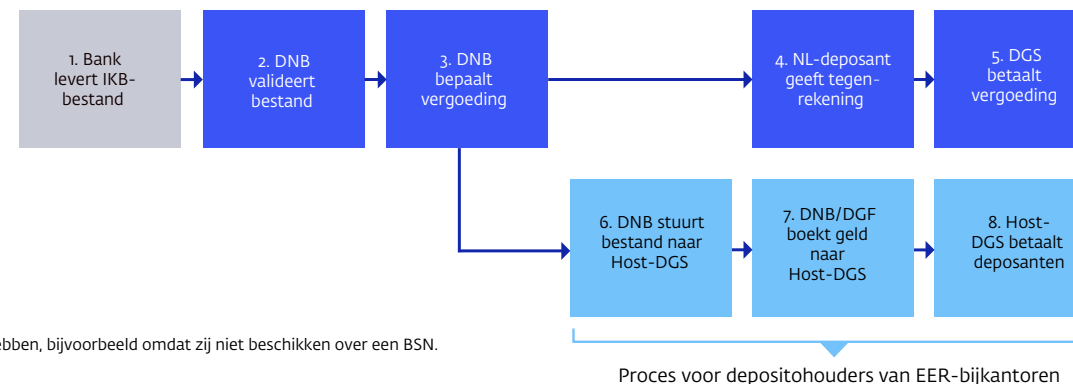
4.2.1 Beschrijving DGS uitkeringsproces

Uitkeringsproces depositohouders Nederlandse bank (geen deposito's bij EER-bijkantoren)

Als depositohouders van een Nederlandse bank geen deposito('s) aanhouden bij een bijkantoor in een andere lidstaat, bestaat het uitkeringsproces uit de volgende stappen (zie figuur 13):

1. Een in betalingsmacht geraakte bank levert het IKB-bestand aan bij DNB.
2. DNB ontvangt en valideert dit bestand.
3. DNB bepaalt de vergoeding op basis van de systematiek uit paragraaf 4.3 en stelt de vergoeding beschikbaar via het webportaal.
4. De depositohouder of zijn vertegenwoordiger logt via DigiD⁴⁴ in op het webportaal en geeft aan naar welke rekening de vergoeding kan worden overgemaakt. Er wordt een besluitbrief in pdf-vorm gegenereerd die inzicht geeft in de hoogte en totstandkoming van de vergoeding.
5. DNB keert de vergoeding uit op het opgegeven rekeningnummer.

Figuur 13 DGS uitkeringsproces incl. Home-Host

⁴⁴ DNB werkt aan het uitbreiden van de inlogmogelijkheden voor personen die geen DigiD hebben, bijvoorbeeld omdat zij niet beschikken over een BSN.

Gedurende normale bedrijfsvoering levert een bank periodiek een IKB-bestand aan om te beoordelen of zij in staat is om tijdig juiste en volledige gegevens aan te leveren voor een DGS-uitkeringsproces. In dit geval worden stappen 1 en 2 gebruikt om de kwaliteit van de gegevensaanlevering door banken te beoordelen. DNB zal in ieder geval jaarlijks een IKB-bestand opvragen. DNB kan echter vaker een IKB-bestand opvragen als de situatie daarom vraagt, bijvoorbeeld bij problemen met datakwaliteit of als een bank in problemen lijkt te raken. Ook kan een bank desgewenst zelf een verzoek doen tot aanlevering van het IKB-bestand voor bijvoorbeeld controledoelinden.

Uitkeringsproces buitenlandse depositohouders van een Nederlandse bank (op grond van een paspoort voor uitgaande dienstverlening)

Het uitkeringsproces voor depositohouders die deposito's aanhouden op basis van een *Europees paspoort uitgaand* - 2:110 *Verrichten van diensten bank naar EER* verloopt gelijk aan de procedure zoals beschreven in de vorige paragraaf. Het belangrijkste verschil is dat veel van deze depositohouders niet beschikken over een BSN, waardoor zij hun vergoeding (nog) niet via het webportaal kunnen opvragen. DNB heeft voor het uitbetalen van de vergoeding een tegenrekening nodig. Het opvragen en verwerken hiervan gebeurt handmatig (stap 4 in figuur 13, zie ook paragraaf 4.2.3). Omdat de deposito's niet worden aangehouden via een bijkantoor, vindt uitbetaling plaats door DNB.

De Europese richtlijn (artikel 8, zevende lid) schrijft voor dat communicatie met deze groep deposanten plaatsvindt in de taal die door de depositohouder is opgegeven bij het openen van het deposito. Om te kunnen voldoen aan deze vereiste heeft DNB in februari 2019 artikel 2 van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld aangepast (artikel 2, vierde lid, onderdeel o). Deze aanpassing heeft geleid tot de toevoeging van een aantal velden in het datamodel van het IKB-bestand: een veld waarin een bank aangeeft of een deposito wel/niet via het paspoort voor grensoverschrijdende dienstverlening wordt aangehouden, en indien dit het geval is in het land en de taal. Als dit niet is vastgelegd in de administratie van de bank, geldt als handvat dat banken de taal opgeven waarmee in de praktijk met deze klanten wordt gecommuniceerd.

Uitkeringsproces depositohouders EER-bijkantoren van een Nederlandse bank

In Europa is afgesproken dat het DGS in de lidstaat waarin het bijkantoor gevestigd is de uitkering en communicatie verzorgt voor depositohouders van het bijkantoor in dat land (artikel 14 van de DGS-richtlijn). De redenen hiervoor zijn als volgt:

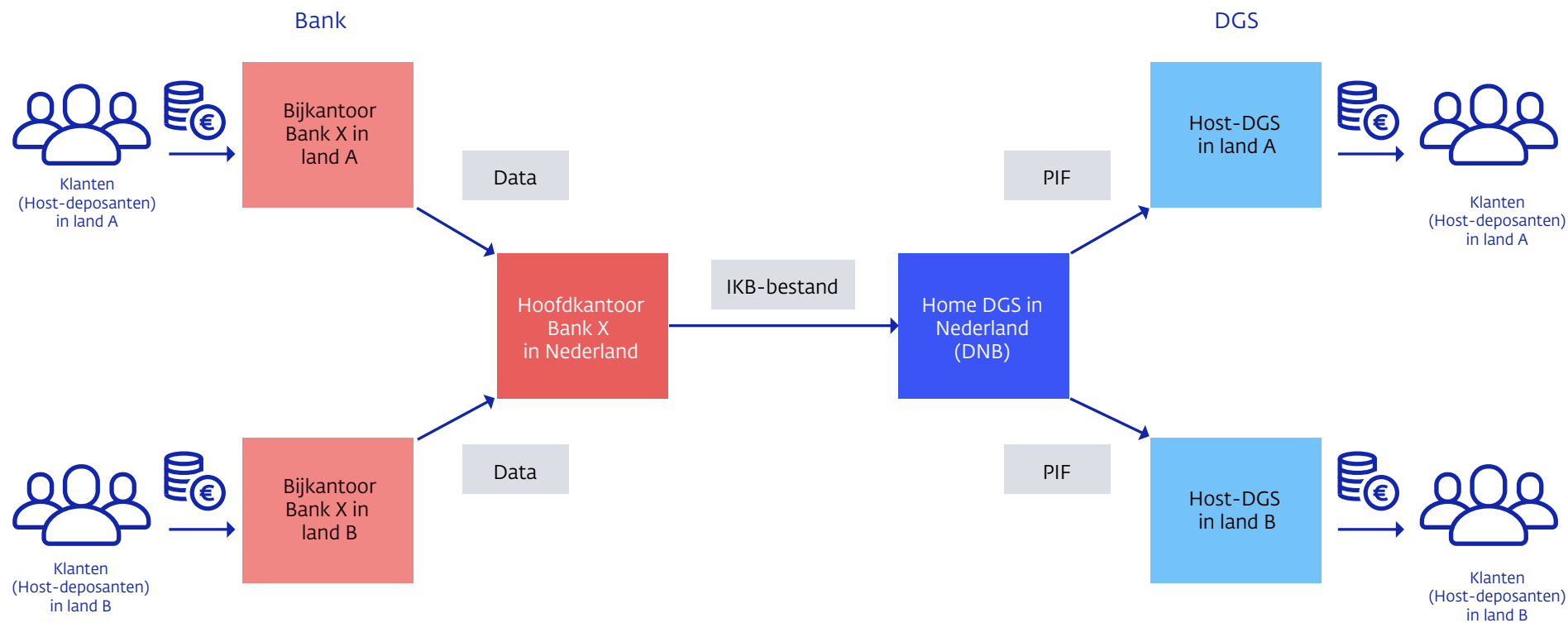
- 'Host-deposanten' zijn vertrouwd met het DGS in hun eigen land (het 'Host-DGS');
- in de verschillende lidstaten wordt op verschillende manieren uitgekeerd (bijv. met cheques of via een Agent Bank);
- vanwege de taal.

Host-deposanten kunnen dus niet terecht op het webportaal dat DNB ter beschikking stelt aan Nederlandse depositohouders.

Het uitkeringsproces voor depositohouders van EER-bijkantoren van een Nederlandse bank (Host-deposanten) bevat na de stappen 1 tot en met 3 de volgende stappen (zie figuur 13):

6. Nadat DNB de vergoedingen voor depositohouders heeft vastgesteld op basis van de door de bank aangeleverde gegevens (het IKB-bestand), wordt per depositohouders bepaald door welk DGS deze wordt uitbetaald. Per land waar de bank (EER-)bijkantoren heeft (Host-DGS) wordt een uitbetalingsbestand (payment instruction file; PIF) aangemaakt en verstuurd.
7. DNB boekt het geld ten behoeve van de uitkering over naar de Host-DGS(en).
8. De Host-DGS(en) betaalt of betalen de Host-deposito-houders uit.

Figuur 14 Visuele weergave van het home-host uitkeringsproces

Banken hoeven voor de uitkering aan Host-deposanten geen extra acties te verrichten vergeleken met uitkering aan Nederlandse deposanten, want de gegevens over Host-deposanten zijn opgenomen in het IKB-bestand. Op basis van de gegevens in het IKB-bestand genereert DNB de PIF-bestanden voor Host-DGS-en. Het PIF-bestand bevat per depositohouder de NAW-gegevens, het uit te betalen bedrag en indien nodig het rekeningnummer waarnaar het bedrag moet worden overgemaakt. Het PIF-bestand is de instructie voor het Host-DGS om vergoedingen uit te betalen aan de Host depositohouders. De besluiten voor uitbetaling worden genomen door DNB en de uitbetaling vindt plaats door het Host-DGS onder verantwoordelijkheid van DNB.

Figuur 15 geeft een tijdslijn met de belangrijkste mijlpalen van een DGS-uitkering weer.

4.2.2 Uitbetalingshiërarchie

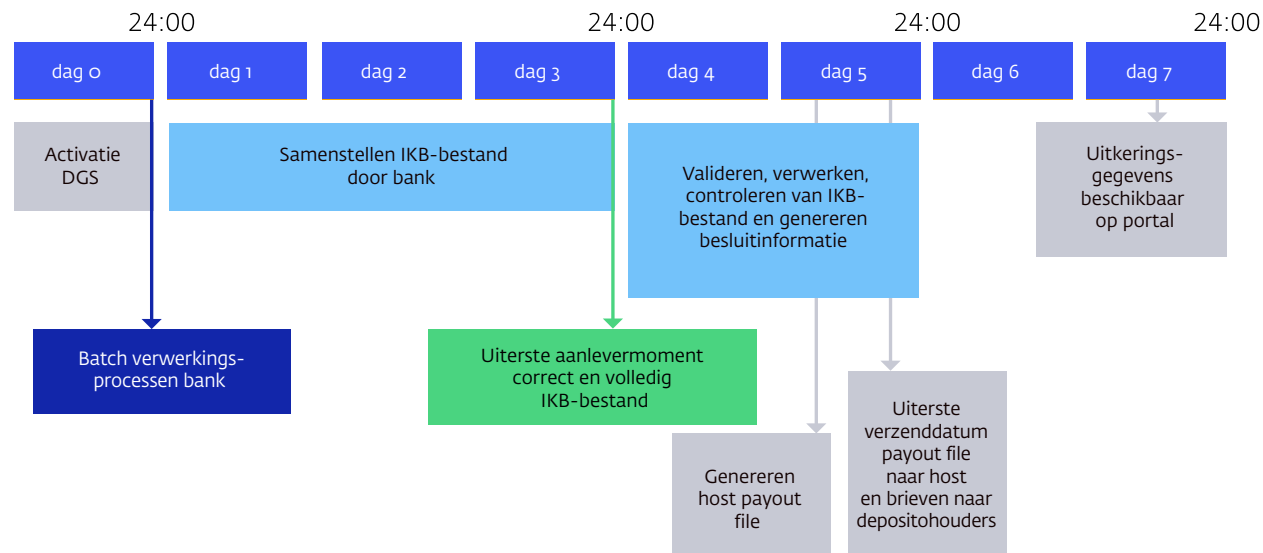
In een DGS-situatie worden rekeningen conform artikel 3.1 van de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering DGS uitgekeerd in de volgorde:

1. Uitbetaling naar producttype

Bij producttypen geldt als volgorde van uitkeren:

- Betaalrekening
- Spaarrekening
- Termijndeposito's

Figuur 15 Tijdslijn activering DGS tot en met uitkeringsgegevens op webportaal

- Rekeningen, niet zijnde betaalrekeningen, spaarrekeningen of termijndeposito's
- Rekeningen waarvan DNB niet op grond van de door de betreffende bank aangeleverde gegevens het gegarandeerde bedrag kan vaststellen en uitkeren

Bijvoorbeeld, iemand heeft 1 betaalrekening van EUR 100.000 en 5 spaarrekeningen van ieder EUR 1.000. Dan wordt de betaalrekening uitgekeerd, en de 5 spaarrekeningen blijven achter in faillissement. Deze tegoeden worden door de curator afgehandeld.

2. Uitbetaling binnen producttype

In het geval een depositohouder meerdere rekeningen heeft binnen hetzelfde producttype, zal eerst de rekening met het kleinste saldo worden uitgekeerd en daarna de rekening met het daaropvolgende kleinste saldo, waardoor zo veel mogelijk in aanmerking komende rekeningen worden uitbetaald. Bijvoorbeeld, iemand heeft 3 betaalrekeningen met de volgende saldi:

- Betaalrekening 1 Saldo EUR 50.000
- Betaalrekening 2 Saldo EUR 75.000
- Betaalrekening 3 Saldo EUR 95.000

In dat geval zal Betaalrekening 1 in zijn geheel worden afgewikkeld en Betaalrekening 2 voor een bedrag van EUR 50.000. Betaalrekening 2 zal voor een bedrag van EUR 25.000 en Betaalrekening 3 voor een bedrag van EUR 95.000 achterblijven in faillissement.

4.2.3 Geautomatiseerde versus handmatige afhandeling

Na ontvangst van het IKB-bestand van een bank worden deze gevalideerd. Als het IKB-bestand technisch in orde is en kan worden ingelezen, bepaalt DNB voor elk IKB of geautomatiseerde afhandeling mogelijk is. Dit gebeurt onder andere aan de hand van de door de bank opgenomen markeringen⁴⁵.

Er zijn twee situaties waarbij een IKB handmatig wordt afgehandeld:

- Vanwege onvoldoende datakwaliteit van de IKB-gegevens;
- Vanwege diverse geldige redenen, waarbij nadere analyse of onderzoek nodig is.

Om zoveel mogelijk depositohouders binnen zeven werkdagen uit te kunnen betalen, moet DNB zoveel mogelijk opvragingen geautomatiseerd afhandelen.

Banken zijn verantwoordelijk voor afdoende datakwaliteit, waardoor handmatige afhandeling bij DNB tot een minimum kan worden beperkt.

Onvoldoende datakwaliteit van IKB-gegevens

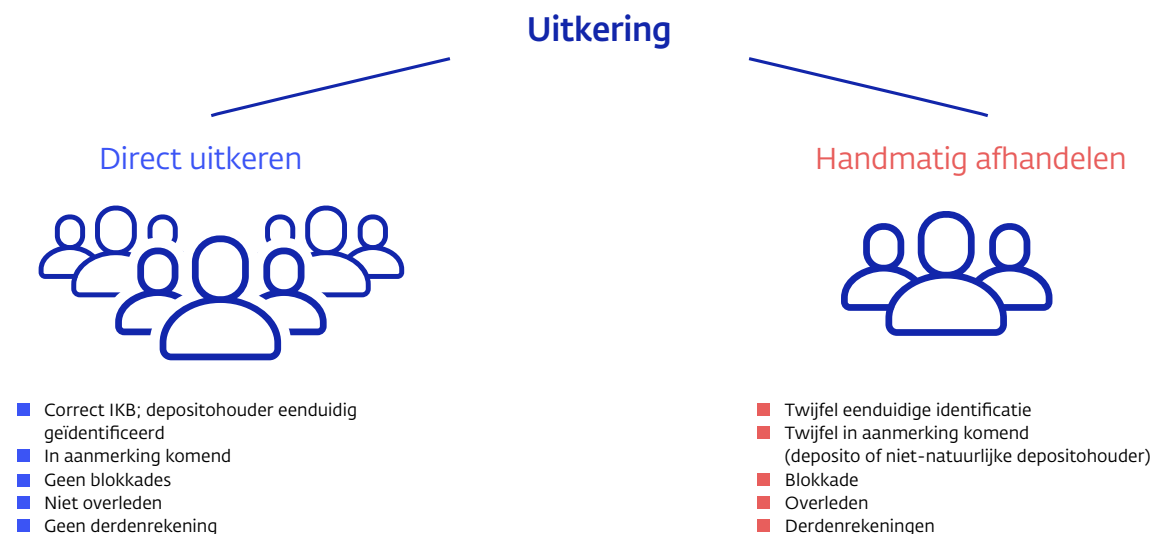
De kwaliteit van de IKB-gegevens in de administratie van een bank kan onvoldoende zijn:

- De combinatie van afdoende identificerende gegevens ontbreekt bij een depositohouder in de bankadministratie(s), waardoor de identiteit van de depositohouder niet met zekerheid kan worden vastgesteld. In dat geval markeren

banken de depositohouder als 'BETROUWBAARHEID NIET GEGARANDEERD';

- Er kan niet met zekerheid worden vastgesteld of een deposito of depositohouder wel of niet onder het DGS valt. In dat geval markeren banken de deposito's en/of depositohouders als twijfelgeval;
- De gegevens in het IKB-bestand zijn onjuist, onjuist gekoppeld of onvolledig;

Figuur 16 Geautomatiseerde versus handmatige afhandeling

⁴⁵ Deze markeringen worden beschreven in hoofdstuk 2 van dit Handboek en artikel 2, 5 en 6 van de IKB-beleidsregel

Voorbeelden

Het BSN van een deposithouder voldoet niet aan de 11-proef, de deposithouder is overleden, de vertegenwoordiger van een niet natuurlijke persoon ontbreekt of een vof is aangeleverd als deposithouder (in plaats van de vennoten) en de rekening is niet aangemerkt als 'SAMENWERKINGSVERBAND'.

Het is van het grootste belang dat banken maatregelen nemen en procedures implementeren die de datakwaliteit in hun administratie(s) borgen. DNB ziet hierop toe door middel van controles (zie het Beoordelingskader voor toezicht op naleving vereisten Beleidsregel Individueel Klantbeeld).

Diverse geldige redenen voor handmatige afhandeling

Zelfs als de datakwaliteit goed is, kan handmatige afhandeling nodig zijn:

- een rekeningtype kan niet automatisch afgehandeld worden, bijvoorbeeld een derdenrekening. Van derdenrekeningen wordt eerst uitgezocht wie de rechthebbenden van het deposito zijn. Hoofdstuk 2 geeft een toelichting op het beleid voor derdenrekeningen en gaat in op de wijze waarop derdenrekeningen worden aangeleverd;
- een blokkade op een rekening. Voordat tot uitkering kan worden overgegaan, is nader onderzoek vereist;
- de deposithouder of (wettelijk) vertegenwoordiger van de deposithouder kan niet inloggen met DigiD op het

webportaal, bijvoorbeeld bij buitenlandse depositohouders zonder BSN;

- de deposithouder is gemarkeerd als 'overleden', waardoor eerst moet worden vastgesteld wie de erfgenamen zijn;
- de deposithouder maakt aanspraak op een tijdelijk hogere dekking omdat het saldo direct verband houdt met de nakoming van een koopovereenkomst die betrekking heeft op een eigen woning (artikel 29.02 van het Bbpm), wat kan leiden tot een hogere vergoeding;
- de deposithouder neemt contact op na publicatie van zijn vergoeding op het webportaal, bijvoorbeeld vanwege een ontbrekende rekening of niet herkend saldo;
- de deposithouder maakt formeel bezwaar.

Opvragen gegevens bij handmatige afhandeling

Onder andere bij derdenrekeningen vraagt DNB actief gegevens op bij de failliete bank, gerechtsdeurwaarders, notarissen, et cetera. Dit gebeurt aanvullend nadat het IKB-bestand door DNB is beoordeeld. In alle andere situaties wacht DNB totdat de deposithouder of (wettelijk) vertegenwoordiger zich meldt. DNB vraagt dan de benodigde informatie op.

4.3 Bepaling gegarandeerd bedrag tijdens een uitkeringssituatie

Onderscheid 'in aanmerking komend' en 'gegarandeerd'

Of het tegoe op een rekening dat een deposithouder aan zijn bank heeft toevertrouwd in aanmerking komt voor een DGS-uitkering, is afhankelijk van drie voorwaarden:

- de bank valt onder het depositogarantiestelsel;
- de deposito's vallen onder het depositogarantiestelsel;
- de deposithouder komt in aanmerking voor vergoeding onder het depositogarantiestelsel.

Of een deposithouder of een deposito in aanmerking komt, geeft de bank aan in het IKB-bestand. Het onderscheid tussen 'in aanmerking komend' en 'gegarandeerd' is van groot belang. Een in aanmerking komend deposito is een deposito dat valt onder de werking van het DGS. Dat wil zeggen: het deposito is niet uitgesloten zoals bedoeld in artikel 29.01, tweede lid, van het Bbpm. Het gegarandeerde deel van het deposito is het deel van de in aanmerking komende deposito's die gegarandeerd zijn door het DGS (zoals bedoeld in artikel 7k, eerste lid van het Bbpm). Namelijk een bedrag niet hoger dan EUR 100.000 per deposithouder per bank.

Deposito's

In aanmerking komend

Gegarandeerd
≤€ 100.000

Algemene uitgangspunten

In het IKB-bestand levert de bank de rekening aan in de valuta waarin de rekening bij de bank wordt aangehouden. Voor een DGS-uitkeringssituatie bepaalt DNB het gegarandeerde bedrag van een depositohouder. Voor de DGS kwartaalrapportage bepaalt de bank dit zelf.

Bij het bepalen van de omvang van de gegarandeerde deposito's worden de volgende uitgangspunten in acht genomen:

- **Toerekenen 'En/en' en 'En/of' rekeningen naar depositohouders:** het tegoed op een rekening die wordt aangehouden door meerdere depositohouders, wordt evenredig verdeeld over de depositohouders, tenzij een andere verdeling contractueel is vastgelegd bij de bank. Indien van toepassing levert een bank de afwijkende verdeling aan in het IKB-bestand. Dit toerekenen vergt bijzondere aandacht wanneer een rechthebbende meerdere rekeningen heeft, of rekeningen deelt met andere rechthebbenden. Het gaat hierbij niet om (wettelijk) vertegenwoordigers, gemachtigden of borgstellers.
- **Geen verrekening van schulden:** DNB heeft geen bevoegdheid tot het verrekenen van schulden. Schulden (inclusief 'roodstanden' op betaalrekeningen of nog niet verrekende negatieve rente) worden niet verrekend met positieve saldi.

Voorbeeld

Wanneer een depositohouder een betaalrekening heeft bij dezelfde bank met een positief saldo van EUR 2.000 en een betaalrekening met een negatief saldo van EUR 500, dan maakt de depositohouder aanspraak op de volledige EUR 2.000. De schuld van EUR 500 wordt buiten het DGS om afgewikkeld in het faillissement.

- **Tijdelijk hogere bedragen (THB)⁴⁶:** een bank hoeft bij het opstellen van het IKB geen markering aan te brengen voor 'tijdelijk hogere bedragen' (artikel 29.02 van het Bbpm). Een deposito dat direct verband houdt met de nakoming van een koopovereenkomst die betrekking heeft op een eigen woning in de zin van artikel 3.111 van de Wet inkomstenbelasting 2001 is gegarandeerd tot een bedrag van EUR 500.000 per depositohouder per bank. Deze garantie geldt gedurende drie maanden na storting van het deposito en geldt bovenop de standaardgarantie van maximaal EUR 100.000. In de 'Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering Depositogarantiestelsel' worden de voorwaarden voor tijdelijk hogere bedragen nader toegelicht.

Bepaling hoogte van de vergoeding voor een uitkeringssituatie door DNB

DNB bepaalt de aanspraak van de depositohouder in het geval van een DGS-uitkeringssituatie in een aantal stappen:

1. omrekening van de deposito's in vreemde valuta naar EUR. Omrekening vindt plaats tegen de omrekenkoers op het moment van activeren van het DGS;
2. bepalen van het aandeel van een depositohouder in de deposito's. Bijvoorbeeld in het geval van en/of-rekeningen;
3. bepalen van het totale saldo van alle in aanmerking komende deposito's;
4. bepalen van de aanspraak, rekening houdend met het maximum van EUR 100.000 per depositohouder.

⁴⁶ Niet te verwarren met 'Bankspaardeposito eigen woning'. Zie paragraaf 2.2 voor meer informatie

Rekenvoorbeeld

Een rekeninghouder is rechthebbende van:

- Een betaalrekening Saldo: EUR 67.000
- Een spaarrekening Saldo: EUR 83.000
- Een 'naar rato' en/of-rekening Saldo: EUR 112.000

In dit voorbeeld komt de rechthebbende in aanmerking voor het volledige bedrag op de betaal- en de spaarrekening, en voor 50% van de en/of-rekening:

EUR 67.000

EUR 83.000

EUR 56.000 +

EUR 206.000 komt in aanmerking

Dekking bedraagt maximaal een bedrag van EUR 100.000 per rechthebbende per bankvergunning dus de uiteindelijke hoogte van de vergoeding voor deze rechthebbende bedraagt EUR 100.000. Het resterende bedrag van EUR 106.000 blijft achter in faillissement.

4.4 Bepaling en toepassing resolutie-instrumenten in resolutie

Het IKB draagt niet alleen bij aan een kortere uitkeringstermijn van het DGS, het geeft ook informatie die noodzakelijk is voor de resolutieplanning en draagt bij aan de afwikkelbaarheid van een bank. Deze paragraaf geeft een korte introductie van de resolutietaak, een toelichting op het juridisch kader en de raakvlakken tussen resolutie en DGS (en het IKB).

De Richtlijn 2014/59/EU (ook bekend als de Bank Recovery and Resolution Directive, BRRD) vormt samen met de Verordening (EU) Nr. 806/2014 (Single Resolution Mechanism Regulation, SRMR) en een aantal technische standaarden opgesteld door de European Banking Authority de juridische basis voor de ordentelijke afwikkeling van falende banken. In de BRRD is een uniform instrumentarium voor de afwikkeling van banken en beleggingsondernemingen binnen de Europese Unie vastgelegd, inclusief een gemeenschappelijke aanpak voor het opstellen van herstel- en afwikkelingsplannen die een ordentelijke afwikkeling van falende banken mogelijk moet maken. De BRRD is in Nederland geïmplementeerd in de Wet op het financieel toezicht (Wft) en lagere regelgeving zoals het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen. DNB is per 1 januari 2015 aangewezen als Nationale Resolutieautoriteit (NRA). Met het van kracht worden van de SRM-Verordening is DNB onderdeel geworden van de resolutiepijler van de Europese Bankenunie. Samen met de Europese afwikkelingsautoriteit, de Single Resolution Board (SRB),

en andere NRA's, vormt DNB het Gemeenschappelijk Afwikkelingsmechanisme (Single Resolution Mechanism, SRM).

De doelstelling van resolutie is dat een bank kan falen zonder materiële gevolgen voor het financiële systeem, de economie en de overheidsfinanciën. De afwikkelingsautoriteit richt zich daarbij op de continuïteit van (i) kritieke functies, en (ii) bescherming van de gedekte depositohouders, alsmede de financiële en operationele capaciteit van het DGS. Hiertoe stelt de bevoegde afwikkelingsautoriteit (SRB of NRA) vast of een bank in resolutie moet worden genomen of dat faillissement een aanvaardbare optie is. Voor alle banken stelt de afwikkelingsautoriteit een volwaardig afwikkelingsplan op, rekening houdend met de hiervoor genoemde voorkeursstrategie. Daarbij is zij bevoegd tot het laten wegnemen van structurele, organisatorische, financiële en operationele belemmeringen. In geval van bankfalen neemt het SRM de regie over van de micro-prudentiële toezichthouder en voert de NRA of de SRB de resolutiestrategie uit.

Resolutie-instrumenten

De BRRD beschrijft welke instrumenten de SRB en NRA's kunnen inzetten in het geval een bank faalt of waarschijnlijk zal falen. Deze resolutie-instrumenten kunnen in combinatie worden toegepast:

- **Bail-in:** met dit instrument worden de verliezen die de bank lijdt geabsorbeerd, en de bank middels afschrijving en omzetting van eigen vermogen en passiva geherkapitaliseerd tot het punt dat de bank wederom voldoet aan de van

toepassing zijnde vergunningsvoorwaarden. Bij toepassing van bail-in wordt de crediteurenhiërarchie, behoudens enkele uitzonderingen t.a.v. uitgesloten passiva⁴⁷, gerespecteerd. Primaire doel van het instrument is het neerleggen van verliezen bij aandeelhouders en achtergestelde crediteuren, om een mogelijke bail-out met overheidsgeld te voorkomen.

- **Overdracht van onderneming:** met behulp van dit instrument kan de afwikkelingsautoriteit overdracht van de aandelen van een bank in afwikkeling of van activa en passiva bewerkstelligen. De overdracht vindt plaats aan een andere private partij die hiervoor een prijs betaalt. Bij overdracht van activa en passiva dienen in ieder geval de gedekte deposito's over te gaan naar de verkrijgende partij. Hier tegenover dient voldoende (hoogwaardige; e.g. hypotheken) activa te staan.
- **Vehikel voor activabeheer:** met dit instrument kunnen activa en passiva van een bank in afwikkeling overgedragen worden naar een separate, publiekrechtelijke entiteit zonder bankvergunning. Hiermee wordt een 'bad bank' gecreëerd, waarin de slechte activa en passiva worden geplaatst om de balans van een falende bank op te schonen. In het vehikel voor activabeheer worden deze activa uitgewonnen met als doel een zo hoog mogelijke opbrengst te genereren die uiteindelijk ten goede komt aan de crediteuren van de bank in resolutie.
- **Overbruggingsinstelling (brugbank):** bij dit instrument kunnen aandelen of activa en passiva van een bank in

afwikkeling overgedragen worden naar een zelfstandige, publiekrechtelijke entiteit, een brugbank. Dit instrument dient ter overbrugging van de tijd tussen het falen van een instelling en de overname van de instelling door een private partij. Het doel is kritieke bancaire functies in stand te houden, waardeverlies en kostbare insolventie te voorkomen en tijd te winnen voor het bepalen van een verkoopstrategie. Een brugbank dient gewoonlijk binnen twee jaar verkocht te worden aan een private koper.

Crediteurenhiërarchie

De BRRD heeft een belangrijke wijziging aangebracht in de status van depositohouders binnen de rangorde van schuldeisers in het geval van faillissement van een bank, de crediteurenhiërarchie. Artikel 108 van de BRRD verplicht lidstaten om een preferente positie te geven aan alle deposito's van natuurlijke personen en kleine, middelgrote en micro-ondernemingen en superpreferentie aan DGS-gegarandeerde deposito's ten opzichte van vorderingen van gewone concurrente, niet-preferente schuldeisers. Deposito's van overige partijen, bijvoorbeeld financiële instellingen (die niet in aanmerking komen voor het DGS) en grote ondernemingen, blijven wel concurrent aan senior ongedekte obligaties. Deze aanpassing in de crediteurenhiërarchie in faillissement is in artikel 212ra van de Faillissementswet geïmplementeerd.

Het IKB-bestand geeft inzicht in de crediteurenhiërarchie omdat banken in het IKB-bestand de klantcategorie ('enterprise size') van NNP-depositohouders aangeven. Dit volgt uit artikel 7 van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld.

⁴⁷ Zie ook art. 55, tweede lid, BRRD.

Positie in crediteurenhiërarchie conform BRRD⁴⁸

Deposithouder	DGS-dekking	≤ 100k EUR	> 100k EUR
(1) Natuurlijk persoon	Ja	Super-preferent	Preferent
(2) Rechtspersoon: Kleine, middelgrote en micro-ondernemingen	Ja	Super-preferent	Preferent
(3) Rechtspersoon: grootzakelijk	Ja	Super-preferent	Concurrent
(4) Niet in aanmerking komend	Nee	Concurrent	Concurrent

Gebruik DGS-gegevens voor resolutie

DNB maakt bij het opstellen van resolutieplannen gebruik van informatie die zij bij de instellingen kan opvragen. Op basis van de gegevens over de bank stelt DNB een resolutieplan op. Het resolutieplan is bank-specifiek.

DNB, in zijn capaciteit als afwikkelingsautoriteit, heeft de bevoegdheid om informatie uit te vragen hetzij rechtstreeks, hetzij via de toezichthouder voor het opstellen en/of uitvoeren van afwikkelingsplannen. Onderdeel van de informatie die nodig is voor het opstellen en bijhouden van afwikkelingsplannen zijn details van de in aanmerking komende passiva van de instelling, waaronder gegevens over deposito's die worden aangehouden bij de bank. De klantcategorie die banken opnemen in het IKB-bestand, maakt het mogelijk verschillende typen depositohouders volgens de BRRD-crediteurenhiërarchie te onderscheiden.

Mogelijkheid afsplitsen van rekeningen voor bail-in of verkoop van onderneming

Artikel 8 van de Beleidsregel Individueel Klantbeeld maakt het mogelijk dat DNB van een bank kan vragen over procedures en maatregelen te beschikken om gedeeltes van deposito's af te scheiden en deposito's te bevrozen, indien dit noodzakelijk is voor het bevorderen van de afwikkelbaarheid van de bank. In de praktijk betekent dit dat een bank geen voorbereidingen hiervoor hoeft te treffen, tenzij DNB hier in het kader van resolutieplanning en het bevorderen van de afwikkelbaarheid expliciet om heeft gevraagd. Dit kan het geval zijn wanneer DNB als NRA in het kader van resolutieplanning heeft besloten dat, als de bank in de problemen raakt, de voorkeursresolustiestrategie de verkoop van een deel van de deposito's zal zijn.

4.5 Berekening doelomvang en premiehoogte fondsen

De gegevens uit de DGS kwartaalrapportage worden gebruikt voor de berekening van de bijdragen aan het Depositogarantiefonds en de resolutiefondsen.

4.5.1 Financiering DGS

Een belangrijk onderdeel van de DGS-regelgeving is de financiering vooraf. Hiervoor is eind 2015 het Depositogarantiefonds (DGF) opgericht. Sinds het eerste kwartaal van 2016 dragen banken op kwartaalbasis premies af aan dit fonds. DNB bepaalt de hoogte van de bijdrage die een bank afdraagt. De bijdrage hangt af van het bedrag aan gegarandeerde deposito's bij een bank (de depositobasis) en het risicoprofiel, mede in relatie tot de andere banken die deel uitmaken van het stelsel. De doelomvang van het fonds is gelijk aan 0,8% van het totaal aan gegarandeerde deposito's van de banken gezamenlijk, een omvang die op 3 juli 2024 moet zijn bereikt (bij ongewijzigde omvang van gegarandeerde deposito's circa EUR 4,5 miljard).

Grondslag Depositogarantiefonds

Het Depositogarantiefonds vindt zijn grondslag in artikel 3:259a van de Wet op het financieel toezicht (Wft). In het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft (Bbpm) is vastgelegd dat banken aan het

⁴⁸ Vorderingen (inclusief de subrogatievordering van het DGS) zijn nog steeds achtergesteld op: (i) De faillissementskosten (met inbegrip van het salaris van de curator & gemaakte advieskosten); (ii) Achterstallige salarissen/ verschuldigde pensioenuitkeringen (deze vorderingen worden dikwijls weer gesubrogeerd door het UWV);

Depositogarantiefonds moeten bijdragen. De wijze waarop DNB de hoogte van bijdragen berekent, is vastgelegd in artikel 29.13 van het Bbpm.

Opbouw Depositogarantiefonds

Het DGF bestaat uit twee gedeeltes: een individueel gedeelte en een algemeen gedeelte. Beide gedeeltes hebben hun eigen functie en worden elk gevormd uit de door de banken betaalde bijdragen.

- Het individuele gedeelte bestaat uit aan elk van de deelnemende banken toe te rekenen saldi. Deze saldi worden opgebouwd met de door de banken betaalde basisbijdragen en suppleties (die in geval van een depositotoename worden vastgesteld om te corrigeren voor het feit dat de bijdragen in voorgaande perioden nog op basis van een lagere depositomvang zijn vastgesteld). De doelomvang voor elke bank is 0,4% van haar depositobasis.
- Het algemeen gedeelte bestaat uit de risicogebaseerde bijdragen die banken verschuldigd zijn, de risicobijdrage en de risicosuppletie. De doelomvang voor alle banken samen is 0,4% van hun totale depositobasis.

De berekenmethode voor de bijdragen aan het Depositogarantiefonds is vastgelegd in het Bbpm en de Regeling risico-indicatoren bijdragen depositogarantiestelsel Wft.

DNB stelt de omvang van de door het DGS gegarandeerde deposito's (depositobasis) vast. DNB beoordeelt, mede op basis van de beoordeling van het IKB-bestand, het rapport van de interne auditdienst van de bank en de assuranceverklaring van de externe accountant (ISAE 3402 verklaring), of de IKB-opgave⁴⁹ van een bank als depositobasis kan dienen voor de premieberekening (zie hoofdstuk 3). Indien dat niet het geval is bepaalt DNB de depositobasis op basis van door de bank gerapporteerde aantallen rekeningen en saldi⁵⁰. Deze berekening is over het algemeen enkele procenten hoger, omdat niet wordt meegenomen dat een rekeninghouder meerdere rekeningen kan hebben. In uitzonderingsgevallen baseert DNB de depositobasis op aantallen klanten en saldi⁵¹.

Kwartaalbijdrage

De berekening van de bijdragen in een kwartaal wordt gebaseerd op de depositobasis die de bank in het voorafgaande kwartaal rapporteert [en het saldo dat inmiddels is opgebouwd]. Voor het risicogebaseerde deel van de bijdragen gebruikt DNB ook gegevens uit andere rapportages van banken, waaronder FINREP en COREP.

Elk kwartaal ontvangen banken (indien van toepassing: op groepsniveau) een beschikking waarin de hoogte van de

definitieve bijdrage van de bank staat vermeld, inclusief de onderverdeling naar basisbijdrage en de risicobijdrage. De inning van de bijdrage gebeurt in de regel via een incasso in TARGET2 op basis van een machtiging die door de bank aan DNB is afgegeven.

Nieuwe bank

Een nieuwe bank met bankvergunning met zetel in Nederland valt automatisch onder het DGS. Vanaf dat moment is deze bank verplicht aan het Depositogarantiefonds bij te dragen. Dat geldt ook wanneer bijkantoren van buitenlandse banken in Nederland worden omgezet in een dochter. Voor banken uit de EU geldt in dat geval dat een deel van de bijdragen die de bank in de voorgaande 12 maanden aan het buitenlandse DGS heeft betaald aan het Nederlandse DGS worden overgedragen (artikel 14 van de DGS richtlijn). Bij de berekening van de bijdragen wordt daar dan rekening mee gehouden.

Buitengewone bijdragen

Indien de beschikbare financiële middelen van het Depositogarantiefonds ontoereikend zijn, worden ter verkrijging van de benodigde financiële middelen buitengewone bijdragen geheven (artikel 29.14 van het Bbpm). De bijdragen worden geheven van banken die op het moment waarop de financiële middelen

⁴⁹ Opgave in kolom 09 van de DGS-kwartaalrapportage op grond van artikel 4, derde lid van de IKB-beleidsregel.

⁵⁰ Zie ook artikel 4, vierde lid van de IKB-beleidsregel.

⁵¹ Zie artikel 4, vierde lid, onderdeel c van de IKB-beleidsregel. Bij de hier bedoelde uitzondering moet worden gedacht aan banken met een relatief grote hoeveelheid corporate klanten, waarbij de depositobasis op grond van aantal rekeningen en saldi hoger uitkomt dan het aantal klanten maal EUR 100.000.

ontoereikend zijn een bankvergunning hebben (en daarmee onder het Nederlandse DGS vallen).

DNB stelt de hoogte van de buitengewone bijdragen vast op basis van de berekenmethode in het Bbpm (bijlage D). De door een bank verschuldigde buitengewone bijdrage wordt berekend op basis van de gegarandeerde deposito's, zoals die door DNB wordt vastgesteld op basis van door de banken aangeleverde gegevens op het eerstvolgende rapportagemoment nadat het tekort in het Depositogarantiefonds is ontstaan. De buitengewone bijdragen hangen ook deels af van het risicoprofiel van de bank, mede in relatie tot de andere banken die deel uitmaken van het stelsel.

Wanneer buitengewone bijdragen geheven gaan worden, ontvangen de banken een beschikking waarin de hoogte van de buitengewone bijdrage vermeld staat, alsmede hoe deze is opgebouwd. In de beschikking staat ook vermeld wanneer en hoe de bijdrage geïnd zal worden.

Voorschotten op buitengewone bijdragen

Indien buitengewone bijdragen geheven gaan worden, kan DNB bepalen dat DNB hierop een voorschot doet. In dat geval zullen de voorschotten worden vastgesteld op basis van een inschatting die DNB maakt van de buitengewone bijdragen die banken verschuldigd zullen zijn. Deze inschatting wordt gemaakt op basis van de laatst beschikbare rapportages van de gegarandeerde deposito's.

Zodra de nieuwe opgaven van de banken beschikbaar zijn en DNB op basis daarvan heeft berekend wat de depositobasis van de banken was op het eerstvolgende moment nadat het tekort in het Depositogarantiefonds is ontstaan, zullen de buitengewone bijdragen (definitief) worden vastgesteld. Het door de banken reeds betaalde voorschot zal met de verschuldigde buitengewone bijdragen worden verrekend. De banken ontvangen een beschikking waarin de buitengewone bijdrage vermeld staat en het bedrag dat nog verschuldigd is of gerestitueerd zal worden.

4.5.2 Financiering resolutiefondsen

Single Resolution Fund

Om een effectieve inzet van het resolutie-instrumentarium mogelijk te maken is per 1 januari 2016 het Europese Single Resolution Fund (SRF) opgericht. Banken en beleggingsondernemingen die onder de reikwijdte van de SRM-verordening vallen, zijn verplicht jaarlijks bij te dragen aan het SRF. Het SRF wordt opgebouwd gedurende een periode van acht jaar (2016-2023) en wordt beheerd door de SRB in Brussel. Het kan ingezet worden wanneer financiering benodigd is bij een resolutiecasus. De specifieke maatregelen die ermee gefinancierd kunnen worden zijn limitatief vastgelegd in artikel 76 van de SRM-verordening.

De rapportage over de gedekte deposito's is nodig voor de berekening van de doelomvang en de individuele bijdragen ten aanzien van het SRF. Het SRF wordt gedurende de opbouwperiode opgebouwd tot 1% van de gedekte deposito's in de aan

het SRF deelnemende lidstaten (circa EUR 55 miljard). Het bedrag dat jaarlijks moet worden opgehaald om de doelomvang te bereiken, wordt gebaseerd op het bedrag aan gedekte deposito's in t-1. Deze cijfers worden opgevraagd door de SRB bij de DGS-autoriteiten in de deelnemende lidstaten. Hiervoor maakt DNB gebruik van de door banken ingediende DGS-kwartaalrapportage (zie hoofdstuk 3). In de berekening van de individuele bijdragen is het bedrag aan gedekte deposito's een aftrekpost in het bepalen van de contributiebasis, die leidt tot een lagere bijdrage. Instellingen dienen het bedrag aan gedekte deposito's op tijdstip t-2 zelf te rapporteren via het SRF-rapportagetemplate. Dit bedrag dient in overeenstemming te zijn met de ingestuurde DGS-kwartaalrapportages over het betreffende tijdvak.

In overeenstemming met de wetgeving stelt de SRB een aantal voorwaarden aan de rapportage van het bedrag aan gedekte deposito's. Zowel aan het bedrag wat aangeleverd wordt door de DGS-autoriteit in het kader van het vaststellen van de doelomvang (gedekte deposito's op tijdstip t-1), als aan het bedrag wat door de instellingen wordt aangeleverd in het kader van de bijdrageberekening (gedekte deposito's op tijdstip t-2), worden voorwaarden gesteld. Zo moet sprake zijn van een gemiddelde over de vier kwartalen in het betreffende jaar, moet de berekening uitgevoerd worden conform de IKB-methode zoals die in de DGSD is beschreven en dient op vergunningsniveau te worden gerapporteerd. Deze voorwaarden zorgen voor een 'level playing field' ten aanzien van de berekening van de SRF-bijdragen. Aan

deze voorwaarden wordt voldaan in de kwartaalrapportage, zoals beschreven in hoofdstuk 3.

Afwikkelingsfonds

Niet-EER banken en belegginsondernemingen hebben geen toegang tot het SRF. Voor deze banken en beleggingsondernemingen wordt het Afwikkelingsfonds opgebouwd. Ter onderscheiding van het SRF wordt het Afwikkelingsfonds ook wel aangeduid als Nationaal Resolutiefonds (NRF). Gedurende tien jaren (2015-2024) wordt het NRF opgebouwd door de betreffende banken en beleggingsondernemingen. Dit fonds kan worden ingezet voor de financiering van resolutiemaatregelen voor deze banken en beleggingsondernemingen. De financiering kan beschikbaar gesteld worden door het NRF volgens de instructies van DNB als resolutieautoriteit.

Voor de berekening van de hoogte van de bijdragen aan het NRF worden de DGS-rapportages gebruikt. De hoogte van de individuele bijdragen wordt jaarlijks vastgesteld door DNB aan de hand van het kader zoals vastgelegd in artikel 7h van de Bbpm. Het bedrag aan gedekte deposito's is een aftrekpost in het bepalen van de contributiebasis, daarmee resulterend in een lagere bijdrage. Instellingen dienen het bedrag aan gedekte deposito's op tijdstip t-2 zelf te rapporteren via het NRF-rapportagetemplate. Dit bedrag dient in overeenstemming te zijn met de ingestuurde DGS-kwartaalrapportages over het betreffende tijdvak.

5 Bijlagen

Bijlage 1 Afkortingen

Bijlage 2 Definities

Bijlage 3 Definities productcodelijst

Bijlage 4 Toelichting bijzondere producten

Bijlage 5 Definities niet in aanmerking komende klanten

Bijlage 6 Bepalen rechtspersoonlijkheid buitenlandse rechtsvormen

Bijlage 7 Betrouwbare combinaties 'gouden driehoek'

Bijlage 8 Voorbeelden 'betrouwbaarheid IKB niet gegarandeerd'

Bijlage 9 Situatie voorbeelden datamodel

Bijlage 1 Afkortingen

AMvB	Algemene Maatregel van Bestuur	GLO	Gegevensleveringsovereenkomst
Art	Artikel	IBAN	International Bank Account Number
AVG	Algemene verordening gegevensbescherming	ICBE	Instelling voor Collectieve Belegging in Effecten
Bbpm	Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft	IKB	Individueel klantbeeld
Bpr	Besluit prudentiële regels Wft	ISO	International Organization for Standardization
BRRD	Bank Recovery and Resolution Directive, Richtlijn 2014/59/EU	KvK	Kamer van Koophandel
BSN	Burgerservicenummer	NeN	Normalisatie en Normen
bv	Besloten vennootschap	NRA	Nationale Resolutie Autoriteit
COREP	Common Reporting	NRF	Nationaal Resolutie Fonds
cv	Commanditaire vennootschap	nv	Naamloze vennootschap
DGF	Depositogarantiefonds	NVB	Nederlandse Vereniging van Banken
DLR	Digitaal loket rapportages	RWT	Rechtspersoon met een wettelijke taak
DGS	Depositogarantiestelsel	SBI	Standaard bedrijfsindeling (KvK)
DGSD	Europese richtlijn over de depositogarantiestelsels (Richtlijn 2014/49/EU)	SRB	Single Resolution Board
DLR	Digitaal Loket Rapportages	SRF	Single Resolution Fund
DNB	De Nederlandsche Bank NV	SRM	Single Resolution Mechanism
EBA	European Banking Authority	SVU	Subgroep Verkorting Uitkeringstermijn
ECB	Europese Centrale Bank	TARGET2	Interbancair betalingssysteem voor realtime verwerking van grensoverschrijdende betalingen binnen de Europese Unie
EER	Europese Economische Ruimte	THB	Temporary high balances
EU	Europese Unie	TIN	Tax Identification Number
FINREP	EBA guideline for implementation of the framework for consolidated financial reporting	UAVG	Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming
FLDM	Formeel Logisch Datamodel	VoF	Vennootschap onder firma
Fw	Faillissementswet	Wft	Wet op het financieel toezicht
		ZBO	Zelfstandig bestuursorgaan

Bijlage 2 Definities

Verklarende woordenlijst

Bank	een onderneming waarvan de aangehouden deposito's worden gegarandeerd door het depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 29.01, Bbpm;	IKB-systeem	het geheel van procedures en maatregelen waarmee een bank het IKB-bestand kan samenstellen, in aanmerking komende en gegarandeerde bedragen kan berekenen en eventuele handelingen kan verrichten ten behoeve van de afwikkelingstaak, op een door DNB bepaalde wijze en binnen een door DNB gestelde termijn;
Deposito-garantiestelsel	als bedoeld in artikel 3:259, tweede lid, Wft; een stelsel omtrent een garantie voor vorderingen van depositohouders op banken tegen het risico dat deze banken hun verplichtingen met betrekking tot die vorderingen niet kunnen nakomen;	In aanmerking komend deposito	een deposito dat valt onder de werking van het depositogarantiestelsel;
Gegarandeerd deposito	als bedoeld in artikel 7k, eerste lid van het Bbpm; oftewel <i>het deel (maximaal EUR 100.000 per depositohouder) van in aanmerking komend deposito's dat ook daadwerkelijk gegarandeerd is door het DGS;</i>	In aanmerking komende depositohouder	een depositohouder die niet op grond van artikel 29.01, tweede lid, sub a, van het Bbpm is uitgesloten;
Depositohouder	de houder, of in geval van een gezamenlijke rekening als bedoeld in artikel 29.02, tweede lid, Bbpm, elk van de houders van een deposito, waaronder ook een derde als bedoeld in artikel 29.02, derde lid, Bbpm wordt begrepen; oftewel <i>de rechthebbende met betrekking tot (een deel van) het bedrag dat als deposito bij een bank wordt aangehouden;</i>	Kleine, middelgrote en micro-ondernemingen	als bedoeld in artikel 212g, eerste lid, onderdeel n, van de Faillissementswet; kleine, middelgrote en micro-ondernemingen als met betrekking tot het criterium jaaromzet gedefinieerd in de aanbeveling van de Europese Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen, (PbEU 2003, L 124/16);
Individueel klantbeeld	een overzicht van alle deposito's van een depositohouder bij een bank waarin alle gegevens conform het datamodel als bedoeld in artikel 2 van de IKB-beleidsregel zijn opgenomen; oftewel het totale beeld van alle deposito's van een depositohouder aangevuld met informatie en markeringen die voor DNB nodig zijn om tot uitkering over te kunnen gaan;	Vertegenwoordiger	een persoon die bevoegd is om namens de depositohouder de handeling te verrichten, als bedoeld in artikel 29.07, eerste lid, Bbpm;
IKB-bestand	een gegevensverzameling die voldoet aan de in artikel 2 van de IKB-beleidsregel beschreven opbouw, teneinde een overzicht te bieden van alle individuele klantbeelden van een bank; oftewel de gegevensverzameling die een bank uiteindelijk moet aanleveren om DNB in staat te stellen tot uitkering over te gaan;		

Bijlage 3 Definities productcodelijst

Overzicht:

- Betaalrekening (rekening courant)
- Spaarrekening
- Termijndeposito
- Beleggersrekening (cashrekening)
- Bankspaardeposito eigen woning
- Fiscale rekening
- Creditcard
- Bouwdepotrekening

Betaalrekening (rekening courant)

Veldcode	REK-BETAAL
Omschrijving	Een rekening waarmee gebruikgemaakt kan worden van de betaaldiensten van een bank, zoals geld overmaken naar derden, storten, ontvangen, opnemen en automatische incasso.
Kenmerken	<ul style="list-style-type: none"> ■ De rekening levert gewoonlijk geen of variabele rente op. ■ Opnemen is altijd mogelijk zonder beperkingen. ■ Extra storten op de rekening is altijd mogelijk.
Voorbeelden	Betaalrekeningen, tegoeden uit een lening in verband met vervroegde aflossing boven de hoofdsom van de lening.

Spaarrekening

Veldcode	REK-SPAAR
Omschrijving	Rekening waarop geld wordt gezet om te sparen voor (gewoonlijk) een onbepaalde tijd tegen (gewoonlijk) een variabele rentevergoeding.
Kenmerken	<ul style="list-style-type: none"> ■ Over het gestalde geld wordt gewoonlijk een variabele rente vergoed, maar in sommige gevallen is ook een vaste rente mogelijk. ■ De tegoeden zijn gewoonlijk vrij opneembaar, zonder beperkingen ten aanzien van het opnamemoment. ■ Extra inleggen is meestal mogelijk, maar niet altijd. ■ Anders dan bij een betaalrekening (rekening-courant) is het vaak niet mogelijk om geld van een spaarrekening rechtstreeks over te boeken naar een rekening van derden; de bestemming van het geld is vaak beperkt tot overboeking op een vaste tegenrekening. Soms kan het ook contant worden opgenomen of naar een andere rekening van dezelfde rekeninghouder bij dezelfde bank worden overgemaakt. Voor storten gelden vaak vergelijkbare beperkingen. ■ Aan de spaarrekening kan soms een aantal beperkende voorwaarden gesteld worden, zoals: een maximaal rentedragend saldo, een maximum opnamebedrag per periode, een korte wachtperiode voor het op kunnen nemen van (een deel van) het saldo, de verplichting om per automatische incasso van de tegenrekening een vast bedrag per periode op de spaarrekening bij te laten schrijven.
Voorbeelden	Direct opvraagbare spaarrekeningen, zilvervlootrekeningen (kinderrekeningen) of andere spaarrekeningen voor kinderen tot 18 jaar.

Termijndeposito

Veldcode	REK-TERMIJNDEP
Omschrijving	Geblokkeerde rekening waarop gewoonlijk geld wordt gestald om voor een vaste termijn te sparen tegen een vaste rentevergoeding.
Kenmerken	<ul style="list-style-type: none"> ■ Er wordt een vaste rente vergoed. De vaste looptijd kan uiteenlopen van een maand tot een aantal jaren. ■ Er kan niet tussentijds worden opgenomen (mogelijk wel bij betalen boete). ■ Extra inleggen is meestal niet, maar soms wel mogelijk. ■ Hieronder vallen zowel een termijndeposito (looptijd van maximaal één jaar) en een zuiver spaardeposito (looptijd van meer dan één jaar).⁵²
Voorbeelden	Spaartermijn deposito's, obligatie op naam.

Beleggersrekening (cashrekening)

Veldcode	REK-BELEG
Omschrijving	Rekening waarvan het saldo primair wordt gebruikt voor het uitvoeren van beleggingstransacties. Met het beschikbare bedrag op de rekening kunnen effecten gekocht worden. Ontvangen dividend wordt gewoonlijk ook op de beleggersrekening gestort. Meestal is aan de beleggersrekening een effectenrekening gekoppeld, waarop de effecten staan.
Kenmerken	<ul style="list-style-type: none"> ■ Er kan sprake zijn van een rentevergoeding over het beschikbare saldo. ■ Het beschikbare saldo is gewoonlijk vrij opneembaar.
Voorbeelden	Tegoeden op een beleggingsrekening niet belegd in aandelen of andere financiële instrumenten.

Bankspaardeposito eigen woning

Veldcode	REK-WONING
Omschrijving	Rekening die uitsluitend wordt aangehouden om te sparen voor de aflossing van de eigenwoningsschuld. Wordt aangemerkt in het IKB-bestand als 'GEEN DGS'.
Voorbeelden	Bankspaardeposito's eigen woning.

Fiscale rekening

Veldcode	REK-FISCAAL
Omschrijving	Rekening die uitsluitend of voornamelijk aangehouden wordt vanwege fiscale voordelen.
Voorbeelden	Lijfrenterekeningen en stamrechtspaarrekeningen.

Creditcard

Veldcode	REK-CREDITCARD
Omschrijving	Rekening uitsluitend of vooral bestemd voor het verwerken van de creditcardbetalingen.

Bouwdepot

Veldcode	REK-BOUW
Omschrijving	Nog niet uitgekeerd deel van een bouwdepotrekening. Zie de toelichting in bijlage 4.

⁵² Sommige banken gebruiken het woord termijndeposito als synoniem voor spaardeposito. Het komt dus voor dat banken een deposito met een langere looptijd toch termijndeposito noemen.

Bijlage 4 Toelichting bijzondere producten

Deze bijlage geeft voor een aantal bijzondere producten (niet uitputtend) een toelichting op de opname in het IKB-bestand. De bijzondere producten staan in alfabetische volgorde.

BEM-clausule

BEM staat voor *Belegging Erfenis en andere gelden Minderjarigen*. Een rekening met een BEM-clausule wordt geopend met behulp van een machtiging van de kantonrechter. Door de BEM-clausule kunnen minderjarigen niet aan het geld op hun rekening komen. Ook de ouders kunnen dit niet zonder toestemming van de kantonrechter. Wel is de rente wettelijk gezien voor de ouders of vertegenwoordigers (ouderlijk vruchtgebruik). De BEM-clausule houdt op te bestaan wanneer de rekeninghouder meerjarig wordt.

De minderjarige is de begunstigde van de rekening met de BEM-clausule. In het IKB-bestand wordt de minderjarige opgenomen als de deponitor. De rekening waarop de BEM-clausule van toepassing is wordt gemarkeerd als 'BLOK-SCHENKING'. Dit zorgt ervoor dat de ouders niet zonder meer het tegoed van hun kinderen kunnen laten uitbetalen. Voor de verdere afhandeling zal toestemming van de kantonrechter vereist zijn.

Bouwdepotrekening

Banken dienen de analyse te maken of een bouwdepot voldoet aan de definitie van een deposito⁵³. Dienovereenkomstig worden deze rekeningen dan in het IKB-bestand gemarkeerd als 'DGS' of 'GEEN DGS'. Bouwdepotrekeningen worden in het IKB-bestand gemarkeerd als REK-BOUW om te voorkomen dat deze rekeningen in een uitkeringsproces automatisch worden uitgekeerd.

Cash account van custody, clearing of vergelijkbare overeenkomsten

Cash accounts worden in beginsel opgenomen in het IKB-bestand. Voor cash accounts die deel uitmaken van een custody, clearing of vergelijkbare overeenkomst is het van belang dat goed wordt gekeken naar de verplichting die ontstaat op het moment van faillissement. Als het bedrag van deze verplichting eenduidig kan worden vastgesteld, dan komt het tegoed op het cash account in aanmerking voor DGS. Als dit niet het geval is, dan is het tegoed niet a pari terugbetaalbaar en valt het tegoed onder de uitzonderingsgronden in de definitie van een deposito in de DGS-richtlijn. In dat geval neemt de bank de *cash account* niet op in het IKB-bestand.

Cash collateral

Cash collateral is geld of equivalenten van geld, dat als onderpand wordt aangehouden voor bepaalde crediteuren, over het algemeen als zekerheid voor een verstrekte lening. Als *cash collateral* wordt aangehouden in de vorm van een bedrag op een rekening, dan is dit een deposito dat in aanmerking komt voor DGS. Voor de uitbetaling zal DNB bij de failliete bank de achterliggende contractuele voorwaarden moeten opvragen.

In het IKB-bestand moet het totale bedrag op de rekening worden aangeleverd. De rekening wordt gemarkeerd als 'BLOK-VERPAND'.

Cash pooling

Bij cash pooling vindt een vorm van netting plaats op verschillende rekeningen die een onderneming heeft bij een bank. Hierbij rijst de vraag hoe een roodstand op één van de rekeningen wordt verwerkt in het IKB.

Cash pooling kan worden aangeboden aan groepen. Het gaat dan om meerdere rechtspersonen onder één holding. Van belang hierbij is altijd dat per rechtspersoon een IKB wordt opgebouwd en aangeleverd.

⁵³ Gezien de diversiteit van deze producten heeft DNB (nog) geen algemene guidance voor de DGS-analyse van banken van bouwdepotrekeningen.

Bij cash pooling voor één rechtspersoon (die dus over meerdere rekeningen beschikt, bijvoorbeeld voor buitenlandse vestigingen die geen dochterondernemingen zijn), is het soort cash pool van belang.

Bij *notional cash pooling* worden debet- en creditgeldrekeningen bij verschillende banken gecombineerd en kan rentecompensatie op die verschillende rekeningen plaatsvinden. In dit geval wordt elke afzonderlijke rekening (bij de betreffende bank) uit de cash pool in het IKB-bestand aangeleverd zonder dat er 'verrekend' wordt over rekeningen.

Bij een *fysieke cash pool* worden de betrokken rekeningen regelmatig tot een bepaald saldo aangevuld of afgeroomd, door overboeking van of naar een centrale rekening. De verplichting naar de klant is een netto-verplichting. In dit geval kan het resulterende saldo netto worden aangeleverd in het IKB-bestand.

Doorslaggevend zijn hierbij de precieze contractuele voorwaarden van de cash pool overeenkomst. Is de overeenkomst zo ingericht dat de vordering van de deposant nooit meer is dan het nettobedrag van alle rekeningen (positieve saldi minus negatieve saldi), ook niet bij faillissement van de bank? In dat geval wordt door het DGS slechts het nettobedrag gedekt, en is dit bedrag voor het IKB-bestand van belang. In alle andere gevallen dienen de afzonderlijke bedragen te worden aangeleverd.

Gestructureerd deposito (structured deposit)

De richtlijn Markets in Financial Instruments 2014 (2014/65/EU, "MiFID II") definieert gestructureerde deposito's als een deposito, zoals bedoeld in de DGSD, dat op de vervaldatum volledig wordt terugbetaald (conform artikel 2, eerste lid, onderdeel 3 van de DGSD). Gestructureerde deposito's komen daarmee in aanmerking voor bescherming door het DGS.

Het verschil met reguliere deposito's is dat de te vergoeden rente bij gestructureerde deposito's niet wordt bepaald aan de hand van een rentevoet, maar afhankelijk is van externe (markt)factoren zoals de stand van indices. De hoofdsom zelf is wel a pari terugbetaalbaar (er is dus geen sprake van één van de uitsluitingsgronden als opgenomen in artikel 2, eerste lid, onderdeel 3 van de DGSD).

Bij gestructureerde deposito's is in zekere zin geen sprake van aangegroeide rente zolang de observatiedatum nog niet is bereikt die bepalend is voor de definitieve berekening van de te crediteren rente. Immers, zolang de observatiedatum nog niet is bereikt, kan de koersontwikkeling van de externe factor die bepalend is voor de te vergoeden rente nog zorgen voor opwaartse of neerwaartse bijstelling van de te vergoeden rente. De te vergoeden rente wordt vanwege de beleggingscomponent niet beschermd door het DGS.

Zie ook de toelichting bij artikel 3.6 van de Beleidsregel Reikwijdte en Uitvoering, waarin ook een voorbeeld is uitgewerkt.

Gestructureerde deposito's worden met het bijbehorende saldo opgenomen in het IKB-bestand. Omdat de 'aangegroeide maar nog niet gecrediteerde rente' niet in aanmerking komt voor het DGS, wordt in het veld 'interest' o euro opgenomen.

G-rekeningen

Een G-rekening is een deposito. De rekening wordt aangehouden door een uitlener (van personeel). De inlener (van personeel) maakt geld over op deze rekening, met als doel zijn inlenersaansprakelijkheid (voor niet door de uitlener betaalde loonheffingen en btw) te verminderen. Een G-rekening komt tot stand als een drie-partijenovereenkomst tussen de uitlener, de bank en de ontvanger (de fiscus). Op de rekening is ten behoeve van de ontvanger een pandrecht gevestigd. Betalingen van de G-rekening anders dan aan de fiscus kunnen slechts plaats vinden na toestemming van de fiscus.

In het IKB-bestand dient een G-rekening geblokkeerd aangeleverd te worden met de blokkade 'BLOK-VERPAND'. De rekeninghouder is de uitlener.

Leningen en kredieten

Leningen en kredieten zijn in beginsel producten, waarbij de bank een vordering heeft op de klant. Deze producten staan aan de activazijde van de bankbalans.

Het kan voorkomen dat klanten te veel hebben afgelost op hun lening of krediet. Op dat moment heeft de klant een vordering op de bank. Het positieve saldo kwalificeert in dat geval als deposito

en komt in aanmerking voor een DGS-vergoeding. Een bank hoeft (de positieve saldi op) leningen en kredieten niet op te nemen in het IKB-bestand. Tijdens een DGS-uitkeringssituatie worden deze saldi separaat opgevraagd bij de curator en handmatig afgewikkeld.

Schenkingsbewind

Bij een rekening onder schenkingsbewind kan de rekeninghouder (net als bij een BEM-clausule) niet tussentijds aan het geld komen. Er zijn wel verschillen met de BEM-clausule. Zo is *Schenking onder Bewind* ook mogelijk voor meerderjarige rekeninghouders. Ook kan de bewindvoerder hier zelfstandig geld opnemen. In het IKB-bestand wordt de begunstigde van de rekening aangeleverd als depositohouder. De rekening wordt aangeleverd met 'BLOK-SCHENKING'. Indien meerderjarig dient de depositohouder hierbij niet als 'unqualified depositor' te worden gemarkeerd.

Trustrekeningen

Een Trust is een Angelsaksische rechtsvorm zonder rechts-persoonlijkheid. In Nederland kennen we deze rechtsvorm niet. Wel is er in Nederland de verplichting om buitenlandse trusts te erkennen als ze voldoen aan de definitie zoals opgenomen in het Haags Trustverdrag 1985. Het doel van een trust is het beschermen en beheren van vermogen.

Bij een trust zijn drie rollen te onderscheiden. De 'trustees' beheren het vermogen. Dit kunnen zowel natuurlijke personen als niet-natuurlijke personen zijn. De 'beneficiary' is degene die het belang heeft bij de trustgoederen, en dus recht heeft op de voordelen. De 'trustee' kan hierbij ook (deels) de 'beneficiary' zijn. De 'settlor' (insteller) is degene die het vermogen in de trust inbrengt. Het kan zijn dat deze ook bepaalde bevoegdheden of rechten heeft.

In het IKB-bestand wordt de 'trustee' als depositohouder opgevoerd. Als de 'trustee' een niet-natuurlijk persoon is worden de vertegenwoordigers van de 'trustee' ook opgevoerd als vertegenwoordigers in het IKB-bestand. De trustrekening wordt als derdenrekening opgevoerd. Het is hierbij belangrijk dat de identiteit van de 'beneficiaries' op het moment van in werking treden van het DGS bij de bank bekend is.

Bijlage 5 Definities niet in aanmerking komende klanten

Banken hebben op basis van het Bbpm de verplichting om vast te stellen of klanten wel of niet onder de dekking van het DGS vallen. Hiertoe wordt onder andere beoordeeld of klanten voldoen aan de criteria zoals gesteld in artikel 29.01 lid 2 van het Bbpm:

Het depositogarantiestelsel is niet van toepassing op:

a. *deposito's* van:

1°. *banken, voor zover het deposito's betreft die door een bank in eigen naam en voor eigen rekening wordt aangehouden;*

2°. *financiële instellingen;*

3°. *beleggingsondernemingen;*

...

5°. *verzekeringondernemingen en herverzekeringondernemingen als bedoeld in artikel 13, onderdelen 1 tot en met 6, van de richtlijn solvabiliteit II;*

6°. *beleggingsinstellingen, beheerders van beleggingsinstellingen, icbe's en beheerders van icbe's;*

7°. *pensioenfondsen;*

8°. *overheden;*

In deel I van deze bijlage worden de bovengenoemde klantcategorieën nader gedefinieerd.

In deel II van deze bijlage worden handvatten gegeven voor het bepalen of een entiteit kwalificeert als één van de uitgesloten klantcategorieën.

Deel I

Hieronder worden de klantcategorieën die niet in aanmerking komen voor het DGS nader gedefinieerd. Waar relevant, wordt hierbij gebruikgemaakt van de definities uit de Wft (artikel 1:1). Ook worden de definities van begrippen die in die eerste definities worden gebruikt verder toegelicht (bijv. 'verlenen van een beleggingsdienst').

1°. **Bank:** een kredietinstelling als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel 1, van de verordening kapitaalvereisten⁵⁴, niet zijnde een kredietunie met zetel in Nederland, met dien verstande dat, tenzij anders bepaald, met een bank wordt gelijkgesteld de houder van een vergunning als bedoeld in artikel 3:4 Wft;

Artikel 4, eerste lid, onderdeel 1, van de verordening kapitaalvereisten:

Kredietinstelling: een onderneming waarvan de werkzaamheden uit een van de volgende activiteiten:

- a. het bij het publiek aantrekken van deposito's of van andere terugbetaalbare gelden en het verlenen van kredieten voor eigen rekening;
- b. het uitvoeren van in de deel A, punten 3 en 6, van bijlage I bij Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad bedoelde activiteiten, waarbij een van de volgende voorwaarden van toepassing is, maar de onderneming geen grondstoffen- en emissierechtenhandelaar, geen instelling voor collectieve belegging of geen verzekeringonderneming is:
 - i. de totale waarde van de geconsolideerde activa van de onderneming is gelijk aan of bedraagt meer dan 30 miljard EUR;
 - ii. de totale waarde van de activa van de onderneming bedraagt minder dan 30 miljard EUR, en de onderneming is onderdeel van een groep waarin de totale waarde van de geconsolideerde activa van alle ondernemingen binnen die groep die elk afzonderlijk minder dan 30 miljard EUR aan totale activa bezitten en die een van de

⁵⁴ Verordening 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012; gewijzigd bij Verordening (EU) 2020/873 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2020 (CRR 2).

in deel A, punten 3 en 6, van bijlage I bij Richtlijn 2014/65/EU bedoelde activiteiten uitoefenen, gelijk is aan of groter is dan 30 miljard EUR; of

- iii. de totale waarde van de activa van de onderneming bedraagt minder dan 30 miljard EUR, en de onderneming is onderdeel van een groep waarin de totale waarde van de geconsolideerde activa van alle ondernemingen binnen de groep die een van de in deel A, punten 3 en 6, van bijlage I bij Richtlijn 2014/65/EU bedoelde activiteiten uitoefenen, gelijk is aan of groter is dan 30 miljard EUR, indien de geconsolideerde toezichthouder in overleg met het college van toezichthouders daartoe beslist om potentiële risico's van omzeiling en potentiële risico's voor de financiële stabiliteit van de Unie aan te pakken;

voor de toepassing van punt b), onder ii) en iii), worden, indien de onderneming deel uitmaakt van een groep uit een derde land, de totale activa meegerekend van ieder bijkantoor van de groep uit een derde land die in de Unie een vergunning heeft in de gecombineerde totale waarde van de activa van alle ondernemingen van de groep;

2°. **Financiële instelling:** financiële instelling als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel 26, van de verordening kapitaalvereisten;

Artikel 4, eerste lid, onderdeel 26, van de verordening kapitaalvereisten: Financiële instelling: een onderneming die geen instelling en evenmin een zuiver industriële holding is en waarvan de hoofdwerkzaamheid bestaat in het verwerven van deelnemingen of in het uitoefenen van één of meer van de in de punten 2 tot en met 12 en punt 15 van bijlage I bij Richtlijn 2013/36/EU vermelde werkzaamheden, met inbegrip van een beleggingsonderneming, een financiële holding, een gemengde financiële holding, een beleggingsholding, een betalingsinstelling in de zin van Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad en een vermogensbeheerder, maar met uitsluiting van verzekeringsholdings en gemengde verzekeringsholdings in de zin van artikel 212, lid 1, punten f) en punt g) van Richtlijn 2009/138/EG;

*Bijlage I bij de richtlijn kapitaalvereisten*⁵⁵

LIJST VAN WERKZAAMHEDEN DIE ONDER DE WEDERZIJDSE ERKENNING VALLEN

1. [...]
2. Verstrekken van leningen, waaronder consumentenkrediet, kredietovereenkomsten met betrekking tot onroerend goed, factoring (met of zonder regres), financiering van commerciële transacties (met inbegrip van voorschotten).
3. Financiële leasing.
4. Betalingsdiensten als gedefinieerd in artikel 4, punt 3, van Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad⁵⁶.
5. Uitgifte en beheer van andere betaalmiddelen (bijvoorbeeld reischeques en kredietbrieven) voor zover dergelijke werkzaamheid niet wordt bestreken door punt 4.
6. Verlenen van garanties en stellen van borgtochten.
7. Handelen voor eigen rekening van de instelling of voor rekening van cliënten in:
 - a. geldmarktinstrumenten (cheques, wissels, depositocertificaten enz.);
 - b. deviezen;
 - c. financiële futures en opties;
 - d. swaps en soortgelijke financieringsinstrumenten;
 - e. effecten;

⁵⁵ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG; gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2019/878 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 (CRD 5).

⁵⁶ Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt en tot wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG, 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en tot intrekking van Richtlijn 2007/64/EG (PSD 2).

8. Deelneming aan effectenemissies en dienstverrichting in verband daarmee.
9. Advisering aan ondernemingen inzake kapitaalstructuur, bedrijfsstrategie en daarmee samenhangende aangelegenheden, alsmede advisering en dienstverrichtingen op het gebied van fusie en overname van ondernemingen.
10. Bemiddeling op interbankenmarkten.
11. Vermogensbeheer en –advisering.
12. Bewaarneming en beheer van effecten.
[...]
15. Uitgifte van elektronisch geld.

3°. **Beleggingsonderneming:** degene die een beleggingsdienst verleent of een beleggingsactiviteit verricht;

verlenen van een beleggingsdienst:

- a. in de uitoefening van een beroep of bedrijf ontvangen en doorgeven van orders van cliënten met betrekking tot financiële instrumenten;
- b. in de uitoefening van beroep of bedrijf voor rekening van die cliënten uitvoeren van orders met betrekking tot financiële instrumenten;
- c. beheren van een individueel vermogen;

- d. in de uitoefening van beroep of bedrijf adviseren over financiële instrumenten;
- e. in de uitoefening van beroep of bedrijf overnemen of plaatsen van financiële instrumenten bij aanbidding ervan als bedoeld in de prospectusverordening⁵⁷ met plaatsingsgarantie;
- f. in de uitoefening van beroep of bedrijf plaatsen van financiële instrumenten bij aanbidding ervan als bedoeld in de prospectusverordening zonder plaatsingsgarantie;

verrichten van een beleggingsactiviteit:

- a. in de uitoefening van beroep of bedrijf handelen voor eigen rekening;
- b. in de uitoefening van een beroep of bedrijf exploiteren van een georganiseerde handelsfaciliteit;
- c. in de uitoefening van een beroep of bedrijf exploiteren van een multilaterale handelsfaciliteit;

5°. **Verzekeringsondernemingen en herverzekeringsondernemingen** als bedoeld in artikel 13, onderdelen 1 tot en met 6, van de richtlijn solvabiliteit II⁵⁸. Zowel de DGSD als het Bbpm verwijzen rechtstreeks naar de definities uit de richtlijn solvabiliteit II. Artikel 13 van de richtlijn solvabiliteit II bepaalt dat in die richtlijn wordt verstaan onder:

1. *verzekeringsonderneming:* een directe schade- of levensverzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig artikel 14 vergunning is verleend;
2. *verzekeringscaptive:* een verzekeringsonderneming die hetzij eigendom is van een financiële onderneming die noch een verzekerings- of herverzekeringsonderneming, noch een groep van verzekerings- of herverzekeringsondernemingen in de zin van artikel 212, lid 1, punt c), is, hetzij eigendom is van een niet-financiële onderneming, en die tot doel heeft uitsluitend voor de risico's van de onderneming of de ondernemingen waartoe zij behoort of voor een onderneming of ondernemingen van de groep waarvan zij lid is, verzekeringsdekking te bieden;
3. *verzekeringsonderneming van een derde land:* een onderneming die overeenkomstig artikel 14 over een vergunning als verzekeringsonderneming zou moeten beschikken indien haar hoofdkantoor in de Gemeenschap lag;
4. *herverzekeringsonderneming:* een onderneming waaraan overeenkomstig artikel 14 vergunning is verleend om herverzekeringsondernemingen te verrichten;
5. *herverzekeringscaptive:* een herverzekeringsonderneming die hetzij eigendom is van een financiële onderneming die noch een verzekerings- of herverzekeringsonderneming, noch een groep van verzekerings- of

⁵⁷ Verordening (EU) 2017/1129 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 betreffende het prospectus dat moet worden gepubliceerd wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel op een gereguleerde markt worden toegelaten en tot intrekking van Richtlijn 2003/71/EG (Prospectusverordening).

⁵⁸ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en herverzekeringsondernemingsbedrijf (Solvabiliteit II).

herverzekeringsondernemingen in de zin van artikel 212, lid 1, punt c), is, hetzij eigendom is van een niet-financiële onderneming, en die tot doel heeft uitsluitend voor de risico's van de onderneming of de ondernemingen waartoe zij behoort of voor een onderneming of ondernemingen van de groep waarvan zij lid is, herverzekeringsdekking te bieden;

6. *herverzekeringsonderneming van een derde land*: een onderneming die overeenkomstig artikel 14 over een vergunning als herverzekeringsonderneming zou moeten beschikken indien haar hoofdkantoor in de Gemeenschap lag.

Het gaat hier met name om (her)verzekeraars waaraan een vergunning is verleend op grond van artikel 14 van de richtlijn solvabiliteit II. Hieronder worden niet verstaan verzekeraars die door de Wft worden aangemerkt als 'verzekeraars met beperkte risico-omvang': een verzekeraar die ingevolge artikel 4, 7 of 10 van de richtlijn solvabiliteit II is uitgesloten van het toepassingsgebied van die richtlijn en geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid, bedoeld in artikel 4, vijfde lid, van die richtlijn om een vergunning aan te vragen of te behouden.

Kort gezegd gaat het om kleine verzekeraars, onderlinge verzekeringsondernemingen en (natuur)uitvaartverzekeraars. Voor de goede orde: deze verzekeraars met beperkte risico-omvang worden dus wel door het DGS gedekt (tenzij gebruik is

gemaakt is van de mogelijkheid in artikel 4, vijfde lid, van de richtlijn solvabiliteit II).

Artikel 4 van de richtlijn solvabiliteit II

Uitsluiting van het toepassingsgebied op grond van de omvang

1. *Onverminderd artikel 3 en de artikelen 5 tot en met 10, is deze richtlijn niet van toepassing op een verzekeringsonderneming die aan alle onderstaande voorwaarden voldoet:*
 - a. *de jaarlijkse bruto geboekte premie-inkomsten van de onderneming bedragen niet meer dan 5 miljoen EUR;*
 - b. *de totale technische voorzieningen van de onderneming, zonder aftrek van de bedragen die op grond van herverzekeringsovereenkomsten en van Special Purpose Vehicles, als bedoeld in artikel 76, kunnen worden verhaald, bedragen niet meer dan 25 miljoen EUR;*
 - c. *indien de onderneming tot een groep behoort, bedragen de totale technische voorzieningen van de groep, zonder aftrek van de bedragen die op grond van herverzekeringsovereenkomsten en Special Purpose Vehicles kunnen worden verhaald, niet meer dan 25 miljoen EUR;*
 - d. *het bedrijf van de onderneming omvat geen verzekerings- of herverzekeringsactiviteiten ter dekking van aansprakelijkheids-, krediet- en borgtochtverzekeringsrisico's, tenzij deze bijkomende risico's vormen in de zin van artikel 16, lid 1;*
 - e. *het bedrijf van de onderneming omvat geen herverzekeringsactiviteiten ten bedrage van meer dan 0,5 miljoen EUR uitmaken van bruto geboekte premie-inkomsten, of meer dan 2,5 miljoen EUR van haar technische*

voorzieningen, zonder aftrek van de bedragen die op grond van herverzekeringsovereenkomsten en van Special Purpose Vehicles kunnen worden verhaald, of meer dan 10 % uitmaken van haar bruto geboekte premie-inkomsten of meer dan 10 % uitmaken van haar technische voorzieningen, zonder aftrek van de bedragen die op grond van herverzekeringsovereenkomsten en van Special Purpose Vehicles kunnen worden verhaald.

2. *Als een van de in lid 1 genoemde bedragen drie achtereenvolgende jaren wordt overschreden, is de richtlijn vanaf het vierde jaar van toepassing.*
3. *In afwijking van lid 1 is deze richtlijn van toepassing op alle ondernemingen die een vergunning voor het uitoefenen van verzekerings- en herverzekeringsactiviteiten aanvragen en waarvan de jaarlijkse bruto premie-inkomsten of de technische voorzieningen, zonder aftrek van de bedragen die op grond van herverzekeringsovereenkomsten en Special Purpose Vehicles kunnen worden verhaald, naar verwachting in de volgende vijf jaar de in lid 1 vastgestelde bedragen zullen overschrijden.*
4. *Deze richtlijn is niet langer op verzekeringsondernemingen van toepassing wanneer de toezichthoudende autoriteit heeft bevestigd dat zij aan alle onderstaande voorwaarden voldoen:*
 - a. *geen van de in lid 1 genoemde bedragen is gedurende de laatste drie jaren overschreden; alsmede*
 - b. *geen van de in lid 1 vastgestelde bedragen zal naar verwachting in de volgende vijf jaren worden overschreden.*

Mits de verzekeringsonderneming in kwestie haar activiteiten uitvoert in overeenstemming met de artikelen 145 tot en met 149, is lid 1 van dit artikel niet van toepassing.

5. Lid 1 en lid 4 beletten niet dat een onderneming overeenkomstig deze richtlijn een vergunning aanvraagt of haar vergunning behoudt.

Artikel 7 van de richtlijn solvabiliteit II:

Onderlinge verzekeringsondernemingen

Deze richtlijn heeft geen betrekking op onderlinge verzekeringsondernemingen die schadeverzekeringsactiviteiten verrichten en die met een andere onderlinge verzekeringsonderneming een overeenkomst hebben gesloten welke voorziet in volledige herverzekering van de door hen gesloten verzekeringsovereenkomsten of in de vervanging van de cederende onderneming door de overnemende onderneming voor de nakoming van de uit deze verzekeringsovereenkomsten voortvloeiende verplichtingen. In dit geval is de overnemende onderneming onderworpen aan de richtlijn.

Artikel 10 van de richtlijn solvabiliteit II:

Organisaties, ondernemingen in instellingen

Met betrekking tot levensverzekeringen heeft deze richtlijn geen betrekking op de volgende ondernemingen en instellingen:

- instellingen die uitsluitend uitkeringen bij overlijden waarborgen, wanneer het bedrag van deze uitkeringen niet groter is dan het gemiddelde bedrag van de begrafeniskosten voor een sterfgeval of wanneer deze uitkeringen in natura geschieden;

[...]

- 6°. (a) **Beleggingsinstelling:** beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel a, van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen in de vorm van een beleggingsfonds of een beleggingsmaatschappij⁵⁹.

beleggingsfonds: een niet in een beleggingsmaatschappij ondergebracht vermogen waarin ter collectieve belegging gevraagde of verkregen gelden of andere goederen zijn of worden opgenomen teneinde de deelnemers in de opbrengst van de beleggingen te doen delen;

beleggingsmaatschappij: een rechtspersoon die gelden of andere goederen ter collectieve belegging vraagt of verkrijgt teneinde de deelnemers in de opbrengst van de beleggingen te doen delen, niet zijnde een maatschappij voor collectieve belegging in effecten;

Artikel 4, eerste lid, onderdeel a, van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen (*abi's: alternatieve beleggingsinstellingen*): instellingen voor collectieve belegging, met inbegrip van beleggingscompartimenten daarvan, die:

- bij een reeks beleggers kapitaal ophalen om dit overeenkomstig een bepaald beleggingsbeleid in het belang van deze beleggers te beleggen; en
- niet vergunningsplichtig zijn uit hoofde van artikel 5 van Richtlijn 2009/65/EG (geen Instelling voor Collectieve Belegging in Effecten (icbe) zijn);

- 6°. (b) **Beheerder van een beleggingsinstelling:** degene die in de uitoefening van een beroep of bedrijf het beheer voert over een of meer beleggingsinstellingen;

- 6°. (c) **ICBE:** maatschappij voor collectieve belegging in effecten of fonds voor collectieve belegging in effecten, in de vorm van:
- een instelling als bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten;
 - een feeder-icbe; of
 - een master-icbe die ten minste twee feeder-icbe's als deelnemer heeft en waarvan de rechten van deelneming handelbaar zijn en op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald;

feeder-icbe: een icbe die ten minste 85 procent van het beheerd vermogen belegt in rechten van deelneming in een master-icbe;

master-icbe: een icbe die:

- a. ten minste een feeder-icbe onder haar deelnemers heeft;
- b. zelf geen feeder-icbe is; en
- c. niet belegt in rechten van deelneming in een feeder-icbe;

6°.d) **Beheerders van icbe's**: degene die in de uitoefening van een beroep of bedrijf het beheer voert over een of meer icbe's;

7°. **Pensioenfondsen (conform Pensioenwet)**: een stichting die niet een premiepensioeninstelling is, waarin ten behoeve van ten minste twee deelnemers, gewezen deelnemers of hun nabestaanden gelden worden of werden bijeengebracht en worden beheerd ter uitvoering van ten minste een basispensioenregeling.

Omdat het Bbpm niet onder de Pensioenwet hangt, is de definitie uit de Pensioenwet strikt juridisch gezien niet van doorslaggevende betekenis voor de uitleg van het begrip 'pensioenfondsen' zoals bedoeld in het Bbpm. Niettemin lijkt het zinvol om bij deze definitie aan te sluiten voor de uitleg van het Bbpm. Een bijkomend voordeel voor de banken is dat de pensioenfondsen als bedoeld in de Pensioenwet zijn terug te vinden in het register van DNB. Premiepensioeninstellingen zouden dan wel gedekt zijn.

NB: een *beroepspensioenfondsen* als bedoeld in de *Wet verplichte beroepspensioenregeling* is ook een pensioenfondsen als bedoeld in de Pensioenwet (zie artikel 1 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling).

8°. **Overheden**:

De DGSD sluit deposito's van 'overheden' (in het Engels: 'public authorities') uit van garantie. Het begrip wordt in de DGSD echter niet nader uitgewerkt. Daarom wordt aangesloten bij de Nota van Toelichting bij de implementatie van de DGSD⁶⁰.

De Nota van Toelichting bij de implementatie van de DGSD in het Bbpm beschrijft dat het onder de oude richtlijn depositogarantiestelsels mogelijk was om deposito's van de Staat, centrale overheden, en provinciale, regionale, plaatselijke of gemeentelijke overheden uit te sluiten van garantie. De DGSD sluit deposito's van overheden uit van garantie. Niet aannemelijk is, aldus de Nota van Toelichting, dat hiermee een materiële wijziging is beoogd.

Overheden zijn volgens deze definitie het bevoegde gezag in een bepaald gebied. Voor Nederland betekent dit dat de Staat, provincies, gemeenten, waterschappen en openbare lichamen BES worden aangemerkt als overheden in de zin van de DGSD. Verder vallen ook internationale en buitenlandse overheden

met bevoegd gezag onder deze definitie, waarbij in Duitsland bijvoorbeeld wordt gedacht aan de deelstaten. Ook de Europese Unie kwalificeert als overheid.

Deel II

In dit deel worden handvatten gegeven waarmee een bank kan bepalen of een entiteit kwalificeert als een van de voor het DGS uitgesloten klantcategorieën.

Financiële ondernemingen

Het register van DNB (<https://www.dnb.nl/openbaar-register/>) en de AFM (<https://www.afm.nl/nl-nl/professionals/registers/vergunningenregisters>) kan worden gebruikt als hulpmiddel voor het bepalen of een entiteit een financiële onderneming is die is uitgesloten van DGS-dekking op grond van artikel 29.01 lid 2 Bbpm. In het register staan niet alleen partijen die een vergunning van DNB/AFM hebben, maar óók die een vergunning hebben van een toezichthouder van een andere lidstaat en in Nederland actief zijn door middel van een bijkantoor of via grensoverschrijdende dienstverlening. Verder staan er ook ondernemingen in waarop een vrijstelling op de vergunningplicht van toepassing is. Artikel 1:107, lid 2 van de Wft bepaalt wat DNB en AFM in het register moeten opnemen. Het merendeel van de ondernemingen die niet gedekt worden, zal daarom in het register zijn aan te treffen.

⁶⁰ Nota van Toelichting, Staatsblad 2015, 434, p. 27-28.

Let op: **niet** alle ondernemingen die **niet** worden gedekt, staan in het register. Bijvoorbeeld niet: een financiële onderneming die klant is bij een bijkantoor in een andere lidstaat van een bank die onder toezicht staat van DNB (een 'Nederlandse' bank), terwijl die financiële onderneming niet actief is in Nederland. De bank valt onder het Nederlandse DGS. De financiële onderneming is uitgesloten van DGS dekking, maar staat niet in het register van DNB/AFM.

Het feit dat een onderneming gebruik kan maken van een vrijstelling op de vergunningplicht, heeft niet automatisch consequenties voor de vraag of de onderneming wel of niet door het DGS gedekt wordt. Relevant is of de onderneming kwalificeert als een klantcategorie genoemd in artikel 29.01 lid 2 Bbpm en (dus) voldoet aan een van de hiervoor genoemde definities.

Overheden

In deze gereviseerde versie (3.2) van het Handboek is de definitie van 'overheden' beperkt tot de Staat, provincies, gemeenten, waterschappen, openbare lichamen BES en vergelijkbare internationale en buitenlandse overheden.

Voor de bij de Nederlandse wet ingestelde rechtspersonen (de Nederlandse Staat, provincies, gemeenten, waterschappen en de openbare lichamen BES) gelden de volgende handvatten. De Staat, provincies, gemeenten, waterschappen en openbare lichamen BES bezitten op grond van artikel 2:1 van het Burgerlijk Wetboek rechtspersoonlijkheid. De rechtspersoon is als zodanig uitgesloten

van dekking onder het DGS. Dit betekent dat alle (bestuurs) organen en overige georganiseerde activiteiten die onderdeel uitmaken van deze rechtspersoon eveneens van dekking onder het DGS zijn uitgesloten. Als de rekeninghouder onderdeel is van de hiervoor genoemde rechtspersonen, is hij van dekking uitgesloten.

Voorgaande betekent dat Rechtspersonen met een Wettelijke Taak (RWT's) en Zelfstandige Bestuursorganen (ZBO's) **wel** door het DGS worden beschermd.

SBI-codes

In eerdere versies van het Handboek werd verwezen naar de Standaard Bedrijfsindeling (SBI)-codes die banken konden gebruiken als handvat voor het kwalificeren van haar klanten. Gebleken is echter dat het gebruik van de door de Kamer van Koophandel geregistreerde SBI-codes vaak tot onjuiste kwalificaties leidt. DNB benadrukt dat een bank zelf door middel van klantonderzoek dient te bepalen of een klant onder het DGS valt.

Buitenlandse classificaties

Internationaal bestaan er soortgelijke indelingen als de *Nederlandse Standaard Bedrijfs Indeling* (SBI). Onder andere de *Statistical Classification of Economic Activities in the European Community* (NACE), de *International Standard Industrial Classification* (ISIC) en de *North American Industry Classification System* (NAICS). Ook hier geldt dat het gebruik vaak tot onjuiste kwalificaties leidt en dat in aanmerking komen door middel van klantonderzoek dient te worden vastgesteld.

Bijlage 6 Bepalen rechtspersoonlijkheid buitenlandse rechtsvormen

Personenvennootschappen en samenwerkingsverbanden (zonder rechtspersoonlijkheid) hebben geen zelfstandig recht op een DGS-vergoeding. Deze bijlage bevat een handvat om te bepalen of een niet-natuurlijk persoon rechtspersoonlijkheid heeft of niet. Hiervoor kan worden aangesloten bij de kaders waarbinnen de Belastingdienst toetst of een buitenlandse rechtsvorm wel of niet transparant is. Banken kunnen gebruik maken van de Lijst Gekwalificeerde buitenlandse samenwerkingsverbanden van de Belastingdienst⁶¹, ⁶².

De hoofdvraag is of een niet-natuurlijke persoon al dan niet transparant is. Indien een niet-natuurlijke persoon transparant is, betekent dit dat de resultaten worden toegerekend aan de participanten. De rechtsvorm heeft dan geen rechtspersoonlijkheid.

De Belastingdienst heeft aan de hand van de volgende vier vragen voor een groot aantal buitenlandse entiteiten beoordeeld of zij wel niet of transparant zijn:

- Kan het samenwerkingsverband de juridische eigendom hebben van de vermogensbestanddelen waarmee het de activiteiten uitoefent?
- Zijn alle participanten beperkt aansprakelijk voor de schulden en de andere verplichtingen van het samenwerkingsverband?
- Heeft het samenwerkingsverband een in aandelen verdeeld kapitaal in civielrechtelijke zin, dan wel kan het kapitaal in maatschappelijke zin gelijkgesteld worden met een in aandelen verdeeld kapitaal?
- Kan er, buiten het geval van vererving of legaat, toetreding of vervanging van participanten plaatsvinden zonder dat toestemming nodig is van alle participanten?

Vraag A lijkt het meest relevant voor de vraag of een entiteit voor het DGS rechtspersoonlijkheid heeft. Als een entiteit rechthebbende kan zijn van een banksaldo, moet ook een eventuele DGS-uitkering aan de entiteit worden uitgekeerd.

Van juridisch eigendom is sprake als het samenwerkingsverband op grond van de civiele wetgeving op naam van het samenwerkingsverband vermogensbestanddelen kan verwerven

en rechten en verplichtingen kan aangaan. Dit geldt ook als het samenwerkingsverband de juridische eigendom van vermogensbestanddelen verkrijgt als gevolg van inschrijving in het handelsregister of in een register van een instituut dat hiermee vergelijkbaar is waardoor het samenwerkingsverband rechtspersoonlijkheid heeft gekregen.

Als vraag A met "Ja" wordt beantwoord, is de kans groot de DGS-uitkering aan de niet-natuurlijke persoon moet worden uitgekeerd. Voor het DGS zou de niet-natuurlijke persoon in dat geval rechtspersoonlijkheid hebben. Daarbij merken we wel op dat in de praktijk kan blijken dat de kwalificatie in sommige landen sterk afhankelijk is van de inrichting van de statuten. De lijst is dan ook indicatief van aard.

Het advies is om de lijst van de Belastingdienst als uitgangspunt te gebruiken. Staat een entiteit op die lijst, maar bestaat er toch nog twijfel over de rechtspersoonlijkheid van de betreffende entiteit? Dan kan de participant of vertegenwoordiger van de niet-natuurlijke persoon worden gevraagd om aan te tonen of de organisatie al dan niet rechtspersoonlijkheid heeft.

⁶¹ Zie Besluit van 11 december 2009, nr. CPP2009/519 (Staatscourant 2009, 19749)

⁶² Zie [Lijst van gekwalificeerde buitenlandse samenwerkingsverbanden \(belastingdienst.nl\)](#)

Bijlage 7 Betrouwbare combinaties 'gouden' en 'zilveren' driehoek

Gouden driehoek

Natuurlijke personen		
Bankrelatienummer	Voorna(a)m(en) zoals geregistreerd in identiteitsbewijs	Geboortedatum
Burgerservicenummer	Voorna(a)m(en) zoals geregistreerd in identiteitsbewijs	Geboortedatum
Fiscaal identificatienummer (inclusief land van uitgifte)	Voorna(a)m(en) zoals geregistreerd in identiteitsbewijs	Geboortedatum
Bankrelatienummer	Achternaam zoals geregistreerd in identiteitsbewijs	Geboortedatum
Burgerservicenummer	Achternaam zoals geregistreerd in identiteitsbewijs	Geboortedatum
Fiscaal identificatienummer (inclusief land van uitgifte)	Achternaam zoals geregistreerd in identiteitsbewijs	Geboortedatum

Niet-natuurlijke personen met rechtspersoonlijkheid (rechtspersonen)		
Bankrelatienummer	Statutaire naam	Statutaire zetel (inclusief land van zetel)
KvK-nummer (Nederlands)	Statutaire naam	Statutaire zetel (inclusief land van zetel)
Rechtspersonen en Samenwerkingsverbanden Identificatienummer (RSIN)	Statutaire naam	Statutaire zetel (inclusief land van zetel)
Buitenlands KvK-nummer (inclusief land van uitgifte)	Statutaire naam	Statutaire zetel (inclusief land van zetel)
Fiscaal identificatienummer (inclusief land van uitgifte)	Statutaire naam	Statutaire zetel (inclusief land van zetel)

Niet-natuurlijke personen zonder rechtspersoonlijkheid (samenwerkingsverbanden)⁶³

Bankrelatienummer	Officiële naam	Vestigingsplaats
KvK-nummer	Officiële naam	Vestigingsplaats
Rechtspersonen en Samenwerkingsverbanden Identificatienummer (RSIN)	Officiële naam	Vestigingsplaats
Buitenlands KvK-nummer (inclusief land van uitgifte)	Officiële naam	Vestigingsplaats
Fiscaal identificatienummer (inclusief land van uitgifte)	Officiële naam	Vestigingsplaats

Let op: als het bankrelatienummer wordt gebruikt om individuele klantbeelden samen te stellen, moet een bank waarborgen en kunnen aantonen dat binnen de gehele bankadministratie met unieke bankrelatienummers wordt gewerkt. Hierna zal DNB eerst toestemming dienen te verlenen alvorens van deze methode gebruik kan worden gemaakt. Tevens dient in dat geval het bankrelatienummer voor alle depositohouders binnen de aanlevering te worden gebruikt om individuele klantbeelden samen te stellen. Het is bijvoorbeeld niet toegestaan om voor 60% van de depositohouders het individueel klantbeeld samen te stellen op basis van het BSN, en voor de overige 40% op basis van het bankrelatienummer.

Zilveren driehoek**Natuurlijke personen**

Voorna(a)m(en) zoals geregistreerd in identiteitsbewijs	Achternaam zoals geregistreerd in identiteitsbewijs	Geboortedatum
---	---	---------------

Let op: Voor niet-natuurlijke personen wordt de betrouwbaarheid van een IKB **altijd** vastgesteld op basis van de 'gouden driehoek'.

⁶³ Uitsluitend in uitzonderingsgevallen. Zie paragraaf 2.2 voor meer informatie

Bijlage 8 Voorbeelden betrouwbaarheid IKB niet gegarandeerd op basis van de 'gouden driehoek'

Voor iedere deposithouder in het IKB-bestand is een combinatie van identificerende gegevens vereist (zie bijlage 7), zodat de identificatie van een klant voor een IKB met afdoende zekerheid is vast te stellen. In principe wordt de 'gouden driehoek' gebruikt. De 'zilveren driehoek' wordt alleen gebruikt voor natuurlijke personen zonder een nationaal of fiscaal identificatienummer.

Onderstaande voorbeelden geven situaties weer waarbij de identiteit van de klant niet met zekerheid is vast te stellen voor personen met een 'gouden driehoek'. Deze individuele klantbeelden krijgen dan de waarde 'BETROUWBAARHEID NIET GEGARANDEERD' in het veld 'reliability indicator'. Het vaststellen of toekennen van deze waarde gaat in twee stappen:

- Stap 1: controle op volledigheid 'gouden driehoek': ontbreken er één of meer gegevens in de 'gouden driehoek'?
- Stap 2: 'ontdubbeling': controle of hetzelfde identificatienummer⁶⁴ of bankrelatienummer⁶⁵ in de door een bank gehanteerde 'gouden driehoek' niet dubbel voorkomt in het IKB-bestand (dat wil zeggen zelfde nummer bij twee of meer IKB's).

In onderstaande voorbeelden geldt bij de kolom 'Betrouwbaar IKB':

- Ja = 'betrouwbaar'
- Nee = 'betrouwbaarheid niet gegarandeerd'

In onderstaande voorbeelden wordt bij stap 2 in de kolom 'Betrouwbaar IKB' alleen de waarde NEE ingevuld, omdat die IKB's nog niet ontdebeld zijn, en dus per definitie niet betrouwbaar zijn. Voor de overige IKB's blijkt dat pas in stap 3.

Stap 1 – Controle op volledigheid 'gouden driehoek' (correcte identificatie)

Voorbeeld 1

In onderstaande situatie ontbreekt bij IKB-05 de geboortedatum.

Party identifier	Bankrelatie-nummer	BSN	Date of birth	Last name	Betrouwbaar IKB
IKB-04		477216912	01-02-1950	Peeters	
IKB-05		477216912	-	Peeters	Nee
IKB-06		477216912	02-02-1950	Peeters	

Het verschil in geboortedatum tussen IKB-04 en IKB-06 laten wij hier buiten beschouwing, aangezien dit pas bij stap 2 wordt gecontroleerd.

⁶⁴ Burgerservicenummer (BSN), buitenlands nationaal identificatienummer of buitenlands fiscaal identificatienummer.

⁶⁵ Indien het samenstellen van IKB's (ontdubbelen en matchen) gebeurt aan de hand van een uniek bankrelatienummer.

Voorbeeld 2

In onderstaande situatie ontbreekt bij IKB-o8 de geboortedatum.

Party identifier	Bankrelatie-nummer	BSN	Date of birth	Last name	Betrouwbaar IKB
IKB-07		531648990	29-05-1974	Jansen	
IKB-08		531648990	-	Jansen	Nee

Voorbeeld 3

In onderstaande situatie ontbreekt bij IKB-13 de geboortechternaam.

Party identifier	Bankrelatie-nummer	TIN	Date of birth	Last name	Betrouwbaar IKB
IKB-12		BE / 82.01.22.084.27	25-04-1987	Klaassen	
IKB-13		BE / 82.01.22.084.27	27-04-1987	-	Nee
IKB-14		BE / 82.01.22.084.27	26-04-1987	Klaassen	

Stap 2 – Controle op dubbel voorkomen identificatie- of bankrelatienummer (correcte ontdebbling)

Alle IKB's die over een identificatienummer beschikken en waarvan de betrouwbaarheid nog niet op NEE is gezet, worden gecontroleerd op dubbele identificatie- of bankrelatienummers (Bank-ID, BSN, TIN, KvK en buitenlands KvK). Wanneer **meer dan één IKB hetzelfde identificatie- of bankrelatienummer** heeft, krijgen deze IKB's de waarde 'betrouwbaarheid niet gegarandeerd' in het attribuut 'Betrouwbaar IKB'. Een aantal voorbeelden van een dergelijke situatie worden hieronder weergegeven. *Deze voorbeelden zijn niet uitputtend.*

Voorbeeld 1

In onderstaande situatie blijkt het bankrelatienummer niet uniek te zijn. Meerdere 'klanten' met hetzelfde bankrelatienummer hebben een afwijkende geboortedatum of naam. Deze IKB's krijgen allemaal de waarde 'betrouwbaarheid niet gegarandeerd' in het attribuut 'Betrouwbaar IKB'.

Party identifier	Bankrelatie-nummer	KvK / BSN	Date of birth	Birthname / Registered name	Betrouwbaar IKB
IKB-01	BNKT-04583	KvK 12313229	-	Pieters rijwielhandel	Nee
IKB-02	BNKT-04583	BSN 670885514	02-02-1950	Peeters	Nee
IKB-03	BNKT-04583	BSN 670885541	02-02-1950	Peeters	Nee

Voorbeeld 2

Wij keren nu terug bij de situatie van voorbeeld 1 in stap 1. Na de eerste stap zijn er nog twee IKB's over. Ook deze moeten worden gemarkeerd als 'betrouwbaarheid niet gegarandeerd'. Beide IKB's hebben namelijk hetzelfde BSN.

Party identifier	Bankrelatie-nummer	BSN	Date of birth	Birthname	Betrouwbaar IKB
IKB-04		477216912	01-02-1950	Peeters	Nee
IKB-06		477216912	02-02-1950	Peeters	Nee

Voorbeeld 3

In onderstaande situaties (voorbeeld 3 en 4) zijn er twee IKB's waarvan de 'gouden driehoek' juist lijkt. In beide voorbeelden hebben de IKB's hetzelfde BSN, waardoor ze vermoedelijk van dezelfde klant zijn. Toch zijn de klanten in twee aparte IKB's opgenomen, wat het risico oplevert dat deze klanten te veel krijgen uitbetaald. Deze IKB's moeten daarom eveneens worden gemarkeerd als 'betrouwbaarheid niet gegarandeerd'.

Party identifier	Bankrelatie-nummer	BSN	Date of birth	Birthname	Betrouwbaar IKB
IKB-08		679195208	21-08-1947	Poel	Nee
IKB-09		679195208	21-08-1947	Poel	Nee

Voorbeeld 4

Party identifier	Bankrelatie-nummer	BSN	Date of birth	Birthname	Betrouwbaar IKB
IKB-10		371705678	29-05-1974	Janssen	Nee
IKB-11		371705678	29-05-1974	Jansen	Nee

Voorbeeld 5

Wij keren nu terug naar de situatie van voorbeeld 3 in stap 1.

In onderstaande gevallen (voorbeeld 5, 6, en 7) is een aantal IKB's waarvan de 'gouden driehoek' ogenschijnlijk juist is. Ze hebben echter eenzelfde TIN (voorbeeld 5), KvK-nummer (voorbeeld 6) of buitenlands KvK-nummer (voorbeeld 7). Deze IKB's moeten daarom eveneens worden gemarkeerd als 'betrouwbaarheid niet gegarandeerd'.

Party identifier	Bankrelatie-nummer	TIN	Date of birth	Birthname	Betrouwbaar IKB
IKB-12		BE / 82.01.22.084.27	25-04-1987	Klaassen	Nee
IKB-14		BE / 82.01.22.084.27	26-04-1987	Klaassen	Nee

Voorbeeld 6

Party identifier	Bankrelatie-nummer	KvK	Registered place	Registered name	Betrouwbaar IKB
IKB-15		51821915	Amsterdam	Handelsmaatschappij 't IJ	Nee
IKB-16		51821915	Amsterdam	Handelsmaatschappij Het IJ	Nee
IKB-17		51821915	Amsterdam	Handelsmaatschappij IJ	Nee

Voorbeeld 7

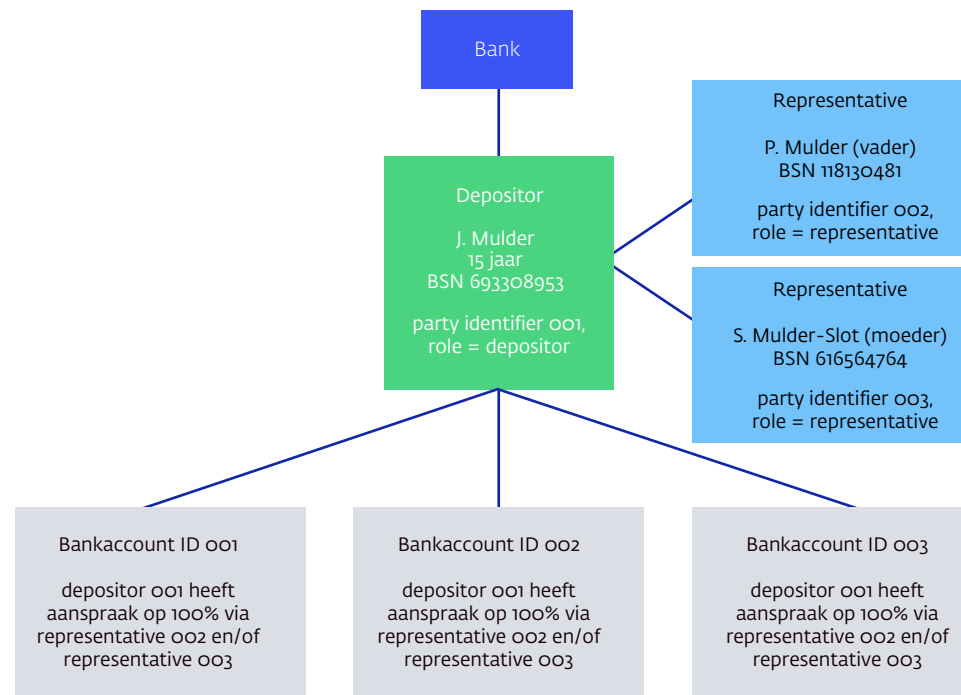
Party identifier	Bankrelatie-nummer	Buitenlands KvK	Registered place	Registered name	Betrouwbaar IKB
IKB-18		BE / 87654321	Brussel	Vlaams eetcafé	Nee
IKB-19		BE / 87654321	Antwerpen	Vlaams eetcafé	Nee
IKB-20		BE / 87654321	Brugge	Vlaams eetcafé	Nee

Bijlage 9 Situatie voorbeelden datamodel

In deze bijlage wordt een aantal voorbeelden gegeven van de vertaling van veelvoorkomende situaties naar het conceptueel datamodel (conform vereenvoudigde voorstelling van het datamodel in paragraaf 2.4).

Voorbeeld 1 – Minderjarige depositohouder

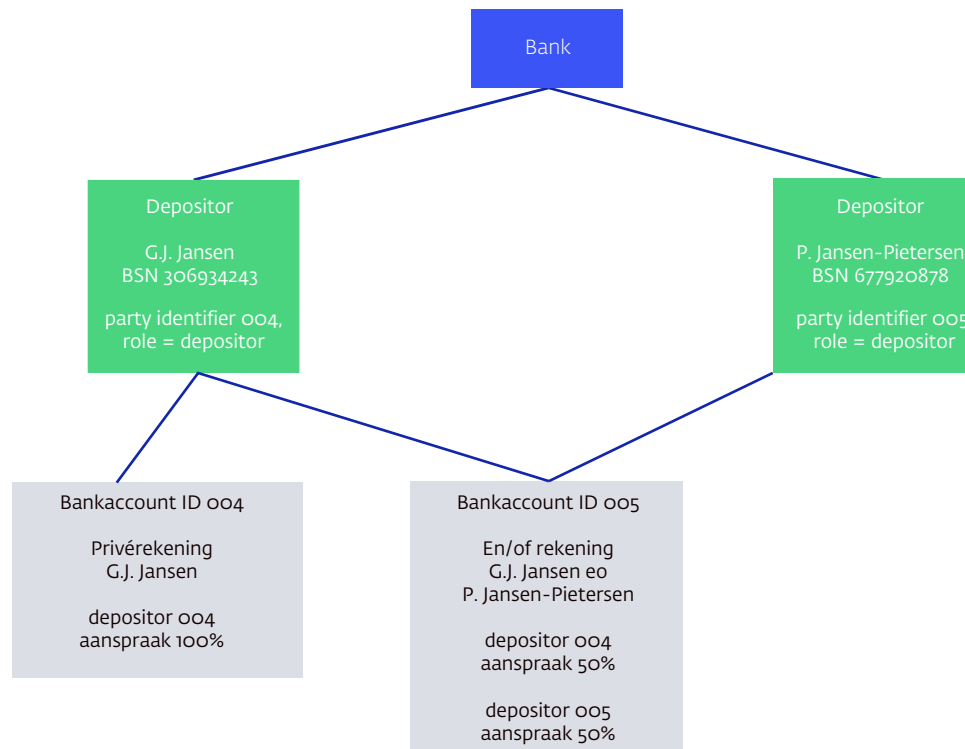
J. Mulder is een minderjarige depositohouder met meerdere rekeningen. Tegoeden tot een totaal van maximaal EUR 100.000 worden uitgekeerd aan J. Mulder.

Voorbeeld 2 – En/of rekening

En/of rekening, waarbij één partner ook nog een privérekening heeft bij de omgevallen bank. In dit voorbeeld wordt het saldo op de en/of rekening evenredig verdeeld.

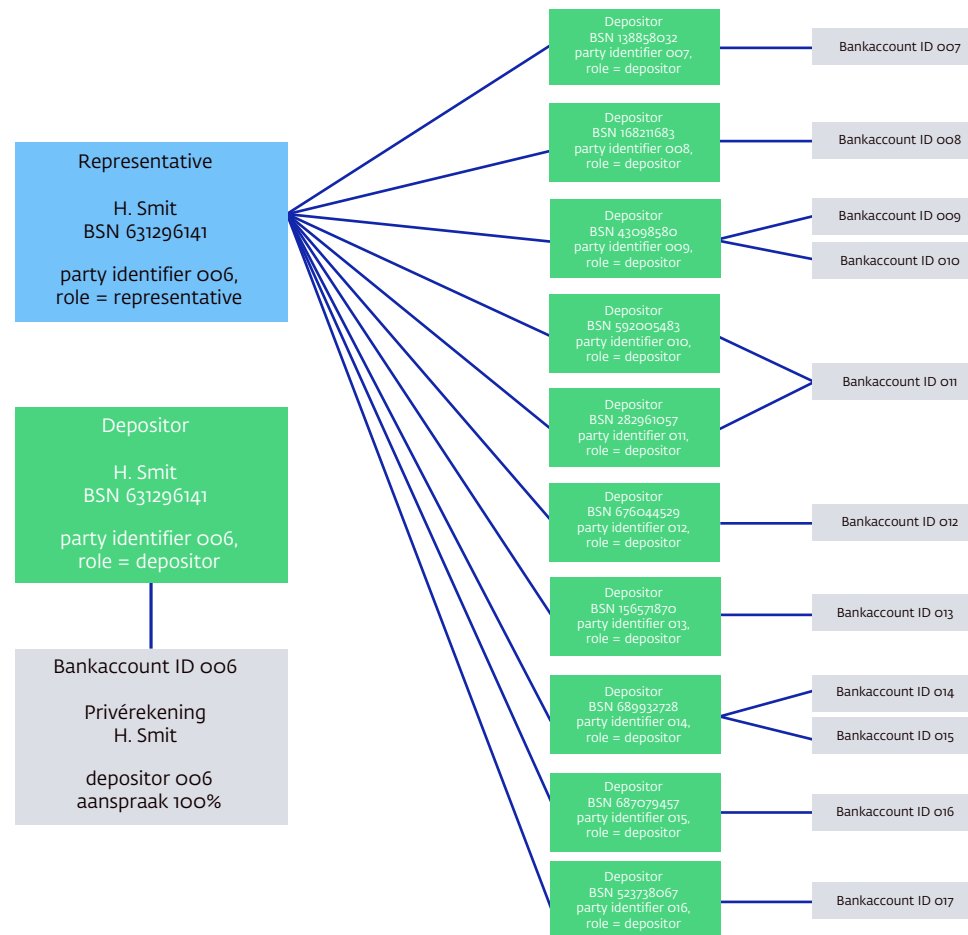
Tegoeden tot een totaal van maximaal EUR 100.000 per deposithouder worden uitbetaald.

Voorbeeld 3 – Vertegenwoordiger

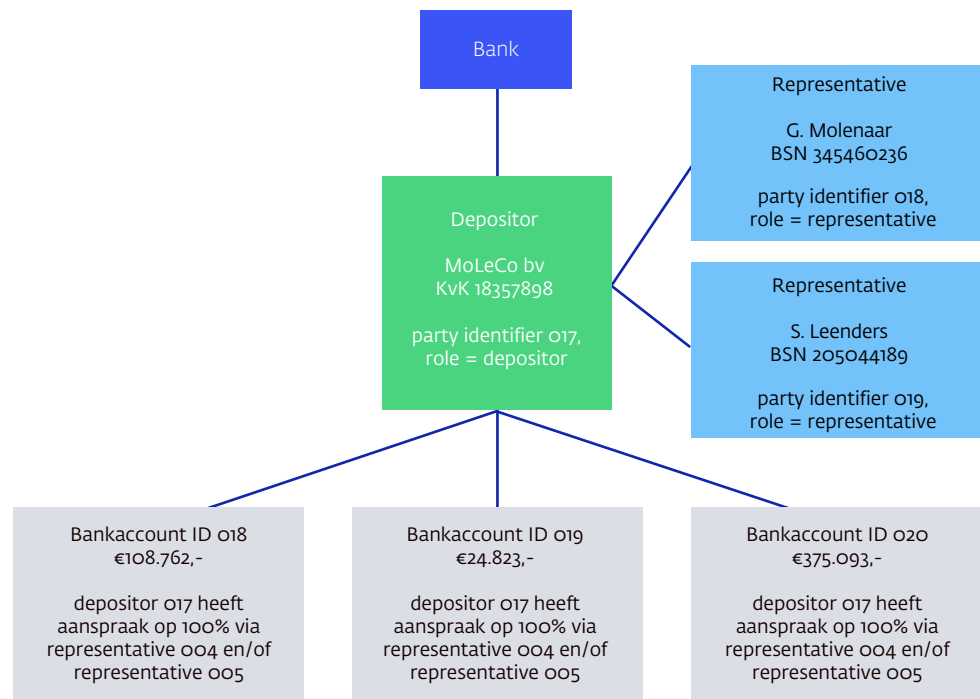
H. Smit is bewindvoerder en als wettelijk vertegenwoordiger aan tien verschillende depositohouders gekoppeld, met in totaal elf rekeningen. Hij heeft zelf ook een rekening bij de omgevallen bank. Tegoeden tot een totaal van maximaal EUR 100.000 per depositohouder worden uitgekeerd.

NB: conform het formeel logisch datamodel kan H. Smit één of twee keer als 'party' worden opgenomen, waarbij hij zowel de rol van depositohouder als de rol van vertegenwoordiger krijgt.

Voorbeeld 4 – bv (niet-natuurlijk persoon met rechtspersoonlijkheid)

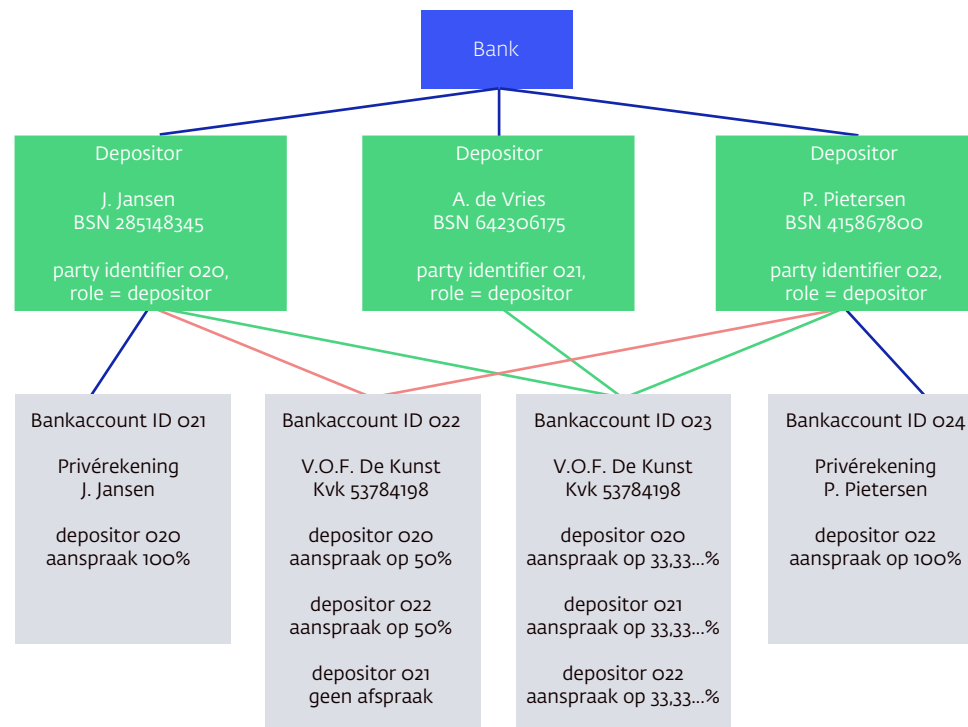
De depositohouder is een besloten vennootschap (bv) met drie rekeningen en twee vertegenwoordigers. Tegoeden uit rekeningen van de bv tezamen worden tot een totaal van maximaal EUR 100.000 uitgekeerd. Het resterende bedrag (EUR 408.678) blijft in boedel van de gefailleerde bank. Voor dat bedrag resteert een vordering van de bv op de boedel.

Voorbeeld 5 –vof (niet-natuurlijke persoon zonder rechtspersoonlijkheid), waarvan de vennoten allemaal natuurlijke personen zijn

Dit voorbeeld beschrijft de verwerking van een niet-natuurlijk persoon zonder rechtspersoonlijkheid, zoals een vof (personenvennootschap). In het voorbeeld heeft een vof drie vennoten (de deponthouders) met een evenredig aandeel in de vennootschap. De vennootschap heeft twee rekeningen. Bovendien hebben twee vennoten ook nog een privérekening bij de omgevallen bank. Tegoeden uit de privérekening en de vof rekening tezamen worden tot een totaal van maximaal EUR 100.000 per deponthouder uitgekeerd.

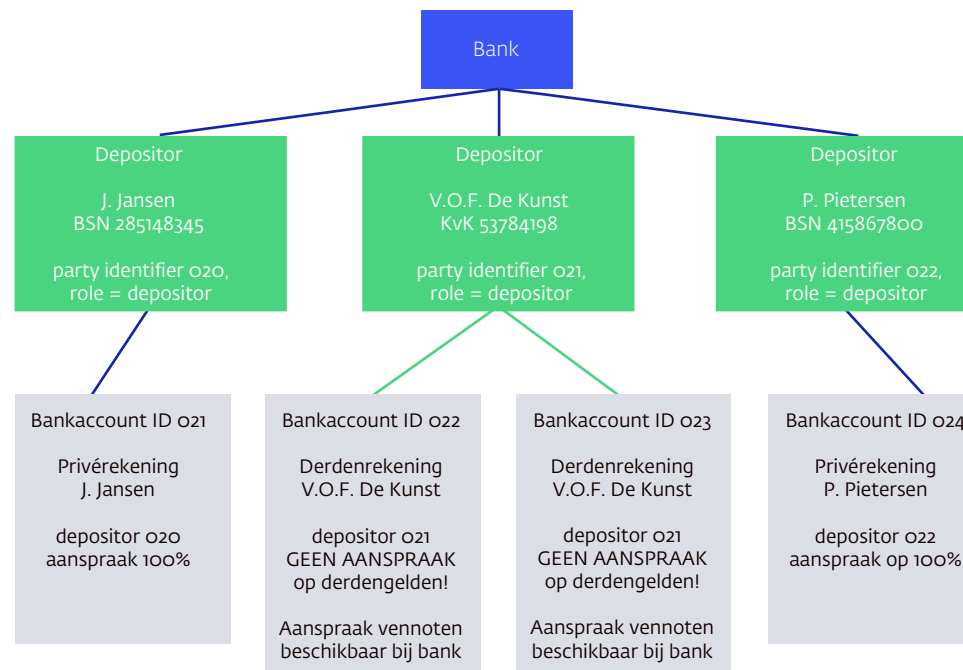
Voorbeeld 5a geeft de situatie weer, waarbij de vennoten als deponthouder zijn vastgelegd in de klantadministratie van de bank. Van elke vennoot wordt een eigen IKB samengesteld en in het IKB-bestand aangeleverd. Dit is de standaard wijze voor aanlevering van deze deponthouders.

Alleen in uitzonderingsgevallen (zie paragraaf 2.2) kan de vof als 'deposithouder' worden aangeleverd, waarbij de rekeningen worden gekenmerkt als derdenrekening (zie voorbeeld 5b).

A. de Vries (de derde vennoot uit voorbeeld 5a) met BSN 642306175 is bekend bij de bank, maar ligt niet gestructureerd vast in de klantadministratie. De identiteit van de vennoten is wel beschikbaar bij de bank, inclusief het aandeel van de drie vennoten.

Van de andere twee vennoten is wel een IKB samengesteld en aangeleverd, omdat zij een privérekening aanhouden bij dezelfde bank. In hun IKB is echter nog geen rekening gehouden met de rekeningen van de vof.

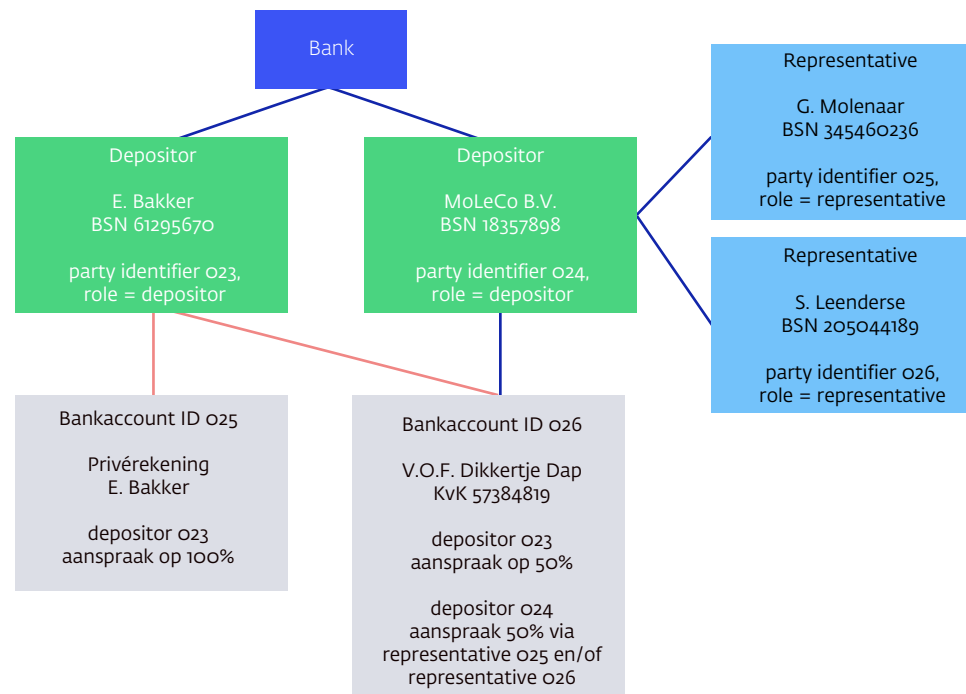

Voorbeeld 6 – vof (niet-natuurlijke persoon zonder rechtspersoonlijkheid), waarvan een van de vennoten een niet-natuurlijk persoon is

VOF-rekening met twee vennoten, waarvan een vennoot ook nog een privérekening heeft bij de omgevallen bank, en de tweede vennoot een niet-natuurlijk rechtspersoon met rechtspersoonlijkheid is (in het voorbeeld een BV) en dus vertegenwoordigd wordt.

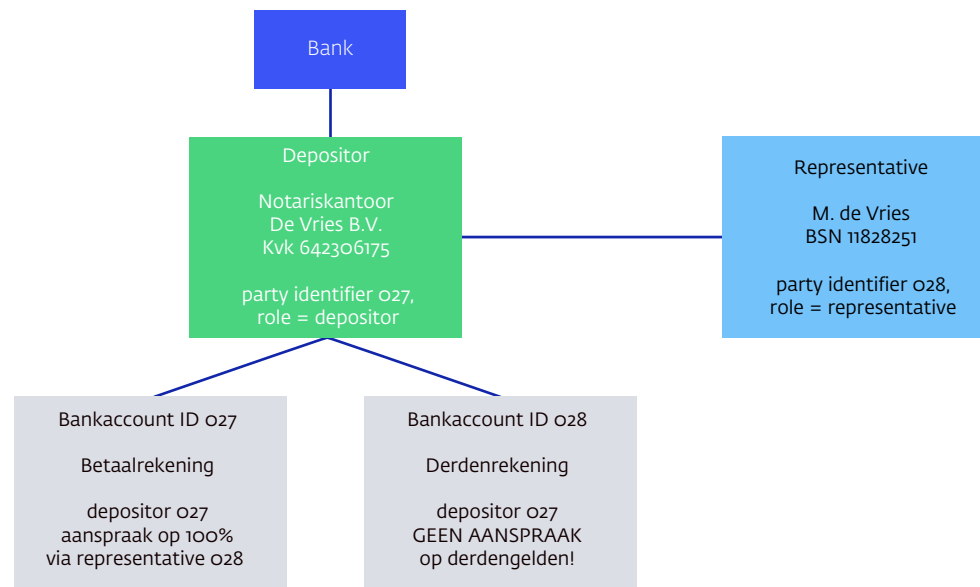
In dit voorbeeld zijn de vennoten als depositohouder vastgelegd in de administratie van de bank.

Tegoeden tot een totaal van €100.000,- per depositohouder worden uitbetaald.

Voorbeeld 7 – Notariskantoor met zakelijke en derdenrekening

Notariskantoor De Vries bv met zowel een zakelijke betaalrekening als een derdenrekening. De derdenrekening wordt aangeleverd alsof het een rekening van de notaris zelf is, maar wel met het kenmerk 'derdenrekening voor klanten'. Door DNB wordt deze afgesplitst, waarbij het notariskantoor wordt vastgelegd als de administrateur van deze rekening. De rekening van het notariskantoor zelf wordt tot een bedrag van EUR 100.000 uitbetaald.

De Nederlandsche Bank N.V.
Postbus 98, 1000 AB Amsterdam
020 524 91 11
dnb.nl

Volg ons op:

DeNederlandscheBank

EUROSYSTEEM